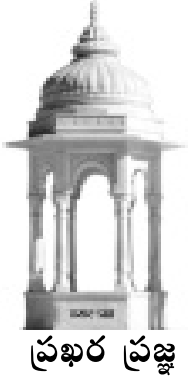
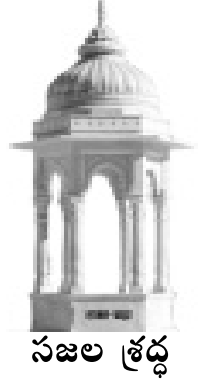

ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

ప్రఖర ప్రజ్ఞ

యోగేశ్వరీ గాయత్రీ

సజల శ్రద్ధ

ఓం వందే భగవతీం దేవీం శ్రీరామంచ జగద్గురుం
పాదపద్మే తయోః శ్రిత్యా ప్రణమామి ముహుర్ముహుః

సంకల్పం - సంరక్షణ
వేదమూర్తి, తపోనిష్ఠ, పండిత
శ్రీరామ శర్మ ఆచార్య
శక్తి స్వరూపిణి
మాతా భగవతి దేవి శర్మ

ప్రధాన సంపాదకులు
డాక్టర్ ప్రణవ్ పండ్యా
సంపాదక మండలి
డాక్టర్ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ
ముక్కామల రత్నాకర్
డి.వి.ఆర్.మూర్తి
సాధన నరసింహాచార్య
శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాల్

సంపుటి 17 - సంచిక 12
మే 2013
విడిప్రతి రూ॥ 12.00
సం॥ చందా రూ॥ 120
3 సం॥ చందా రూ॥ 350
10 సం॥ చందా రూ॥ 1116

పత్రిక చందా మనీ ఆర్డర్ ద్వారా
కాని, డ్రాఫ్టు ద్వారా కాని
పంపవలసిన చిరునామా
"శ్రీ వేదమత గాయత్రీ ప్రజ్ఞ"
గాయత్రీ చేతనా కేంద్రము
హెచ్.పి. రోడ్, మూసాపేట,
అశ్వినీ హౌస్ దగ్గర,
హైదరాబాదు - 500 018.

అమ్మ యొక్క ఉపాసన

ప్రపంచములో ఎన్నిరకాలైన ధర్మములు, సంప్రదాయములు, దేవీ-దేవతలు ఉన్నారో, వాటినిన్నీ కలిపి కొంతకాలముపాటు ప్రక్కనపెట్టి ఒక కొంగ్రొత్త ఉపాసనా పద్ధతిని ప్రాచుర్యంలోకి తేవాలి. ఆ ఉపాసనలో కేవలము మాత యొక్క పూజ మాత్రమే చెయ్యాలి. ఆమెకే కానుకలను అర్పించాలి.

అమ్మ తన బిడ్డలకు పాలను మాత్రమే ఇవ్వడమేకాదు, మున్నుండుగా ఆమె శిశువు పెరగటానికి తగిన రసమును, రక్తమాంసములను, ఎముకలను, కండరములను కూడా నిర్మిస్తుంది. ఆ పిమ్మట బిడ్డ వికాసం, అతని సుఖం, సమృద్ధి, గొప్ప ఉన్నతి కొరకు తన సర్వస్వమును త్యాగం చేస్తుంది. తల్లి ఒక్కటే కోరుకుంటుంది 'నా సంతానం పరస్పరం ప్రేమపూర్వకముగా మెలగుగాక! మిత్రత్వముతో వ్యవహరించుగాక! న్యాయపూర్వకముగా ధనోపార్జన చేయుగాక! దానినే అనుభవించుగాక! ఈర్ష్యా-ద్వేషములు పెరగటానికి కారణం కాకుండుగాక! చిరకాల శాంతి విశ్వమైత్రీ భావన, ముఖ్యముగా 'సర్వే భవన్తు సుఖినః' అన్న ఒకే ఒక్క భావనను సంతానము తమ లక్షణముగా కలిగి ఉండుగాక!' ఇదే తల్లి కోరుకునేది. ఈ ఆదర్శం కారణముగానే తల్లి సమస్త దేవతలకన్నా ఉన్నతమైనది.

మన పృథ్వియే మన మాత! ఇలా భావించి ఆమెను ఉపాసించండి! ప్రపంచమందలి ప్రాణులన్నీ ఆమె సంతానమే. అవన్నీ మన సోదరులే! మనము మాతృ ఉపాసన చేయాలి. అలా చేయకపోతే మోసం, కపటం, ఈర్ష్య, ద్వేషం, దంభం, హింస, పాశవికత్వం యుద్ధమునకు స్థానమిచ్చినట్లే. అసలు స్వర్గము అంటే ఏమిటి? చెడు లేని చోటునే స్వర్గము అని అంటాము. మాతను ఉపాసించుటచేత స్వర్గానుభూతి ఎందుకు కలుగుతుందంటే భూమియే ప్రత్యక్ష రూపములో ఇప్పటికీ ఉన్నది కనుక. అందుచేత మేము ఏమంటామంటే కొద్దికాలంపాటు ఇతర ఉపాసనలన్నింటినీ నిలిపివేసి కేవలము పృథ్విని మాతృభావనతో ఉపాసించండి.

- స్వామి వివేకానంద

అఖండజ్యోతి, మార్చి 1981; అనువాదం: లక్ష్మీరాజగోపాలు

పత్రిక అందనివారు మరియు పత్రికకు సూచనలు, సలహాలు ఇవ్వదలచినవారు ఈ క్రింది సంఖ్యలను సంప్రదించగలరు.
ఫోన్ : 040-23700722, 994911175, 94407 69798

సృష్టికి మూలం అమ్మ - అమ్మను మరవకండి

అందరి హితంలోనే మన హితం

ఉద్బుద్ధ్యధ్వం సమనసః సఖాయః

సమగ్నిమిస్త్వం బహువః పనీలాః ।

దధిక్రామగ్ని ముషసం చ

దవీమిన్ద్రావతో ఽవసే ని హ్యయే వః ॥

(ఋగ్వేద 10/101/1)

భావార్థం : ఏ సమాజంలో ఎక్కువలో ఎక్కువ మంది ఒకే ఆలోచన, అభిప్రాయం, సంకల్పం కలిగి ఉంటారో ఆ సమాజం ఉన్నతం అవుతుంది. అక్కడ జనులు తేజస్సులవుతారు.

సందేశం : మనుష్యుడు ఒక సామాజిక ప్రాణి, ఒంటరిగా ఉండలేడు, ఒంటరిగా ఏమీ చేయలేడు. అతడి కార్యక్రమములు ఇతరుల వలన ప్రభావితమవుతాయి. ప్రపంచంలోని క్రియా కలాపాలు విజయవంతంగా నిర్వహించుటకు అనేకమంది వ్యక్తులు కలిసి సహకరించవలసి ఉన్నది.

ప్రతి వ్యక్తి మనస్సు, వాక్కు, కర్మ, స్వభావం చేత స్వతంత్రుడుగా ఉంటాడు. అతడు ఏది కావాలనుకొంటే అది ఆలోచించుకుంటాడు, చేస్తాడు. కానీ అందరూ కలిసి ఒకే విధంగా ఆలోచించి, ఒకే సంకల్పం కొరకు పనిచేయకపోతే సాఫల్యం లభించదు. మనుష్యుడు సమాజంలోని ఒక అభిన్న అంగము. అతడు తన స్వార్థం గురించి ఆలోచిస్తే తనకు మేలు చేసుకోలేడు, సమాజానికీ మేలు చేయలేడు. పైగా అరాచకత్వం ఏర్పడుతుంది. అందరు కలిసి పనిచేస్తే ప్రతి వ్యక్తి ఉన్నతి వైపు పురోగమిస్తాడు. తేజస్వి, ఓజస్వి, వర్చస్వి అవుతాడు.

అన్నింటికంటే ముఖ్యమైన విషయమేమంటే స్త్రీ పురుషులకు సమాన స్థాయి ఇవ్వాలి. స్త్రీని తక్కువగా భావించకూడదు. సగం జనసంఖ్యను ఈ విధంగా ఉపేక్షిస్తే సమాజంలో వికృతి వస్తుంది. కుటుంబంలో దిగులుతో కూడిన వాతావరణం ఏర్పడుతుంది. పతి-పత్ని ఒక మనస్సుతో ఒకే ఆలోచనతో సమాన స్థాయిలో తమ బాధ్యతలను నిర్వహించాలనే సంకల్పం తీసుకుంటే అంతటా సుఖశాంతులు వర్షిస్తాయి. సమాజ ప్రగతి కోసం మంచి పౌరులు కావాలి. తల్లిదండ్రులు ఇద్దరు కలిసి ఈ బాధ్యత నెరవేర్చేందుకు పురుషార్థం చేయగలిగినప్పుడే ఇది సంభవమవుతుంది. అప్పుడే స్త్రీ పురుషులు సమానమేననే నినాదం సార్థకమవుతుంది.

జీవితంలోని అన్ని క్షేత్రాలలో ఈ ప్రకారమైన సహకారం, సహయోగంతో ప్రగతి పథంలో ముందుకు వెళ్ళగలుగుతారు. ఈ ఆలోచననాధార పంట పొలాలు, ఫ్యాక్టరీలు, కార్యాలయాలు మొదలగు అన్ని క్షేత్రాలలో అవసరమే.

జ్ఞాన విజ్ఞానములు, తపోసాధన ఎంత ఉన్నత స్థాయివైనా, వాటి ఉద్దేశ్యము సమాజోన్నతి కాకపోతే అవి నిష్ఫలమేకాక హానికరము కూడా. రావణుడు సమాజోన్నతిని నిర్లక్ష్యం చేసి, తన స్వార్థపూర్తికి మనోవాక్యాయ కర్మలను ఏకం చేశాడు. ఫల స్వరూపం వలన అతను అతని కుటుంబం, సమస్త దేశము నాశనమైనాయి. అతని ధనబలం, బుద్ధి బలం, సైన్య బలం అన్నీ నశించాయి. ఇలాంటి ఫలితాలనే భస్మాసురుడు, దుర్యోధనుడు కూడా పొందారు.

బ్రాహ్మణుల పరమ పవిత్ర కర్తవ్యం సమాజంలో వ్యాపించిన దురాలోచనలు నశింపజేసి ప్రజల మనస్సులు, ఆలోచనలు, సంకల్పాలను సన్మార్గంలో ప్రేరేపించాలి. 'విచార క్రాంతి అభియాన' యొక్క ఉద్దేశ్యం ఇదే. ఇదే నిజమైన బ్రాహ్మణత్వం.

★★★

వినోబా భావే

వినోబా భావే ప్రతిరోజు పవనార్ ఆశ్రమం నుండి ఇంచుమించు మూడు మైళ్ళదూరంలో ఉన్న తురగావ్ కి ఒక పాఠ భుజాన వేసుకొని వెళ్తూ ఉండేవారు. ఒకరోజు కమల నయన బజాజ్ అనే ఆయన ఈ పాఠ కూడా రోజు మోయటం దేనికి, ఆ గ్రామంలో ఎక్కడైనా ఉంచి రావచ్చుగా అని ప్రశ్నిస్తాడు. వినోబా నవ్వి, "ఏ పనికోసమైతే వెళుతున్నామో ఆ పనిముట్టు వెంట ఉండడంలో తప్పుగానీ, సిగ్గు పడవలసిందిగానీ ఏమీ లేదు. యుద్ధంలో వీరుడు తన ఆయుధాన్ని సదా తన వెంట ఉంచుకొన్నట్లు మనం కూడా మన పనిముట్టును మన వెంట ఉంచుకోవటంలో గౌరవాన్ని, ఆనందాన్ని పొందవచ్చునని" వినోబా బదులు పలుకుతారు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

మనం విజయం సాధిస్తే ఆనందించేది అమ్మ - అమ్మను అభిమానించండి

గాయత్రీ విద్య-32

స్వరయోగం-2

(గత సంచిక తరువాయి...)

హరయోగం ప్రకారం నాభికందము అనగా కుండలిని స్థానం గుడ ద్వారం నుండి లింగదేశం వైపు రెండు అంగుళములు జరిగి మూలాధార చక్రంలో ఉంటుంది. స్వరయోగం దానిని అంగీకరించదు. స్వరయోగం శరీర శాస్త్రమును దృష్టిలో ఉంచుకొని శరీరం యొక్క నాభి గుదామూలంలో కాకుండా ఉదరం యొక్క మధ్యలో అనగా బొడ్డు వద్ద ఉన్నదని భావిస్తుంది. అందువలన నాభిదేశం తాత్పర్యం ఉదరం యొక్క బొడ్డు. శ్వాస క్రియ యొక్క ప్రత్యక్ష సంబంధం ఉదరంతోనే ఉంటుంది. అమెరికాకు చెందిన అద్వితీయ యోగి శ్రీ బి.బి. ఎటికిన్సన్ తన తన పుస్తకం “సైజ్ ఆఫ్ బైబి” లో మనిషి నాభి వరకు శ్వాస తీసుకోవాలని నొక్కి వక్కాణించారు. వారు ప్రాణ వాయువు యొక్క స్థానం ఊపిరితిత్తులు కాక నాభిగా భావిస్తారు. అయినప్పటికీ వాయువును ఎక్కువగా నిల్వ ఉంచే గోదాములు ఊపిరితిత్తులే. ఊపిరితిత్తుల ద్వారా వడగట్టబడిన ఆక్సిజన్ అంతా నాభి యొక్క మహత్వపూర్ణ కేంద్రమునకు చేరుతుంది. అక్కడి నుండి శరీరం యొక్క వాస్తవిక పోషణ జరుగుతుంది. ఈ యుగపు గొప్ప శరీర శాస్త్రజ్ఞుడు శ్రీ బర్నర్ మేకడేఫన్ తన పరిశోధనల తర్వాత ఊపిరితిత్తులలో వాయువు నింపుటతోనే పని పూర్తి కాదన్న నిర్ధారణకు వచ్చారు.

శ్వాస పొత్తి కడుపు వరకు తీసుకోవాలని ఆయన అంటారు. పొట్ట లోపలికి పైకి కదులుతుండాలి. డయాఫ్రమ్ కూడా శ్వాసతో పాటు క్రిందికి పైకి కదుపుతుండాలి. అందువల్ల శ్వాస నాభివరకు తీసుకోకపోతే ఆరోగ్యానికి పెద్ద నష్టం వాటిల్లుతుంది. భారతదేశంలోని ఋషులు, మునులు నిర్ధారించినది ఏమంటే ఊపిరితిత్తుల వరకే గాలిపీల్చుట సగం పనే, ఇలా చేయడం వలన జీవన వికాసం చాలావరకు అగిపోతుంది. ప్రాణయామం యొక్క గుప్త రహస్యం ఏమిటంటే నాభి యొక్క కుండలిని వరకు వెళ్ళిన శ్వాస, అక్కడ నుండి బయలుదేరే పది నాడులలో తగినంత ప్రాణం ప్రవహించి, దశ ద్వారాలను రక్షించాలి. కొంతమంది తెలిసీ తెలియని శరీర శాస్త్రజ్ఞులు శరీరాన్ని కోసి చూసి నాడీ వద్ద నుండి బయలుదేరే నాడులు కనపడనప్పుడు, స్వరయోగ విజ్ఞానులు చెప్పిన విషయాలను విశ్వసించరు. వారు తెలుసు

కోవలసినది ఏమంటే ఇవి రక్తం ప్రసరణ చేసే ధమనలు కాదు. ఇవి అత్యంత సూక్ష్మమైన వాయుమార్గాలు. వీటిని యంత్రాల (మైక్రోస్కోప్) ద్వారా చూడలేము. సూక్ష్మదృష్టి ద్వారా చూడగలము. వాటి ద్వారా జరిగే పనులను పరీక్షించి విశ్లేషించగలము.

ధ్యానపూర్వకంగా పరిశీలించినట్లయితే రెండు స్వరాలు ఒకేసారి నడవవు అని తెలుస్తుంది. అంటే రెండు నాశికలలోనించి ఒకే సమయంలో వాయువు ప్రవహించదు. కానీ స్వరం మారేటప్పుడు కొన్ని క్షణములు రెండు స్వరములు నడుస్తాయి. దీనిని సుషుమ్న యొక్క ప్రవాహమని అంటారు. ఎలాగయితే సముద్రపు అలలపై సూర్యచంద్రుల ప్రభావం పడుతుందో అదే విధంగా శ్వాస మీద కూడా పడుతుంది. ప్రతి పక్షంలో (శుక్ల పక్షం, కృష్ణ పక్షం) శ్వాస మారుతుంది. సుమారుగా ఒక నాశికలో ఒక గంట శ్వాస నడిచిన తర్వాత మారుతుంది. శుక్ల పక్ష పాడ్యమి నాడు సూర్యోదయ సమయమున ఇదానాడి అంటే చంద్రనాడి (ఎడమ నాశిక) నడవాలి. అదేవిధంగా కృష్ణ పక్ష పాడ్యమి సూర్యోదయ సమయమున పింగళ అంటే సూర్యనాడి (కుడి నాశిక) నడవాలి. ఈ విధంగా నియమ పూర్వకంగా శ్వాస నడవడం శారీరిక, మానసిక స్థితి సవ్యంగా ఉన్నదనే దానికి నిదర్శనం. ఈ విధంగా శారీరిక స్థితి (స్వరములు) లేకపోతే కష్టములు భరించవలసి వస్తుంది. అందువల్ల ముందు చెప్పిన విధంగా నాడులు నడుస్తుంటే మనిషికి శుభదాయకమని, అలా కాకుండా వేరే విధంగా నడుస్తుంటే అశుభమని స్వరశాస్త్రం చెప్తుంది.

పదిహేను రోజులు స్వరం ఒకే రకంగా నడుస్తుందని అర్థం చేసుకోకూడదు. చంద్రుని కళల సూక్ష్మ పరివర్తనం ప్రతి పక్షంలోను కనిపిస్తుంది. పాడ్యమినాటి నుండి ప్రతి దినం సూర్యోదయ సమయంలో స్వరం మారుతుంది. శుక్ల పక్ష పాడ్యమి 1,2,3,7,8, 9,13,14 పూర్ణిమ తిథులలో సూర్యోదయ సమయంలో ఇదానాడి (ఎడమ) నడుస్తుంది. మిగిలిన 4,5,6,10,11,12 తిథులలో కుడి శ్వాస (సూర్య నాడి) నడుస్తుంది. ఇదే విధంగా కృష్ణ పక్షంలో ప్రతి మూడు రోజులకు సూర్యోదయ సమయంలో స్వరం మారుతుంది. ఇది నైసర్గిక నియమము.

మన చేత అడుగులు వేయించేది అమ్మ - అమ్మను ఆదరించండి

శుక్ల పక్షం:

ఇదా నాడి : 1,2,3,7,8,9,13,14 పూర్ణిమ తిథులలో

పింగళ నాడి : 4,5,6,10,11,12 తిథులలో

కృష్ణ పక్షం:

పింగళా నాడి : 1,2,3,7,8,9,13,14 అమావాస్య తిథులలో

ఇదా నాడి : 4,5,6,10,11,12 తిథులలో

చంద్రుని, సూర్యుని అదృశ్యరశ్మల ప్రభావం స్వరముల మీద పడుతుంది. చంద్రుని గుణం శీతలమని, సూర్యుని గుణము వేడి అని అందరికీ తెలిసినదే. శీతలత్వంతో స్థిరత్వం, గంభీరత, వివేకం, ప్రగతి మొదలైన గుణాలు ఉత్పన్నమవుతాయి. ఉష్ణంతో తేజస్సు, శౌర్యం, చంచలత, ఉత్సాహం, క్రియాశీలత బలం మొదలైన గుణముల ఆవిర్భావం జరుగుతుంది.

మనుష్యుడు ప్రాపంచిక జీవనంలో శాంతిపూర్వకంగా, అశాంతిపూర్వకంగా రెండు రకాల పనులు చేయవలసి వస్తుంది. ఏ పనికి అయినా దాని అంతిమ పరిణామం ఆరంభం మీదనే ఆధారపడి ఉంటుంది. అందువల్ల వివేకవంతులు ఏదైనా పనిని మొదలుపెట్టేటప్పుడు ఆ పని చేయుటకు తమ శారీరిక, మానసిక స్థితి అనుకూలంగా ఉన్నదా లేదా అని చూస్తారు. ఒక విద్యార్థికి రాత్రివేళ పాఠం బట్టిపట్టమని చెప్పే, అతని స్వాభావిక స్థితి నిద్రను కోరుతుంటే అతడు ఆ పాఠాన్ని సవ్యంగా గుర్తుంచుకోలేదు. కాని అదే పాఠాన్ని ప్రాతఃకాల అనుకూలమైన స్థితిలో ఇస్తే తేలికగా నేర్చుకోగలుగుతాడు. ధ్యానానికి, భజనకు, పూజ, మననం, చింతనం కొరకు ఏకాంతం అవసరమవుతుంది. కాని ఉత్సాహం నింపడానికి, యుద్ధోన్ముఖులుగా చేసేందుకు కోలాహలపూరితమైన జయఘోషలు, దుందుభిల ధ్వనుల అవసరం ఉంటుంది. అలాంటి స్థితిలో చేపట్టిన పని సఫలమవుతుంది. ఈ దృష్టికోణ ఆధారంతో స్వరయోగులు వివాహం, దానం, మందిరం, బావి-చెరువు నిర్మాణం, క్రొత్త బట్టలు ధరించడం, ఇల్లు కట్టడం, నగలు చేయించడం, శాంతివంతమైన పనులు, పుష్టి కొరకు పనులు, ఔషధులు ఇవ్వడం, రసాయనాలు తయారు చేయడం, వ్యాపారం, విత్తనాలు నాటడం, దూరయాత్రలు, విద్యారంభం, యజ్ఞం, దీక్ష, మంత్రం, విద్యాభ్యాసం, యోగక్రియ వంటి పనులు చంద్ర స్వరంలో చేయమని ఆదేశించారు. శరీరం యొక్క సూక్ష్మకోశం చంద్రుని శీతలత్వాన్ని గ్రహిస్తున్నప్పుడు ఈ పనులు ప్రారంభించాలి.

ఉత్తేజపరమైన, ఆవేశపూరితమైన, ఉత్సాహంతో కూడిన పనులకు సూర్య స్వరం ఉత్తమమైనది. క్రూరకర్మలు, స్త్రీ భోగం,

భస్మకార్యం, యుద్ధం చేయడం, దేశాల్ని ధ్వంసం చేయడం, విషాన్ని తినిపించడం, వేటకు వెళ్ళడం, మద్యపానం, హత్యలు చేయడం, కట్టెలు కొట్టడం, రాళ్ళు పగులగొట్టడం, రత్నాలు తీయడం, తంత్ర విద్య, జూదం, దొంగతనం, వ్యాయామం, నదిని దాటడం మొదలైన పనులకు సూర్య స్వరం ఉపయోగకరము. ఇక్కడ పైన చెప్పిన కఠోర కర్మలను సమర్థించడం లేదు. వ్యతిరేకించడం లేదు. శాస్త్రకారుడు ఒక వైజ్ఞానికునివలె విశ్లేషణ చేస్తూ అటువంటి పనులు సూర్యుని ఉష్ణ ప్రభావం ఉన్నప్పుడు మాత్రమే చేయగలరు అని చెప్పారు. శాంతిపూర్ణ మస్తిష్కంతో ఇలాంటి పనులు ఏ వ్యక్తి అయినా ఎలా చేయగలడు?

కొద్ది క్షణాలు రెండు నాడులు నడుస్తుంటే (సుషుమ్న) అప్పుడు శరీరం సంధి స్థితిలో ఉంటుంది. ఇది సంధ్యాకాలం. ఉదయించే సమయాన్ని, అస్తమించే సమయాన్ని కూడా సంధ్యాకాలమని అంటారు. ఈ సమయంలో జన్మిస్తున్నప్పుడు లేదా మరణిస్తున్న సమయంలోవలె పారలౌకిక భావనలు మనుష్యునిలో జాగృత మవుతాయి. ప్రపంచం పట్ల విరక్తి, ఉదాసీనత కలుగుతాయి. స్వరం యొక్క సంధ్యలో కూడా మనుష్యుని చిత్తం ప్రాపంచిక కార్యాలపై కొంచెం ఉదాసీనత వస్తుంది. తను చేస్తున్న అనుచిత కార్యములపై పశ్చాత్తాపం, కొంచెం ఆత్మచింతన వైపు మనస్సు వెళ్తుంది. ఈ క్రియలు చాలా సూక్ష్మంగా ఉంటాయి, అల్పకాలం ఉంటాయి. అందువలన వీటిని మనం బాగా గుర్తించలేము. ఈ సమయంలో ఈశ్వర ఆరాధన అభ్యాసం చేస్తే నిస్సందేహంగా ఎంతో ఉన్నతి కలుగుతుంది. కాని ప్రాపంచిక పనులకు ఈ స్థితి అనుకూలం కాదు. అందువల్ల సుషుమ్న స్వరంలో ప్రారంభించిన పనులు సవ్యంగా జరుగవు. అవి మధ్యలో ఆగిపోవడమో, అసఫలం కావడమో జరుగుతుంది. సుషుమ్న దశలో మానసిక వికారములు తగ్గిపోతాయి. లోతైన ఆత్మిక భావనలు కొంచెం కొంచెంగా ఉదయిస్తాయి. అందువల్ల ఈ సమయంలో ఇచ్చే శాపాలు, వరదానాలు ఎక్కువగా ఫలిస్తాయి. ఎందుకంటే ఆ భావనలతో పాటు ఆత్మతత్వం బాగా కలుస్తుంది.

పిండాండం ఎలా ఉన్నదో బ్రహ్మాండం అలాగే ఉంటుంది అని అంటుంటారు. అంటే ఈ శరీరం నిఖిల బ్రహ్మాండం యొక్క ఒక చిన్న స్వరూపం. ప్రకృతి నియమాలతో ప్రపంచ వ్యవస్థ నడుస్తుంటుంది. వాటిపైనే శారీరిక క్రియలు ఆధారపడి ఉంటాయి. సూర్య నారాయణునికి ఉత్తరాయణం, దక్షిణాయనం అనే రెండు గతులు (movements) ఉన్నాయి. అదే విధంగా శరీరంలో ఇదా, పింగళలకు రెండు గతులు ఉన్నాయి. రాత్రి

తల్లికి విడ్డపై ఉండే ప్రేమతో ఈ ప్రపంచంలో ఏది సరిపోదు

పగలు అనే తేడాలు కూడా ఇలాంటివే. పగలు ఉత్తరాయణం అయితే రాత్రి దక్షిణాయనం. ఇదా ఉత్తరాయణం అయితే పింగళ దక్షిణాయనం. ఎలాగయితే ఉత్తరాయణ మాసాలలో చల్లదనం ప్రధానంగా ఉంటుంది అదే విధంగా చంద్రనాడి చల్లగా ఉంటుంది. ఏ విధంగా దక్షిణాయన మాసములలో వేడి ప్రధానంగా ఉంటుంది అదేవిధంగా సూర్యనాడిలో ఉష్ణం, ఉత్తేజం ప్రధానంగా ఉంటాయి.

స్వరం మార్చుకొనుట

కొన్ని ప్రత్యేకమైన పనులకు సంబంధించి స్వర శాస్త్రజ్ఞుల అనుభవం సాధారణ జనులకు చాలా ఉపయోగకరంగా ఉంటుంది. బయటకు వెళ్ళే సమయంలో చలిస్తున్న స్వరం వైపు ఉన్న శరీర భాగాన్ని చేతితో స్పర్శించి, చలిస్తున్న స్వరం వైపు ఉన్న పాదమును ముందుకు వేసి (చంద్రనాడి నడుస్తుంటే నాలుగు సార్లు, సూర్యస్వరం నడుస్తుంటే ఐదు సార్లు, ఆ కాలిని నేల మీద తట్టి బయలు దేరాలి. ఎవరైనా కోపిష్ఠి దగ్గరకు వెళ్ళవలసి వస్తే అచలిత స్వరం (నడవని స్వరం) పాదమును ముందుకు వేసి బయలుదేరాలి. ఇంకా అచలిత స్వరం అతని వైపు ఉండేలా చూచుకుని మాట్లాడాలి. ఈ విధంగా చేయడం వలన అతనిలో పెరిగిన ఉష్ణాన్ని మీ అచలిత స్వరం యొక్క శాంతభాగం తన ఆకర్షణ విద్యుత్తును సిద్ధింపచేస్తుంది. వామ స్వరం నడుస్తున్నప్పుడు పని మొదలుపెట్టడం, గురువుతో, మిత్రునితో, ఆఫీసర్తో రాజ దర్బారులో మాట్లాడటం మంచిది.

అనేకసార్లు అత్యంత ముఖ్యమైన పనులు వస్తుంటాయి కాని ఆ సమయంలో అనుకూలమైన స్వరం ఉండకపోవచ్చు. అటువంటప్పుడు ఆ పని ఆపి కూర్చోవాలా? మంచి అవకాశం చేయజూర్చుకోనివ్వాలా? అలా చెయ్యవలసిన పని లేదు. రాత్రిపూట నిద్ర వస్తుంది. కాని ఆ సమయంలో ఏదో పని చేయవలసి వస్తే కాఫీ, టీ లాంటి ఉత్తేజింపచేసే పదార్థాలతో శరీరాన్ని చైతన్యవంతం చేస్తాము. ఆ విధంగానే కొన్ని ఉపాయాల ద్వారా స్వరమును కూడా మార్చుకోవచ్చు. ఇక్కడ కొన్ని అటువంటి ఉపాయాలు ఇవ్వబడ్డాయి.

- 1) ఏ స్వరం నడుచుట లేదో దానిని బొటనవేలుతో మూసివేసి, నడుస్తున్న నాశికలో నుంచి శ్వాస తీసుకుని, దానిని మూసివేసి, మొదటి నాశిక అంటే ఏ స్వరం నడవవలసి ఉన్నదో దానితో శ్వాసను వదలాలి. ఇలా కొంచెం సేపు మరల మరల చేయాలి. శ్వాస మారిపోతుంది.
- 2) ఏ శ్వాస నడుస్తున్నదో అటువైపు తిరిగి పడుకోవాలి. స్వరం

మారిపోతుంది. దీనితోపాటు మొదటి ప్రయోగం కూడా చేస్తే స్వరం ఇంకా తొందరగా మారిపోతుంది.

3. ఏ స్వరం నడుస్తున్నదో ఆ వైపు చంకలో ఏదైనా ఒక గట్టి వస్తువును అదిమి ఉంచితే స్వరం మారుతుంది. దీనితోపాటు పైకి చెప్పిన రెండు పద్ధతులు దీనితో జతచేస్తే ఇంకా తొందరగా స్వరం మారుతుంది.
4. నెయ్యి తినడం వల్ల ఎడమ స్వరం, తేనే తింటే కుడి స్వరం నడుస్తాయని చెప్పారు.
5. నడుస్తున్న స్వరంలో (నాశికలో) పాత శుభ్రమైన దూది ఉండగా చేసి పెడితే స్వరం మారతుంది.

శరీరం రోగగ్రస్తమయినప్పుడు రోగం నుండి ముక్తి పొందేందుకు చికిత్స ఎలా చేస్తామో అదే విధంగా తిథుల ప్రకారం నియమిత రూపంలో స్వరం నడవకపోతే దానిని సరిచేసేందుకు ఈ ఉపాయాలను ఉపయోగించుకోవాలి.

ఏ వైపు సూర్యచంద్రులు ఉన్నారో లేదా గాలి వీస్తుందో ఆ వైపు ముఖం ఉంచి మల మూత్ర విసర్జన చేయకూడదు. సూర్యుని వైపు మలమూత్రాలను విసర్జిస్తే శిరస్సు సంబంధించిన రోగాలు; చంద్రుని వైపు లేదా గాలి వీచే దిశగా విసర్జిస్తే మూత్రాశయ రోగాలు వచ్చే అవకాశం ఉన్నది. నిలబడి మూత్ర విసర్జన చేస్తే వెన్నెముక బలహీనమవుతుంది. ఈ జలవాయు నియమాలను మరువకూడదు.

తూర్పు వైపు నుంచి గాలి వీస్తున్నప్పుడు ఆ వైపు నుంచి గాలిని బాగా పీల్చకూడదు. దీనివలన కఫం ఎక్కువవుతుంది. సారాంశం ఏమంటే ఎటు ప్రక్క నుంచి వాయు ప్రవాహమున్న అటువైపు తిరిగి దీర్ఘశ్వాస తీసుకోకూడదు. ఎందుకంటే గాలిలో అనేక రకాల కీటాణువులు ఉంటాయి. అది శ్వాస ద్వారా శరీరంలోనికి ప్రవేశించి రోగాలను కలిగిస్తాయి.

స్వరముల పరీక్ష అప్పుడప్పుడు చేస్తుండాలి. దీనివలన ప్రత్యేకమైన లాభం ఉంటుంది. శంకర భగవానుడు ఇలా అంటాడు.

చంద్ర సూర్య సమభ్యాసం యే కుర్వన్తి సదా సరః ।
అతీతానాగత జ్ఞానం తేషాం హస్తగతం భవేత్ ॥

ఎవరు చంద్ర సూర్య స్వరములను ఎల్లప్పుడు చక్కగా అభ్యాసం చేస్తారో, వారికి పరోక్ష జ్ఞానం హస్తగతమవుతుంది. అంటే గుప్తమైన విషయాలు తెలుస్తాయి.

(సశేషం)

ఓ మహిళ కంటిలో ఎంత నీరు ఉంటుంది? ఎవరు చెప్పలేరు

ఉన్నత మార్గంలో

ప్రాణియొక్క స్వాభావిక ధర్మము ఉన్నత స్థితికి ఎదుగుట, అభివృద్ధి చెందుట, పురోగమించుట, వికసించుట. ఆత్మ యొక్క కోరిక కారణంగానే మనుష్యుడు విభిన్న దిశలలో వికాసం చెందుతాడు. ఆహారము, బట్ట, ఇల్లు, విశ్రాంతివంటి కనీస సౌకర్యాలు లభిస్తే ఏ వ్యక్తియైనా సంతోషంగా జీవిస్తాడు, కానీ అంత మాత్రాన ఆత్మకు సంతోషము కలుగదు. జీవితం లోని విభిన్న దిశలలో ఉన్నతి సాధించాలని మనుష్యులందరూ అభిలషిస్తారు. ఆ ఆకాంక్షపూర్తి కానిదే ఆంతరంగిక శాంతి లభించదు.

ఉత్థానానికి అనేక సోపానాలు. వాటిపై అధిరోహిస్తూ ప్రాణి ఆత్మోత్థానము వరకు చేరుతాడు. శారీరక, ఆర్థిక, బౌద్ధిక,

కుటుంబ, దాంపత్య ఉన్నతి పొందుతూ మనుష్యుడు కీర్తి, ప్రతిష్ఠ, ఆదరము, నేతృత్వము, సుఖసౌకర్యాలకు అధికారి కాగలడు. ధార్మిక, పారమార్థిక, ఆధ్యాత్మిక ఉన్నతివైపు పురోగమిస్తే సతోగుణము దివ్యతత్త్వముల ప్రాప్తి కలుగుతుంది. భౌతికంగా, ఆత్మికంగా రెండు దిశలలో మనుష్యుడు ఎప్పుడు ముందుకు వెళ్తాడో అప్పుడు అతని ఉన్నతి స్వార్థం పూర్ణం అనబడుతుంది. దీనికి ప్రాపంచిక యోగ్యతలు, సామర్థ్యం కూడా ఉండాలి. సమర్థుడు త్యాగి కాగలడు కాని అభావగ్రస్తుడు, దీనుడు, హీనుడు త్యాగి కాలేడు, త్యాగములోని ఆనందం పొందలేడు.

ప్రాపంచిక ఉన్నతికివలెనే ఆత్మిక ఉన్నతికి కూడా అనేక మెట్లు ఉన్నాయి. ఈ మార్గంలో ముందుకు వెళ్ళేకొద్దీ అనేక దివ్య సంపదలు లభిస్తాయి. ఆత్మిక క్షేత్రంలోని సంపదలు ఎంత గొప్పవంటే, వాటితో పోల్చినప్పుడు ప్రపంచంలోని అన్నింటికంటే పెద్ద సుఖం, వైభవం కూడా తుచ్చమని తెలుస్తుంది. ఆ ఉన్నత పథముపై మనుష్యుడు తన బలముచేతనే ఎత్తులకు ఎక్కలేడు. కానీ మాత సహాయముతో ఈ శ్రేష్ఠమైన యాత్ర సరళమవుతుంది. మాత కృప, సహాయము, ప్రేరణతో సాధకుని ఉత్సాహము పెంపొందుతుంది. దారిలో కష్టాలకు భయపడే బదులు, వాటికి ఎదురొడ్డే సాహసం సాధకునిలో ఉత్పన్నమవుతుంది.

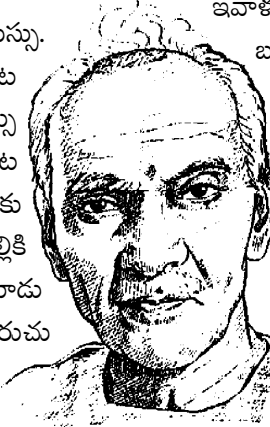
ఎత్తు ఎక్కుట కష్టము. నిశ్చయముగా దానిలో శ్రమ ఉంటుంది. ఉన్నతి సాధించాలంటే ఎంతో ధైర్యము, సాహసము ఉండాలి. ఈ కారిన్యానికి అనేకమంది సాధకులు జారిపడతారు. కానీ మాత ఎవరి వీపు తడుతుందో వారికి, సాఫల్యపు దిశలో రోజురోజుకు అధిక ప్రకాశం, లక్ష్యప్రాప్తి కలుగుతాయి. అతడు ప్రాపంచిక, ఆత్మికమనే రెండు దిశలలో ముందుకు సాగుతాడు.

- అనువాదం : డా॥ తుమ్మూరి

అమ్మయే తొలి గురువు - అమ్మను ఓల్డ్ ఏజ్ హోంలో చేర్చకండి

మొలకెత్తుతున్న విత్తనాలు-1

హిమాలయాలకు వెళ్తూ తిరిగి వచ్చిన తర్వాత శ్రీరామ్ తనకు తానుగా ఆవల్ఖేడా సరిహద్దులు దాటలేదు. ఒకసారి ఆయన తండ్రిగారితో ననిహాల్ కలిసి వెళ్ళారు. మధుర శ్రీరామ్ ను ఆకర్షించింది. తండ్రిగారి శ్రాద్ధకర్మ జరిగిన తర్వాత ఒక రోజున శ్రీరామ్ తాయీజీతో ఇలా అన్నారు “అమ్మా! తిరిగి వస్తానని మాట ఇస్తే, మధుర వెళ్ళడానికి నాకు అనుమతి ఇస్తావా?” ఆ అనుమతి అడిగిన తీరు దానిని నిరాకరించే అవకాశం లేనట్లుగా ఉన్నది. “ఎన్ని రోజుల్లో తిరిగి వస్తావు” అని తాయీజీ అడిగింది. తొమ్మిది పది రోజుల్లో తిరిగి వస్తానని శ్రీరామ్ చెప్పారు. తాయీజీ ఆనందంగా అంగీకరించింది. ఆ రోజుల్లో రవాణా సౌకర్యాలు తక్కువ. ఆవల్ఖేడా నుండి మధుర వెళ్ళి రావడానికి రోజులు పట్టేది. పైగా పన్నెండేళ్ళ పిన్న వయస్సు. అనుమతి ఇవ్వకూడదని ఆమెకు మొదట అనిపించింది. కాని, అలా చేస్తే పిల్లవాడి మనస్సు గాయపడుతుంది. అందువలన ఎవరినైనా వెంట తీసుకుని వెళ్ళమని చెప్పింది. అయితే శ్రీరామ్ కు ఒంటరిగా వెళ్ళాలని ఉన్నది. ఆ విషయమే తల్లికి చెప్పాడు. తల్లి అనుమతించింది. మరునాడు మూడు నాలుగు జతల బట్టలు, కప్పుకోవడానికి పరుచు కోవడానికి శాలువా, జంపఖానా, రాకపోకలకు, బసకు పైకం అన్నీ ఆమె ఏర్పాటు చేసింది.

బండిమీద, గుర్రం మీద, రైలులో ప్రయాణం చేసి, శ్రీరామ్ రెండవ రోజున మధుర చేరాడు. మధురలో బంధువులు ఉన్నారు. అయినా శ్రీరామ్ వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళలేదు. శ్యామ్ జీకి బగీచా (శ్రీకృష్ణుని ఉద్యానవనం) కు వెళ్ళాడు. ద్వారకాధీశుని (శ్రీకృష్ణుని) దర్శనం చేసుకున్నాడు. విశ్రామ్ ఘాట్ మున్నగు స్థలాలు దాటి, ఆయన బృందావన మార్గంలో ఉన్న ఒక తోటలోనికి వెళ్ళాడు. తోటలో చిన్న బావి ఉన్నది. స్నానానికి, విశ్రాంతికి సౌకర్యం ఉన్నది. దగ్గరలోనే వరండావంటి మూడు నాలుగు గదులు ఉన్నాయి. ప్రజ ప్రాంతంలో ఇలాంటి తోటలు చాలా ఉన్నాయి. సంపన్నులు ఈ తోటలలో సాయంత్రాలు గడుపుతుంటారు ఈ తోటలలో చెట్లు, ఫల వృక్షాలతో వాతావరణం ఆహ్లాదకరంగా ఉంటుంది. బావుల ప్రక్కన దేవతల విగ్రహాలు ఉంటాయి. ఎక్కువగా హనుమంతుని విగ్రహాలు ఉంటాయి. కొన్నిచోట్ల

రాధాకృష్ణుల విగ్రహాలు, దుర్గ విగ్రహాలు, సాధు సంతల విగ్రహాలు ఉంటాయి. శ్రీరామ్ ఉన్న తోటలో ఒక దేవీ విగ్రహం ఉంది. అది ఎవరి విగ్రహం అని ఆయన చాలా మందిని అడిగారు. ఆ తోటకు రోజూ వచ్చేవాళ్ళు సైతం స్పష్టమైన సమాధానం చెప్పలేక పోయారు. అది దుర్గదని, లక్ష్మీదని, రాధదని, సీతదని ఇలా రకరకాలుగా చెప్పేవారు. ఏమైనా శ్రీరామ్ కు ఆ దేవీ విగ్రహం బాగా నచ్చింది.

శ్రీరామ్ సుమారు వారం రోజులు అక్కడ ఉన్నాడు. ఉదయం స్నానాదులు ముగించుకుని బయలుదేరి మూడవ జాముకు తిరిగి వచ్చేవాడు. మధుర బృందావన్ లో ప్రతిచోటా ఆశ్రమాలు ఉన్నాయి. ఇవాళ ఒక ఆశ్రమంలో, రేపు మరో ఆశ్రమంలో ఇలా బస చేయవచ్చు. ఆశ్రమాలలో ప్రసాదాలు కూడా దొరుకుతాయి. శ్రీరామ్ ఈ ఆశ్రమాలకు వెళ్ళేవాడు కానీ, భోజనం గురించి, ప్రసాదాల గురించి ఆయన ఎన్నడూ పట్టించుకునే వాడు కాదు. ఇంటి నుంచి బయలు దేరేటప్పుడు తల్లి మరమరాలు, నిల్వ ఉండే తినుబండారాలు మూట కట్టి ఇచ్చింది. శ్రీరామ్ అవే తినేవాడు. మార్పుకోసం ద్వారకాధీశుని ఆలయం ప్రక్కన ఉన్న పూల్ చంద్ మిఠాయి దుకాణంలోనో, మరో దుకాణంలోనో తేలికైన తిను బండారాలు కొద్దిగా కొనుక్కునేవాడు. మిగతా సమయంలో ఆ ప్రాంతమంతటా తిరిగేవాడు.

ఈ భ్రమణంలో ఒకటి రెండు సార్లు మాత్రమే ఆలయాలకు వెళ్ళాడు. తోటలు, ఆశ్రమాలు, యమునా తీరం అక్కడే ఎక్కువ సమయం గడిపేవారు. ఎవరినో వెతుకుతున్నట్లు తోటలో ఉన్నంత సేపు ఆ దేవీ విగ్రహాన్ని పదే పదే చూసేవారు. విగ్రహం మీద తన దృష్టిని లగ్నం చేసేవారు. అక్కడికి ఎవరు వచ్చినా ఆ విగ్రహం ఎవరిదని వారిని అడిగేవారు.

ఒక రోజున ఆ ప్రశ్నకు విచిత్రమైన సమాధానం వచ్చింది. ఆ సంఘటన ఇలా జరిగింది. ఎవరో సంత ఆ తోటలోనికి వచ్చారు. ఆయన పేరు బాబా రామదాస్. అయితే జనం ఆయనను కారియాబాబా అని పిలిచేవారు. ఆయన కొపీనానికి బదులు కర్రతో తయారైన లంగోటి వంటిది ధరించారు. బాబా

మంచి నోరు శాంతి సామరస్యాలను వెదజల్లుతుంది

దాన్ని ప్రత్యేకంగా తయారు చేయించారు. అది నడుముకు బిగిసి ఉంటుంది. అవసరమైతే దాన్ని విప్పడానికి, వదులు చేయడానికి వీలుంది. కర్రతో తయారైన కొపిసాన్ని ధరించడం వల్ల ఆయనకు కారియా బాబా అనే పేరు వచ్చింది.

కారియా బాబా బృందావనంలో ఉంటారు. అయితే ఆయన స్వంత ఆశ్రమాన్ని నిర్మించుకోలేదు. ఒక రోజు ఉదయం ఆయన తోటలోకి వచ్చారు. “జై అంబే” అని నినదించారు. బావిలో స్నానం చేసి, ప్రక్కనే ఉన్న భగవతి విగ్రహాన్ని దర్శించటానికి వెళ్ళారు. అక్కడే చాలాసేపు కూర్చున్నారు. పూజలు చేయలేదు. ధ్యానం చేస్తున్నారు. శ్రీరామ్ ఆయనను కుతూహలంతో చూస్తున్నాడు. ఆయన ధ్యానం ముగించుకుని లేవగానే, ఆయన కాళ్ళమీద పడ్డాడు. ‘వడ్డు బాబు వడ్డు’ అంటూ ఆయన అడుగులు వెనుకకు వేశారు. “ఎక్కడ నుంచి వచ్చావు” అని అడిగారు. శ్రీరామ్ తనను పరిచయం చేసుకున్నారు. “ఎక్కడకి వెళ్ళాలి?” అని బాబా అడిగారు. “అందరూ వెళ్ళవలసిందే ఒక్కచోటుకే, అయితే, ఎలా వెళ్ళాలో తెలియడం లేదు” అని శ్రీరామ్ జవాబు చెప్పారు. బాబా ముఖంలో ప్రసన్నత వెలిగింది. “నీవు నీ మార్గంలో సరిగ్గానే వెళుతున్నావు. దారి తెలియదని ఎందుకు చెబుతున్నావు?” అని బాబా మళ్ళీ అడిగారు.

కారియా బాబా పూర్వ చరిత్ర

ఇద్దరి మధ్య సంభాషణ చాలాసేపు జరిగింది. కారియా బాబా తన సాధన గురించి, ఇంతవరకు జరిగిన యాత్ర గురించి వివరంగా తెలిపారు. ఆ దేవి విగ్రహం గాయత్రిది అని ఆయన తెలియజేశారు. ఆయన మరిన్ని వివరాలు ఇచ్చారు. పూర్వం అక్కడ ఒక ఆశ్రమం ఉండేది. మూడు నాలుగు వందల సంవత్సరాల క్రితం ఒక సన్యాసి సన్నిధిలో 20-25 మంది సాధకులు ఎప్పుడూ సాధన చేస్తూ ఉండేవారు. వారు గాయత్రీ జపం చేసేవారు. వేద, శాస్త్రాల అధ్యయనం చేసేవారు. చాలా సంవత్సరాల క్రితం అక్కడ భాగవత ప్రవచనం కూడా జరిగేది.

బాబా తన గురించి చెప్పిన దాని ప్రకారం గాయత్రీ జపం ఎక్కువగా చేయాలనే ప్రేరణ ఆయనలో సహజంగా కలిగింది. ఉపనయన సమయంలో ఆయన గాయత్రీ మంత్ర దీక్ష తీసుకునే ఉన్నారు. కనుక సాధన ప్రారంభించారు. తాను ఎక్కడ జన్మించింది, తన కుటుంబంలో ఎందరు ఉన్నారో ఆయన చెప్పలేదు.

ఎందుకంటే సన్యాసికి తన పూర్వాశ్రమం గురించి చెప్పడం నిషిద్ధం. సాధకుడు సన్యాసం తీసుకున్నప్పుడు ప్రతీకాత్మకంగా అతడికి అంత్యక్రియలు జరుగుతాయి. విధి విధానం ప్రకారం

అతడిని చితిమీద పడుకోబెడతారు. చితికి మంట పెడతారు. ఆ తర్వాత అతడిని తిరిగి తీసుకువస్తారు. ఇక కొత్త జన్మ ప్రారంభం అవుతుంది. ఇంతవరకు సాగిన లౌకిక జీవితాన్ని మరచిపోవడమే మంచిది. ఆ జీవితం ముగిసింది. మృత్యువు మనిషి వ్యక్తిత్వాన్ని, గుర్తింపును, అతడు సాధించిన కార్యాలను కబళిస్తుంది. ఆ విధంగానే ఇంతవరకు సాగిన జీవితం అదృశ్యం అయింది ఈ అవగాహన కలిగించడానికే ఈ క్రియలన్నీ జరుపుతారు.

కారియా బాబా ఇంతవరకే చెప్పారు. తన చదువు పూర్తయింది, ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు. గాయత్రీ అనుష్ఠానం నిర్వహించాలనే భావన ఆయనలో క్షణక్షణం తీవ్రతరం కాసాగింది. ఆయన ఇంటి ప్రక్కనే ఒక తోట ఉన్నది. ఆ తోటలో ఒక పెద్ద మర్రిచెట్టు ఉన్నది. ఆ చెట్టు క్రింద ఆయన ఆసనంలో కూర్చుని కవచం మున్నగు విధి విధానాలతోపాటు అనుష్ఠానం ప్రారంభించారు. ఆ విధి విధానాన్ని గురువు ద్వారా నేర్చుకుని ఉన్నాడు. కనుక, ఎలాంటి ఇబ్బంది కలగలేదు.

అనుష్ఠానంలో ఒక భాగం పూర్తయింది. జ్వాలాముఖి వెళ్ళి మిగతా జపం పూర్తి చేయాలని ఆ వెంటనే ఆయనకు ప్రేరణ కలిగింది. ఎవరో ఎదుట నిలబడి చెప్పినట్లు, ఆ మర్రిచెట్టు నుండి పిలుపు వచ్చినట్లు ఆ ప్రేరణ కలిగింది. పూర్వాశ్రమంలో బాబా నివసిస్తున్న స్థలానికి జ్వాలాముఖి సుమారు 70 కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్నది. మర్రిచెట్టు నీడ నుండి లేచిన బాబాజీ ఇంటికి వెళ్ళలేదు. సరాసరి జ్వాలాముఖి వైపు బయలుదేరారు. బాబాతో పాటు ఆయన బాబాయిగారి అబ్బాయి కూడా జపతపాలు చేస్తున్నాడు. అతడు కూడా ఆయన వెంట బయలుదేరాడు. ఇద్దరు నిర్విరామంగా ప్రయాణం చేస్తున్నారు. త్రోవలో ఒక మహాత్ముని దర్శనం జరిగింది. పరిచయాలు అవి జరగకుండానే ఆయన సన్యాసం తీసుకుంటావా అని బాబాను అడిగారు. కారియా బాబా ముందు వెనుక ఆలోచించకుండా సరే అన్నారు. సన్యాసానికి ఏర్పాట్లు జరుగుతున్నాయి. తమ్ముడు అడ్డుకున్నాడు. ఏడ్చాడు. సన్యాసం తీసుకోవద్దని పట్టుబట్టాడు. ప్రయోజనం లేకపోయింది. అతడు ఇంటికి పరుగుతీశాడు. తన పెదనాన్నను పిలుచుకు వచ్చాడు.

కారియా బాబా తండ్రిగారు వచ్చారు. అయితే, అప్పటికి తరుణం మించిపోయింది. ఆయన జోక్యం కలిగించుకునే స్థితి దాటిపోయింది. తండ్రిగారు వచ్చేసరికే కొడుకు సన్యాసం పుచ్చుకున్నాడు. ఆయన బాధపడ్డారు. కొడుకుకు సచ్చజెప్పసాగారు. ఇంటికి తిరిగి రమ్మని అడిగారు. సన్యాసం పుచ్చుకోవడం పూర్తయిందని, ఆ సన్యాస ఆశ్రమం నుంచి వెనుకకు వెళ్ళడం

నేటిని దుర్వినియోగం చేయకు - ఆపదలు కొనితెచ్చుకోకు

జరగదని కొడుకు అన్నాడు. ఎవరూ చూడలేదు కదా! క్షురకర్మ మాత్రమే కదా జరిగింది. మన ఊరు వెళ్ళి అందుకు మరేదో కారణం చెప్పదాం. నీవు సన్యాసిని అయినావని ఎవరు చూచారు అని తండ్రి నచ్చచెప్పడానికి ప్రయత్నించారు. అయినా కారితో బాబాను ఆ మాటలు ఎంత మాత్రం ప్రభావితం చేయలేదు. సన్యాస ఆశ్రమ నియమాల ప్రకారం ఆయనను తన తండ్రిగా గుర్తించడానికి నిరాకరించారు కారితో బాబా. అలసిపోయి, ఓడిపోయి ఆయన తిరిగి వెళ్ళిపోయారు.

కారితో బాబా తాను ఏ మర్రిచెట్టు క్రింద సన్యాసం తీసుకున్నారో ఆ మర్రిచెట్టు క్రిందనే ఆసనంలో కూర్చున్నారు. రాత్రి అయ్యేవరకు జప, ధ్యానాలలో మునిగిపోయారు. అర్ధరాత్రి అయింది. కొద్దిసేపు నిద్రపోయారు. ఉదయం నిద్ర లేచి, మళ్ళీ జప-ధ్యానంలో నిమగ్నం అయినారు. ఇలా ధ్యానం, సమాధి సాగగా సాగగా భగవతి సాక్షాత్కారించింది. వరం కోరుకో అన్నది. ఆయనలో కోరిక ఏమీ మిగలలేదు. “సన్యాసం వుచ్చుకున్నాను, నాకు కోరిక ఏదీ మిగలలేదు. ఇక ముందు ఏ కోరిక కలుగకుండా ఆశీస్సులు ప్రదానం చెయ్యి” అని ఆయన భగవతిని అడిగారు. కారితో బాబాకు పలువిధములైన సిద్ధులు లభించాయి. ఆయన ఏది చెపితే అది జరిగేది. అర్తులుగా తనను శరణు జొచ్చిన పలువురి కష్టాలను ఆయన తొలగించారు.

విలక్షణమైన తోట, గాయత్రీ విగ్రహం

కారితో బాబా శ్రీరామ్ కు ఆ తోట గురించి అపురూపమైన సంగతులు తెలిపారు. అవి - త్రేతాయుగంలో ఈ స్థలంలో దుర్వాస మహర్షి తపస్సు చేశారు. కంసుణ్ణి వధించడానికి వెళ్ళుతూ శ్రీకృష్ణుడు, బలరాముడు ఇక్కడ సంధ్యా వందనం చేశారు. బాబా వివిధ సమయాలలో ఆ స్థలంలో జరిగిన యజ్ఞ అనుష్ఠానాల గురించి వివరించి తన వెంట రమ్మని అడిగారు. శ్రీరామ్ ఆయన వెంట బయలుదేరారు. ఆ తోటకు సుమారు మూడు కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్న ఒక కొండ దగ్గర బాబా ఆగారు. ఆ కొండ సమీపంలో ఇప్పుడు ఒక కళాశాల నడుస్తోంది. ఆ కొండను గాయత్రీ కొండ అని పిలుస్తారు.

బాబా శ్రీరామ్ ను ఆ కొండ మీదకు తీసుకువెళ్ళారు. అక్కడ ఒక కుటీరంలో ఒక సంత పడుకుని ఉన్నారు. ఇద్దరు ఆయనకు ప్రణామం చేశారు. ఆ సంత పేరు బూటీ సిద్ధ మహారాజ్. 30-40 సంవత్సరాలుగా ఆయన మౌనవ్రతం పాటిస్తున్నారు. ఆయన ఎవరితోను మాట్లాడరు. అవసరమైనప్పుడు ఆయన సైగలతో విషయం తెలుపుతారు. ఒక్కోసారి కాగితం మీద వ్రాసి విషయం

తెలుపుతారు. ఆయన అలోవర్ నివాసి. ఎన్నో దశాబ్దాల క్రితం ఇక్కడకు వచ్చారు. ఆయన కోటి గాయత్రీ మంత్ర జపం చేశారని కారితో బాబా తెలిపారు. నియమ నిష్ఠలతో జపం చేసిన ఫలితంగా ఆయనకు గాయత్రీ మాత అనుగ్రహం లభించింది. ఆత్మ సాక్షాత్కారం లభించింది.

సిద్ధి అనంతరం ఆయన ఆ కొండ మీద గాయత్రీ విగ్రహాన్ని స్థాపించారు. మధురలోని చతుర్వేది బ్రాహ్మణులకు భోజనం పెట్టారు. ఆ విందు కార్యక్రమం భవ్యంగా, నిరుపమానంగా జరిగింది. దానికి కావలసిన సాధన సంపత్తి ఎలా సమకూరింది? దాని విషయం బూటీ సిద్ధి బాబాకు తప్ప మరెవరికీ తెలియదు. బూటీ బాబా వద్ద ఒక విలక్షణమైన యంత్రం ఉన్నదని ప్రజల నమ్మకం. ఆ యంత్రాన్ని ఆరాధించగానే, సాధన సంపత్తి దానికదిగా వచ్చి పడుతుంది. బాధలలో ఉన్నవారు, రోగులు బాబా వద్దకు వచ్చేవారు. ఆయన మాట్లాడేవారు కారు. ఆయన చేయి ఎత్తడమే కష్టాలు తొలగిపోవడమని ప్రజలు భావించేవారు. పలువురి కష్టాలు నిజంగా తొలగిపోయాయి కూడా.

ధోల్పూర్, అల్వార్ రాజ్యాల రాజులు ఆయన వద్దకు వచ్చారు. బాబా స్వయంగా ఎక్కడికి వెళ్ళేవారు కారు. ఏకాంతం కోసం వెళ్ళదలచుకుంటే, తమ కుటీరం దగ్గరలో ఉన్న గుహలోకి వెళ్ళేవారు.

సంతల ఆశీస్సులు

కారితో బాబా శ్రీరామ్ ను బూటీ సిద్ధి బాబాకు పరిచయం చేశారు. శ్రీరామ్ సాధనను, నిష్ఠను తెలుసుకుని బూటీ సిద్ధి బాబా పరవశించిపోయారు. రెండు చేతులు ఎత్తి అతడిని ఆశీర్వదించారు. ఆ తర్వాత అతడిని తమ గుండెలకు హత్తుకున్నారు.

అనంతరం కారితో బాబా తన దారిని తాను వెళ్ళిపోయారు. శ్రీరామ్ తోటలోకి వచ్చారు. ఈ కలయిక జరిగిన కొద్దిరోజులకు బూటీ సిద్ధి బాబా తనువు చాలించారు.

యమునా నది ఆవల నుంచి ఒక సంత బృందావనం వచ్చారని ఒక భక్తుడు శ్రీరామ్ కు చెప్పాడు. ఆయన యమున ఒడ్డు, గంగ ఒడ్డు దాటి ఎక్కడికి వెళ్ళరు. ఆయన నది ఒడ్డున ఒక మంచె వేసుకున్నారు. అక్కడే కూర్చుని ప్రజలతో మాట్లాడతారు. ఒక్కోసారి ఆ మంచె ప్రక్కన కట్టిన గుడిసెలో ఉంటారు. సాధన, ఉపాసనల తర్వాత కొద్ది సమయం మిగులు తుంది. ఆ సమయాన్ని ఆయన జన సంపర్కానికి వినియోగిస్తారు. ఆయనకు ఆకలి దప్పులు లేవు. ఆయన ఆహారం తీసుకోవడం ఎవరూ చూడలేదు. ఆయన కాల కృత్యాలకు వెళ్ళరు. ఆకలిని,

ఉపయోగకరమైన మాటలనే పలకాలి లేకపోతే అనర్థాలు జరుగుతాయి

దాహాన్ని జయించడం వల్ల ఎంతో సమయం మిగులుతుంది. ఆయన ఆ సమయాన్ని ధ్యాన, ధారణలకు వినియోగిస్తారు.

ఆ సంతో వయస్సు విషయంలో కూడా జనం విచిత్రమైన విషయాలు చెప్పుకుంటారు. ఆయన వయస్సు రెండు వందల సంవత్సరాలని కొందరు చెప్తారు. అరేడు వందల సంవత్సరాలని మరికొందరు చెప్తారు. తమ తండ్రులు, తాతలు ఆయన ఆ వయస్సులోనే ఉండడం చూచారని కొందరు చెప్తారు. శరీర స్థితి ఆరోగ్యాన్ని చూస్తే ఆయన వయస్సు 30-35 సంవత్సరాలకు మించదని అనిపిస్తుంది. యోగ సిద్ధుల వల్ల ఆయన ఇలా ఉండగలుగుతున్నారని ప్రజలు చెప్తారు. ఆయన ఎప్పుడు కావాలనుకుంటే అప్పుడు తన శరీరాన్ని కాయకల్పం చేస్తారని, దాన్ని కొత్త శరీరంగా చేస్తారని వారు చెప్తారు.

శ్రీరామ్ ఈ మాటలను కుతూహలంతో విన్నారు. వాటిపై ఎలాంటి వ్యాఖ్య చేయలేదు. ఆయన మనస్సులో ఉత్సుకత జనించింది. అంతే, ఆయన బృందావనం బయలుదేరారు. అది వేసవి కాలం. యమునా నది అప్పుడు నేటివలె ఎండిపోలేదు. నదిలో నీరు ప్రవహిస్తోంది. ఈనాడు యమునా నది మే, జూన్ నెలలలో పూర్తిగా ఎండిపోతోంది. నడచి దాన్ని దాటవచ్చు. అయితే ఆనాడు ఆ నదిలో నీరు పుష్కలంగా ఉండేది.

నమస్కారం నాయనా

నావ యమునా నది దాటుతోంది. ఆ సంతో చిరునామా అడుగుతూ శ్రీరామ్ నది ఒడ్డుకు చేరారు. నావలో నదిని దాటారు. ఆ సంతో మంచెవద్దకు చేరుకున్నారు. మధ్యాహ్న సమయం. సంతో మంచెమీద కూర్చోని ఉన్నారు. క్రింద నలుగురైదుగురు నిలబడి ఉన్నారు. రెండు వందల మీటర్ల దూరంలోనే ఆయన శ్రీరామ్ ను చూచారు. “ఋషి కుమారుడా! రా. నాయనా, నీ కోసం ఎదురు చూస్తున్నా” అని ఆప్యాయంగా కేక వేశారు. ఆ కేక విని శ్రీరామ్ వెనుదిరిగి చూచారు. ఆయన మరెవరినో పిలుస్తున్నారని అనుకున్నారు. “నాయనా శ్రీరామ్! నేను పిలుస్తోంది నిన్నే” అని ఆయన మళ్ళీ కేక వేశారు. తన పేరు విన్నమీదట శ్రీరామ్ అనుమానం తొలగిపోయింది. ముందుకు వెళ్ళడానికి అంతవరకు ఉన్న సంకోచం తొలగిపోయింది. ఆయన మామూలుగా నడుస్తూ సరాసరి మంచెవద్దకు వెళ్ళారు. బాబాకు ప్రణామం చేశారు.

ఆయన రెండు చేతులు ఎత్తి “నాయనా! నీకు నా ప్రణామం” అన్నారు. ఆ మాట విని, అక్కడ నిలబడి ఉన్న వ్యక్తులు విస్తుపోయి చూస్తూ ఉండిపోయారు. “నాయనా, నా ఆశీస్సులు” అనో, “నాయనా! సుఖీభవ” అనో ఆయన అక్కడికి వచ్చి ప్రణామం

చేసే శ్రద్ధాకువులకు చెప్తూ ఉంటారు. కానీ ఇప్పుడు 12-13 సంవత్సరాల పిల్లవాడి ప్రణామానికి ప్రణామంతో జవాబు చెప్పారు.

కొద్దిసేపటి తర్వాత బాబా చెప్పిన మాటల వల్ల వారి ఆశ్చర్యం కొంత తగ్గింది. బాబా ఇలా అన్నారు. “నాయనా! నీవు వస్తావని కబురు వచ్చింది. నీవు వస్తున్నావని ఆ దైవీ ఆత్మల ద్వారా తెలిసింది. ఎంతో సంతోషం కలిగింది.”

శ్రీరామ్ మౌనంగా వింటున్నాడు. “నాయనా! గాయత్రీ మంత్రం పఠించు”, అని బాబా స్వయంగా గాయత్రీ మంత్రాన్ని పఠించసాగారు. ఆయన వైష్ణవ సంతో. శ్రద్ధాకువులందరిచేత “ఓం నమో భగవతే వాసుదేవాయ” అనే ద్వాదశ అక్షర మంత్రాన్ని పఠించజేస్తారు. గాయత్రీ మంత్రం పఠించిన తర్వాత బాబా ఇలా అన్నారు “నాయనా! నీవు సావిత్రి సిద్ధి పొందావు. నీవు గొప్ప పనులు చేయాలి. హిమాలయాలలో పెద్ద పెద్ద యోగులు, మునులు ఉంటారు. వారు అక్కడి గుహలలో నివసిస్తారు. ఎన్ని వందల సంవత్సరాల నుంచి వారక్కడ తపస్సు చేస్తున్నారో తెలియదు. వారి ఆశీస్సులు నీకు అందాయి. ఆ ఆత్మలు నీకు బాగా సహకరిస్తాయి.” ఆ తర్వాత బాబా చాలా విషయాలు చెప్పుకు పోయారు. ఆయన ప్రవచనంలో హిమాలయ రహస్యాలు, సిద్ధలోకం గురించిన సాంకేతిక విషయాలు ఉన్నాయి. ఆయన సద్భక్తికి హిందీలో మాట్లాడుతున్నారు. ఆయన మాటలను బట్టి ఆయన అభిప్రాయాన్ని గ్రహించాలని ప్రయత్నిస్తే, మనం భ్రమలో పడవచ్చు.

(సశేషం)

- అనువాదం: ఎ. వేణుగోపాలరెడ్డి

వ్యక్తిత్వానికి గుర్తింపు

స్వామి వివేకానంద ఒకసారి అమెరికాలోని ఒక వీధి గుండా నడచిపోతున్నారు. ఆ సమయంలో ఆయన కాషాయపు దుస్తులు ధరించి ఉన్నారు. అతని వేషధారణ చూచిన వారికి అవహేళనగా అనిపించింది. అవాకులు చవాకులు వ్రేలుతూ ఒక గుంపు ఆయన వెనుకనే నడువసాగింది. పరిస్థితిని గమనించారు స్వామీజీ. ఆగి వెనుకకు తిరిగారు. “మిత్రులారా! మీ దేశంలో దుస్తులను బట్టి వ్యక్తిత్వాన్ని గుర్తిస్తారు కాబోలు. మా భారతదేశంలోనైతే వ్యక్తి చరిత్రను బట్టి వ్యక్తిత్వాన్ని గుర్తిస్తారు.” అని గంభీరస్వరంతో సున్నితంగా చెప్పారు. ఆయన వాక్కులో ఏ శక్తిదాగున్నదో కాని గుంపు వెనుదిరిగిపోయింది. చిరునవ్వుతో స్వామి ముందుకు సాగిపోయారు.

మంచి పనిని ఆలోచించడం కష్టం కాదు, ఆచరణే కష్టం

మనిషి - అతని మహాశక్తి

పరమాణుశక్తి సంబంధంలో ఆధునిక వైజ్ఞానికుల అభిప్రాయంలో “మనిషికి ఆ శక్తి గురించి సంపూర్ణంగా తెలిసిన నాడు, సమస్తగ్రహ, నక్షత్రాల మధ్యగల దూరం, భూమిమీద ఉన్న ఒక గ్రామం నుండి మరొక గ్రామానికున్న దూరంగా అయిపోగలదని, వాటి గురించి తెలుసుకోగలవాడు కూడా మానవుడేనని, అందుచేత అతని శక్తిని అంచనా వేయుట అసంభవమని” అంటున్నారు. మానవునిలో ఆశక్తులన్నీ నెలకొని ఉన్నాయి. అతను తలచుకుంటే ఈ ప్రపంచాన్ని క్షణ మాత్రంలో సర్వనాశనం చేయగలడు. అలాగే అతని శక్తిని నిర్మాణ పథంలో ఉపయోగిస్తే అతని ఒక చిన్న చూపుతో ఈ ధరిత్రిని అతిసుందరంగా తీర్చిదిద్దగలడు. ఇటువంటి మహాశక్తులన్నీ ఈ చిన్నపిండాండంగా ఉన్న మానవునిలో బీజరూపంగా నిక్షిప్తమై, నిద్రావస్థలో ప్రస్తుతం ఉన్నాయి.

మానవుడు, ఈ విశ్వనిర్మాత రచనలో సర్వశ్రేష్ఠ చమత్కార ప్రాణి. అవ్యవస్థితంగా ఉన్న ఈ ధరిత్రిని సువ్యవస్థగా తీర్చిదిద్దగల సామర్థ్యం అతనికొక్కనికే ప్రాప్తించింది. జ్ఞానం, విజ్ఞానం, భాషా, లిపి, స్వరం మొదలైన విశేషగుణాలన్నీ అతనికి ప్రాప్తించాయి. మానవుడు వీటన్నిటితో సమగ్ర సంపన్న ప్రాణి. మహర్షి శ్రీ వ్యాస భగవానుడు ఈ విషయంగా తన అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరుస్తూ ఇలా వ్రాశారు.

శ్లో॥ గుహ్య వహ్య తదిదం బ్రవీమినహి

మానుషాత్ శ్రేష్ఠ తరం హి కించిత్ ॥

అర్థం: “నేను అతి గొప్ప రహస్యం మీకు చెప్పుచున్నాను. అదేమనగా మానవుని మించిన మరొకటి ఏదీ ఈ ప్రపంచంలో లేదు” అతడు సర్వశక్తి సంపన్నుడు. తలచుకుంటే అన్నిటిని తారుమారు చేయగలడు, అతననుకొంటే భయంకర యుద్ధ జ్వాలలను రేపి, రక్త ప్రవాహాలను పారించగలడు. మదిలో నిశ్చయించుకొంటే ఈ భూమి మీద శాంతి సౌభాగ్యాలను, సువ్యవస్థను స్థాపించగలడు. ఈ లోకంలో మానవుడు చేయజాలని పని అంటూ ఏదీ లేదు. ధనం, పదవి, కీర్తివంటి వైభవాన్ని పొందనటువంటిది ఏదీ లేదు.

భగవంతుడైన శ్రీరాముడు, శ్రీకృష్ణుడు కూడా మానవులే, అయితే వారు తమ శక్తులను అభివృద్ధి పరచుకొని, ‘నర’ నుండి ‘నారాయణులుగా మారి విశ్వంలో పూజింపబడ్డారు. మనిషి తన సామర్థ్యంతో విద్య, బుద్ధి, బలం ద్వారా వైభవం ప్రాప్తించుకో

గలడు. దైవత్వం వంటి గొప్ప స్థానాన్ని తనను ప్రతిష్ఠింపచేసుకొని, భగవంతునిగా కూడా తయారవచ్చు. అతని శక్తికి మించినదేదీ ఈ ప్రపంచంలో లేదు. చరిత్రకారుల అభిప్రాయంలో “యద్ బ్రహ్మాండే-తత్పిండాండే” అనగా ఏదైతే ఈ ప్రపంచంలో కన్పిస్తుందో అవన్నీ బీజ రూపంలో, మానవ శరీరంలో, పిండంలో నిక్షిప్తమై ఉన్నాయి.

మానవుడు తనని తాను తెలుసుకోలేనంతవరకు దీనునిగా, హీనునిగా, అణగత్రొక్కబడినవానిగా ఉండిపోతాడు. శ్రీతులసి దాసు గారు కూడా మొదట్లో శోక సంతాపాలలో మునిగి, అతి నికృష్ట జీవితం గడిపే సమయంలో ఎవ్వరు ఆయనను గమనించ నందున, దిక్కులేని దీనునిగా, దారి తెన్ను లేక తిరుగుతూ ఉండేవాడు. అయితే ఎప్పుడు ఆయనలోని అంతరిక శక్తులు మేలుకొన్నాయో, అమృత పుత్రునిగా మారి, జనులందరి చేత కీర్తింపబడి, సంతోగా మారి, మహాత్ముడయ్యాడు. అలాగే వాల్మీకి ఋషి, అంగుళీమాలుడు మొదలైన వారి గురించి అందరికీ తెలుసు. విలాస జీవితం గడిపిన బిల్వ మంగళుడు, చివరకు అతని అంతఃకరణంలో లేచిన దివ్యజ్ఞాన అలల ఒరవడిలో జ్ఞానోదయమయి ‘సూరదాసు’ గా మారి శ్రీహరి కీర్తనాపరునిగా కీర్తింపబడ్డాడు. ఇటువంటి శక్తులు, సామర్థ్యాలు అందరిలో ఉన్నాయి. అంతరమేమంటే కేవలం లౌకిక సుఖభోగాలతో నిండిన మానవుడు పారలౌకిక సంభావనలను గ్రహించనందున, తుచ్ఛునిగా, నికృష్టుడుగా పనికిమాలినవానిగా తయారవుతాడు.

తన ప్రభావంతో మానవుడు, చేతనలేని ప్రాణులకు కూడా నవజీవనం ఇవ్వగల శక్తివంతుడు. అతడు దేశాన్ని, సమాజాన్ని, ప్రపంచాన్ని కూడా మార్చగల ధీమంతుడు. మానవుడు సామాజిక జీవనానికి నిర్మాత, అందుచేత అతని వల్ల దేశానికి బలం లభిస్తుంది. మానవీయ శక్తి యొక్క అతిచిన్న నిప్పురవ్వతో యుగం పరివర్తనం చెందింది, చెండుతుంది. ఈ క్రమ పరివర్తనం ఇంకా ముందుకు సాగి, యుగయుగాంతరాల వరకు సాగుతూనే ఉంటుంది. అది ఎటు సాగితే అటు దిశలు సాగిపోగలవు, ఆగిపోతే మాత్రం సర్వ ప్రపంచం ప్రాణం లేనిదిగా మారిపోగలదు. మానవుడే ఈ ప్రపంచానికి మార్గదర్శకుడు, జీవనం, ప్రాణము కూడా. అతడు లేకపోతే సర్వప్రపంచం తలక్రిందులై, అస్తవ్యస్తమై జడంగా పడి ఉండేది. ఈ ధరిత్రి మీద ఈ మానవ ప్రాణి విస్తరిస్తూ, విభిన్న రకాల ఆటలను ఆడుతూ ముందుకు సాగిపోతుంది.

ఎవరికైనా అర్థమయ్యే భాష - స్నేహపూరిత చిరునవ్వు

వైజ్ఞానిక ఆవిష్కారాలవైపు పారిశ్రామిక విప్లవం వైపు దృష్టి సారించినప్పుడు, వారి గొప్పదనం గురించి తెలిసి ఆశ్చర్యానికి గురవుతాము. మనిషి తలచుకుంటే అణు ఆయుధాలను ప్రయోగించి సర్వజగత్తును ధ్వంసం చేయగలడని ఒక్కోసారి అనిపిస్తూ ఉంటుంది. అది కూడా జరగవచ్చు.

ఒకవేళ అతడు ఈ శక్తి యొక్క ఉపయోగాన్ని రచనాత్మక పనులు కొరకు వినియోగించగలిగితే స్వర్గంలోని బహుమూల్య పదార్థాలను ఇక్కడే ప్రాప్తింప చేసుకోవటంలో ఏ మాత్రం కష్టం కాకపోవచ్చు. మానవునిలో భగవంతుని తేజం, సృష్టి యొక్క ఉనికి, సిద్ధుల ప్రాప్తించుకొనుటను గమనించినప్పుడు ఇతడు భగవంతుని యొక్క ప్రియ పుత్రుడనటంలో అతిశయోక్తి ఏమీ లేదు. ఇతడి ప్రత్యేకత ఏమంటే ప్రపంచంలోని ఇతర ప్రాణులు శారీరక శక్తిపరంగా గొప్పగా ఉన్నప్పటికీ, అవన్నీ ఇతడి ముందు బుద్ధిపరంగా తలలు వంచవలసినదే.

ఇంత ఉన్నప్పటికీ కూడా మానవుని యొక్క వెనుకబడిన తనంతో అణగి మణిగి ఉండే తత్వం గమనించినప్పుడు; అతనికి తన శక్తుల మీద విశ్వాసం ఉన్నట్లు కనిపించదు. దీనంతటికీ ఒక్కటే కారణం, ప్రజలు సుఖ ప్రాప్తి లభించే సాధనాల కొరకు తిరుగుతూ ఉండటమే. దానితో తమలోని శక్తుల నుండి వంచించ బడుతూ ఉంటారు. సుఖాలకు శక్తికి ఉత్పత్తి మూలస్థానం అతని ఆత్మ. ఎప్పటి వరకు అతనికి ఆత్మ సాక్షాత్కారం లభించదో, అంతవరకు అతని శక్తి, ఇంటిలో బంగారంతో నిండిన కుండ ఎక్కడ పూడ్చబడి ఉందో, ఎంత లోతులో ఉందో తెలియని అజ్ఞానంలో ఉన్నంతవరకు ఆ బంగారానికి ఏ మాత్రం విలువ లేనట్లుగా అతనికి శక్తులన్నీ వృధాగా, అతనిలోనే నిక్షిప్తమై ఉంటాయి. ఆత్మే సిద్ధులకు జనని! బ్రహ్మతాదాత్వం పొందుటకు మాధ్యమము కూడా ఇదే. దీన్ని గుర్తించకుండా మనిషి శక్తివంతుడుగా మారుట కుదరదు. కాబట్టి మనిషికి సాధన, స్వాధ్యాయం, సంయమము, పారమార్థిక జీవనం యొక్క అభ్యాసం చేయవలసి ఉంటుంది. అప్పుడే ఆ శక్తుల అభ్యుదయం జరుగుతుంది.

ఆత్మజ్ఞానం పొందుటకు కులం, దేశ కాల పరిస్థితులతో ఎంత మాత్రం సంబంధం లేదు. తన శ్రద్ధ, నిష్ఠ, విశ్వాసం, తత్పరత, నిశ్చలత మీదనే ఆధారపడి ఉంటుంది. హీన కులంలో జన్మించిన వ్యక్తి కూడా ఆత్మోద్ధారం వంటి జీవితాలు ప్రమాణాలుగా నిలచాయి. ఆత్మజ్ఞానం పొందుట కొరకు వర్ణ వ్యవస్థ వల్ల ఎటువంటి అడ్డంకి ఏర్పడదు. జీవన శోధన ద్వారా తక్కువ కులములో జన్మించిన వ్యక్తి కూడా సవర్ణులుగానే పరిగణించబడి ఆధ్యాత్మిక విద్య పొందుటకు అర్హులే! ఈవిధంగానే సత్యయుగం, ద్వాపరయుగం, కలియుగపు హద్దులేవీ ఈ మార్గానికి

అడ్డు పడజాలవు. మన పూర్వీకులు అనంత శక్తులకు స్వాములుగా ఉండేవారు. ఈ ఉత్తరాధికారం ఏదో ఒక రూపంలో మనకు కూడా లభించగలదు. ఇక ముందు కూడా ఇదే క్రమం నిరంతరం ముందుకు నడుస్తూనే ఉండగలదు. సంస్కృతి, విద్య, సదాచారపు వ్యవస్థ, కలికాలంలో ఆత్మజ్ఞాని పురుషులలో ఎక్కువ తక్కువలు ఉండవచ్చు గాని, ఈ పరిస్థితులేవీ వీరికి ప్రతిబంధకాలు కానేరవు.

ఆత్మ వికాసం అనేది నిస్సందేహంగా ఒక తపస్సు వంటిది. తప్పించుకొనటానికి ఎన్నో వంకలు చెప్తూ ఉంటారు. మేము ముసలివారమయ్యాము. మా స్థితి, ప్రస్తుతం సరిగ్గా లేనందున, మా మనస్సులకు అంతగా శ్రద్ధ నిష్ఠల మీద నిలుపుట కుదరటం లేదనో, లేక మేము ప్రస్తుతం నవ యువకులమే, ఇప్పుడు మేము ఆడుతూ పాడుతూ ఆనంద, సంతోషాలతో గడపవలసిన రోజు, ధర్మ, కర్మ అనే క్రియాకలాపాలు వృద్ధావస్థలో చేయవలసిన పనులని తప్పించుకోచూస్తారు. కాని దీనితో యదార్థ విషయ స్థితి మాత్రం మారిపోదు. ఆత్మజ్ఞానం మరణరహితమైనది. దానికి ముసలితనం కాని, మరణం కాని లేవు. అన్ని పరిస్థితులలో ఒకే విధంగా ఉంటుంది. అలా లేకపోయి ఉంటే 'ధృవుడు' 5 సంవత్సరాల వయస్సులో అతనికి పూర్ణత్వం ప్రాప్తించి ఉండేది కాదు. జగద్గురువు శ్రీ శంకరాచార్య వారికి 31వ సంవత్సరంలోనే వారు తమ పనులన్నింటిని పూర్తిచేసి చూపించగలిగారు. వారొసర్పిన కార్యాలు ఎవరూ 100 సంవత్సరాల వరకు కూడా పూర్తిచేయలేరు. 'సంత్ జ్ఞానేశ్వర్' 14 సం॥ల చిన్న వయసులో గీత యొక్క సుప్రసిద్ధ 'జ్ఞానేశ్వరీ' టీకా వ్రాసారు. అమెరికాలోని ప్రఖ్యాత ఆవిష్కార కర్త 'ఎడిసన్' 84 సం॥ల వరకు సృష్టి మహత్వ పూర్ణ రహస్యాలను తెలుసుకునే ప్రయత్నంలో సఫలత పొంద గలిగాడు. ఆత్మోన్నత మార్గంలో వయస్సు ఎక్కువ తక్కువ వలన ఏ విఘ్నము వాటిల్లదు.

ఉన్నతమైన స్థితి అదృష్టం మీదనే ఆధారపడి ఉండదు. చాలా జాగ్రత్తగా ఆలోచించి చూడగలిగితే, పరమాత్మ నుండి ఏ సాధనాలు మానవులకు లభించాయో, అవి అన్నీ సమానంగానే ఉన్నట్లు అనిపిస్తుంది. ప్రతివారికి రెండు చేతులు, రెండు కాళ్ళు, ముక్కు, కళ్ళు, ముఖం మొదలైనవి ఒకే మాదిరిగా లభించాయి. భావనలు, విద్య మొదలైన సాధనలు కూడా అందరికీ తమ శ్రద్ధానుసారం పొందే అవకాశముంది. అదృష్టం అనే సిద్ధాంతాన్ని పిరికివారు, బద్ధకస్తులు మాత్రమే నమ్ముతారు. పురుషార్థం ఒక భావన, దాని కర్త పురుషుడు అనగా మానవుడు తన భాగ్యాన్ని తన పౌరుషంతోనే నిర్మించుకొంటాడు. శక్తివంతమైన ఆత్మలు ప్రతికూల పరిస్థితుల్లో కూడా ఔన్నత్యాన్ని పొందగలవు. మానవుని వ్యక్తిత్వం యొక్క సత్యమైన వికాసం మాత్రం కష్టాలలోనే లభిస్తుంది.

మనిషి ఒంటరిగానే వుడతాడు, ఒంటరిగానే వెళ్తాడు

బయట సాధనాలను పొందలేనప్పుడు బాధపడటం అత్యంత దౌర్భాగ్యం. మీ వద్ద పెన్ను లేనందున, వ్రాసే పని అవచ్చునా? మీరు పెన్సిల్‌ని ఉపయోగించుటలో తప్పేముంది? మనిషి సాధనాలకు దాసుడు కాకూడదు. అతడు తనకు కావలసిన వాటిని తానే తయారుచేసుకోవచ్చు. ధనాన్ని ఎక్కడా వుట్టించుట జరిగే పని కాదు. దాన్ని మనమే మన కష్టంతోనే సంపాదించుకోగలగాలి. కాబట్టి ధనం లేదని కన్నీరు కార్చుట వ్యర్థమని తెలుసుకోవాలి. కష్టించి పని చేయగల వ్యక్తులు తమ వేయి చేతులతో నూతని త్రవ్వ జలాన్ని తీయగలరు. అలాగే ఆత్మశోధన కూడా సాధనాల కొరతతో ఆగిపోదు, ఒకవేళ మన మనోబలం బలహీనంగా లేనట్లైతే, అనుకూల పరిస్థితులు లేకపోయినా కూడా, ఆత్మ కళ్యాణానికి ఏదో ఒక మార్గం తప్పక దొరకగలదు.

మన ఇచ్చాశక్తి దృఢంగా ఉంటే, స్థానం, సంఘటనలు వంటి లోపాలు కూడా ఆత్మ ఉద్ధాతానికి ఏమాత్రం ఆటంకం కాబోవు. ఈ లోకంలోని మహా పురుషులంతా ఆత్మ జ్ఞానాన్ని ప్రాప్తించు కొనుట కొరకు తమ సుఖసాధనాలను త్యాగం చేసారు. ఒక విధంగా చూస్తే భౌతిక సంపదలు, ఆధ్యాత్మిక వికాసానికి ఆటంకాలని భావించుట జరిగింది. ఎందుకంటే వీటివల్ల మనిషి అంతర్ముఖం కాలేదు. అతడు ప్రాపంచిక విషయవాసనలలోనే కూరుకొని పోగలడు. మన ఋషులందరూ అందుచేతనే యజ్ఞీయ జీవన పరంపరను ఏర్పరచారు. వారంతా త్యాగమయ జీవితం జీవించారు. ఆ ఆదేశాన్ని మనందరికీ కూడా అందించారు. వారు అలా ఆదేశించుటలో ఒకే ఉద్దేశ్యమున్నది, అది మానవులు తమ ఆవశ్యకతలను పెంచుకొంటూ పోయి, ఆత్మకళ్యాణ మార్గాన్ని విస్మరిస్తారేమోనని ఇలా చేశారు.

యోగ వాశిష్టంలో ఇలా చెప్పబడి ఉన్నది. మనిషి తన ఆత్మ యొక్క దర్శనం తన శక్తి ప్రయత్నం ద్వారా చేసుకోవటానికి, బాహ్య పరిస్థితులు సహాయ పడజాలవు అని!

శ్లో॥ యద్యదాసాద్యతే కించిత్యేనచిత్త్వచిదేవ హి ।

స్వశాక్తిసంప్రవృత్త్యా యల్లభతే నాన్యతః క్వచిత్ ॥

అర్థం: మానవుడు దేన్నైనా కొంత పొందాలనుకుంటే, తన శక్తిద్వారానే పొందాలి. బయటి సాధనల సహాయం కొంతవరకే పరిమితమై ఉంటుంది. ఇదే విధంగా సంత 'ఎమర్సన్' ప్రకారం "మానవుడు తనకు తానే సహాయం చేసుకోగలగాలి" ఏ సద్గుణాల ఆధారం మీద మానవుడు ప్రగతి పథం మీద ముందుకు జరుగుతున్నాడో, వాటిలో ముఖ్యమైనది ఆత్మ విశ్వాసమే. ఇంగ్లీషు భాష ప్రముఖ కవి 'టెన్నిసన్' ఇలా వ్రాస్తున్నాడు. "మనలో ఆత్మవిశ్వాసం, ఆత్మజ్ఞానం, ఆత్మ సంయమము ఉంటే మన

జీవనశక్తి సంపన్నమైపోగలదు..." మానవుడు వ్యర్థంగానే లౌకిక కోర్కెలలో మునిగి ఉంటాడు. దీనితో అతనికి ఏ ప్రయోజనం ఉండదు. అతని ధ్యేయం తన ప్రాపంచిక సుఖం వరకే పరిమితమవుతుంది. అయితే ఎప్పుడు అతనిలో భావనాత్మక దృష్టి పెరిగి ఆలోచించగలిగినట్లైతే, అప్పుడు శరీరము జడమని, చేతన శక్తుల సమ్మిళితమని, దాని ఆధ్యాత్మిక శక్తి జాగృతమైనప్పుడు దాన్నే ఆత్మ విశ్వాసం పేరుతో పిలవబడుతుంది.

సంకల్పము చేసుకొన్నంత మాత్రము చేత సఫలతలు లభించవు. ఇందుకొరకు క్రియాశీలునిగా మారవలసి ఉంటుంది. సంయమజీవనం ద్వారా శారీరక శక్తులను ఉపయోగించుకోవలసి ఉంటుంది. సౌందర్య లహరిలో జగద్గురువు శ్రీ శంకరాచార్యుల వారు ఇలా వ్రాస్తున్నారు.

శ్లో॥ శివః శక్తో వ్యక్తో యది భవతి శక్తః ప్రభవతుః ।

న చె దేవం దేవో న ఖలు కుశలః స్పృశ్శితుమపి ॥

అర్థం: సంకల్ప సిద్ధి కొరకు కర్మ చేయవలసి ఉంటుంది. కర్మకి ఆధారం శక్తి, అప్పుడే సామర్థ్యం లభిస్తుంది. శక్తి లేకపోతే క్రియాశీలత కూడా ఉండదు.

ఈ విధంగా మానవుడు నెమ్మదిగా తన దోష-దుర్గుణాలను దూరం చేసుకొంటూ శ్రేష్ఠ సంస్కారాలను ధారణ చేసుకోగలిగితే అతని జీవనంలోను, దృష్టికోణంలోను స్వాభావ సిద్ధంగానే మార్పు రావటం జరుగుతుంది. భోగ-విలాసాల కోర్కెలు సశించిపోయి, ఆత్మజ్ఞానపు కోరిక దృఢమవగలదు. దానివల్ల సాధన సామాగ్రి కూడా దొరుకుతుంది. అప్పుడు జీవన క్రమం సరళతా పూర్వకంగా లక్ష్య సిద్ధి మీద స్థిరమవుతుంది. ఈ సాధన బయట జరగక, అంతరంగపు విశేషాల మీద జరుగుతుంది. ఆ విశేషాలే సత్యం, అహింస, ప్రేమ, త్యాగం, సేవ, ఆశ, ఉత్సాహం, ధైర్యం, స్వాధ్యాయం, సంయమం, సదాచారం మొదలైన వాటి ద్వారా వికసించి నిర్మలమైన పవిత్ర ఆత్మదర్శనం లభిస్తుంది.

ఇదే ఆ స్థితి. ఎచ్చట సంపూర్ణ శక్తులన్నీ కేంద్రీభూతమవు తాయో అచ్చట "అహం బ్రహ్మస్మి - అయమాత్మా బ్రహ్మ" యొక్క శక్తిశాలి భూమిక మీద మానవునకు సంపూర్ణ విశ్వాసం కలుగు తుంది. మనిషి ఏ ఉద్దేశ్యంతో ఈ భూమికి వచ్చాడో, ఆ కార్యం నెరవేరి, అతడు అనంత సిద్ధులకు యజమానిగా మారి సుఖ భోగాలను అనుభవిస్తాడు. ఎవరికి సుఖాల మీద కోరిక ఉన్నదో, వాటినిన్నింటిని పొందే దారి కూడా ఇదే. తన పౌరుషాన్ని జాగృత పరచుకొని శక్తిశాలిగా మారినప్పుడే నిజమైన సుఖం లభిస్తుంది.

పూజ్యగురుదేవుల వాఙ్మయం నెం. 57 నుండి
- అనువాదం: జి. చెన్నకేశవరావు

వచ్చేటప్పుడు వెంట తెచ్చుకునేది లేదు, పోయేటప్పుడు తీసుకుపోయేది ఏమి లేదు

నేను ఏమిటి? -4

ఇంద్రియాణి పరాణ్యహుః ఇంద్రియేభ్యః పరం మనః
మననస్తు పరా బుద్ధిః యో బుద్ధేః పరసస్తుః సః
(భ.గీత 3/42)

శరీరము కన్నా ఇంద్రియములు సూక్ష్మమైనవి. ఇంద్రియముల కన్నా మనస్సు సూక్ష్మమైనది, మనస్సు కన్నా బుద్ధి, బుద్ధి కన్నా ఆత్మ సూక్ష్మమైనది. ఆత్మను చేరుకోవడానికి క్రమక్రమంగా మెట్లు ఎక్కాలి. గత అధ్యాయంలో ఆత్మను శరీరం కన్నా ఇంద్రియముల కన్నా ఉన్నతమైనదని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకొనే సాధన చెప్పబడింది. ఇప్పుడు మనస్సు యొక్క స్వరూపాన్ని అర్థం చేసుకుని దానిపైన ఉన్న ఆత్మను సిద్ధింపచేసుకునే ప్రయత్నం చెయ్యాలి. ప్రాచీన దర్శన శాస్త్రములలో మనస్సును, బుద్ధిని వేరు వేరుగా భావించేవారు. ఆధునిక దర్శన శాస్త్రము మనస్సునే స్వర్వోచ్చ శ్రేణికి చెందిన బుద్ధిగా భావిస్తుంది. ఈ చర్చలో మనం ఎక్కువ ఆసక్తి చూపనక్కరలేదు. వీటి మధ్య తేడా పెద్దగా కనుపించదు. రెండింటిని మనస్సుగా చెప్పుకోవచ్చు, బుద్ధిగాను భావించవచ్చు. రెండూ మనస్సును స్థూలమైనదిగా, బుద్ధిని సూక్ష్మమైనదిగా భావిస్తాయి. పాఠకుల సౌకర్యార్థం బుద్ధిని మనస్సు యొక్క ఉన్నతమైన స్థితిగా లెక్కించి తరువాత అభ్యాసం చేద్దాం.

భౌతిక ఆవరణ గురించి ఇప్పటివరకు మీరు తెలుసుకున్నారు. ఇప్పుడు అనలైన “అహం” ఎంత ఎత్తులో ఉన్నదో చెప్పడానికి ప్రయత్నం చేయబడుతున్నది. ఇది సూక్ష్మమైన పరీక్ష. భౌతిక వాతావరణమును తేలికగా అర్థం చేసుకోవచ్చు. కాని సూక్ష్మ శరీరంతో తమ వాస్తవిక ‘అహం’ ను తేలికగా విడదీయలేము. దీని కొరకు మంచి యోగ్యత, ఉన్నతమైన చేతనత్వం కావలసి వస్తుంది. భౌతిక పదార్థముల కన్నా వేరుగా ‘అహం’ కనిపిస్తున్నప్పటికీ ‘అహం’ తో అంటుకుని ఉన్న సూక్ష్మ శరీరం గడబిడలో పడేస్తుంది. చాలామంది మనస్సునే ఆత్మగా భావిస్తుంటారు. ఇక్కడ మనస్సు గురించి వ్యాఖ్యానం చెయ్యము. కాని స్థూల శరీరాన్ని ముక్కలు ముక్కలు చేయగలిగి దానిలో ‘అహం’ ఎక్కడుందో పట్టుకునే ఉపాయం చెప్తాము. వాటిలో భిన్నమైన వస్తువులు ఏమి ఉన్నాయి? ఈ విశ్లేషణ మీరు మనస్సు ద్వారా చేయగలరు.

శరీరానికి, ఆత్మకు మధ్య చేతన మనస్సు ఉన్నది. సాధకుల వీలు కొరకు మనస్సును మూడు భాగాలుగా విడదీస్తున్నాము.

మనస్సు యొక్క మొదటి భాగం పేరు “ప్రవృత్తి మనస్సు”. శరీరం యొక్క స్వాభావిక జీవనాన్ని నడిపించడం దీని పని. మనకు తెలియకుండా కూడా శరీరంలోని అనేకమైన పనులు వాటంతటవే జరుగుతాయి. ఆహారం జీర్ణం చేయడం, రక్త ప్రసరణ, రసం, రక్తం, మాంసము, మేధ, అస్థి, వీర్యం తయారుగావడం, మలమూత్ర విసర్జన, శ్వాస ప్రశ్వాసలు, కనురెప్పలు మూయడం తెరవడం మొదలైన పనులు వాటంతటవే జరుగుతాయి. పనులు అలవాటుగా మారేపని ఈ మనస్సు ద్వారా జరుగుతుంది. ఈ మనస్సు దేనినైనా ఆలస్యంగా గ్రహిస్తుంది. కాని గ్రహించిన దాన్ని మాత్రం తేలికగా వదలిపెట్టదు. మన పూర్వజుల అనుభవం, మన అనుభవాలు దీనిలోనే జమవుతాయి. ఒకప్పుడు మనిషి ఒక అల్పబుద్ధి ప్రాణి. ఆనాటి ఈర్ష్య, ద్వేషం, యుద్ధ ప్రవృత్తి, స్వార్థం మొదలైన సాధారణ వృత్తులు ఒక మూల పడిఉన్నాయి. గడచిన అనేక జన్మలలో తొలగించుకోలేకపోయిన నీచ స్వభావములు ఈ విభాగములోనే ప్రోగవుతాయి. ఇది రకరకాల వస్తువులు ఉన్న మ్యూజియం. కొన్ని మంచివి, బహుమూల్యమైనవి అయితే కొన్ని కుళ్ళినవి, భయానకమైనవి కూడా ఉంటాయి. అడవి మనుష్యులలో, జంతువులలో, దుష్టులలో కనుపించే లోభం, హింస, క్రూరత, ఆవేశం మొదలైన గుణములు కూడా సూక్ష్మ రూపంలో దీనిలోనే జమవుతాయి. ఇవి ఉన్నతమైన మనస్సు ద్వారా వశంలోనికి రావడం చాలా అరుదైన విషయం. రాజస, తామసగుణములు, ఈ మనస్సుతోనే సంబంధం కలిగిఉంటాయి. ఇంద్రియ భోగములు, క్రోధం, ఆకలి, మైథునం, నిద్ర మొదలైన ప్రవృత్తులు స్థానం కూడా ఇదే.

ప్రవృత్త మనస్సుపై ఇంకొక మనస్సు ఉన్నది. దానిని ప్రబుద్ధ మనస్సు అని అనవచ్చు. ఈ వ్యాసం చదువుతున్నప్పుడు మీరు ఆ మనస్సునే ఉపయోగిస్తున్నారు. ఆలోచించడం, వివేచన, పోల్చడం, కల్పన, తర్కము, నిర్ణయం మొదలైనవి దీని పనులు. మాటకు మాట అనడం, బుద్ధిమత, చతురత, అనుభవం, పరీక్షించడం ఇవన్నీ ప్రబుద్ధ మనస్సు ద్వారా జరుగుతాయి. ప్రవృత్త మనస్సు ‘అహం’ కాదని గుర్తుంచుకోండి. అలాగే ప్రబుద్ధ మనస్సు కూడా ‘అహం’ కాదు. కొంచెం సేపు ఆలోచించినట్లయితే మీరు దీనిని తేలికగా ‘అహం’ నుంచి వేరుచేయగలరు. ఈ చిన్న

మూర్ఖులతో స్నేహం చెయ్యకూడదు

పుస్తకంలో గుణధర్మముల వివేచన చేయడం సాధ్యం కాదు. వీటి గురించిన జ్ఞానం ఎక్కువగా కావాలంటే మనోవిజ్ఞానం యొక్క ఉత్తమోత్తమ గ్రంథాలను మననం చేయాలి. ప్రస్తుతం మీరు ప్రబుద్ధి మనస్సు కూడా ఒక అచ్చాదన (cover) మాత్రమేనని 'అహం' కాదని గుర్తుంచుకుంటే సరిపోతుంది.

మూడవ సర్వోచ్చ మనస్సు ఆధ్యాత్మిక మనస్సు. చాలా మందిలో దీని వికాసం జరుగదు. మీలో ఇది కొంచెం వికసించిందని భావిస్తున్నాను. ఎందుకంటే మీరు దానిని మనస్సు పెట్టి చదువు తున్నారు, దీనిలో వర్ణించబడిన విషయాల మీద ఆకర్షితులవు తున్నారు. మనస్సు యొక్క ఈ విభాగాన్ని మేము ఉన్నతమైనదిగా భావిస్తాము. దానిని ఆధ్యాత్మికత, ఆత్మప్రేరణ, ఈశ్వరీయ సందేశం, ప్రతిభ మొదలైన పేర్లతో పిలుస్తుంటాము. ఉన్నతమైన భావనలు మనస్సు యొక్క ఈ విభాగంలోనే ఉత్పన్నమయి చేతనత్వంలో తిరుగుతుంటాయి.

ప్రేమ, సానుభూతి, దయ, కరుణ, న్యాయం, నిష్ఠ, ఉదారత, ధర్మ ప్రవృత్తి, సత్యం, పవిత్రత, ఆత్మీయత మొదలైన భావనలు ఈ మనస్సులో నుండే వస్తాయి. ఈశ్వరునిపై భక్తి ఈ మనస్సు నుంచే ఉదయిస్తుంది. గూఢ తత్వముల రహస్యములు దీని ద్వారానే తెలుసుకోగలుగుతారు. ఈ పాఠంలో 'అహం' గురించిన శిక్షణ ఆధ్యాత్మిక మనస్సు యొక్క క్షేత్రంలో ప్రాప్తించగలదు. ఇది కూడా మనస్సు యొక్క సర్వోచ్చ అత్యంత ఉన్నతమైన భాగమని, ఇది కూడా కేవలం ఒక ఉపకరణమని మరవకండి. ఇది కూడా 'అహం' కాదు.

మేము ఏదో మనస్సును నిందించడం గాని, ఒక మనస్సుని ప్రస్తుతించడం గాని చేయడం లేదు. మనస్సు యొక్క సహాయంతోనే మీరు తమ వాస్తవిక సత్తా, ఆత్మజ్ఞానం దగ్గరకు వెళ్ళగలరు, ముందు కూడా దీని సహాయంతోనే తమ మానసిక వికాసం జరుగగలదు. అందువలన మనస్సు యొక్క ప్రతి విభాగం తమ తమ స్థానములో చాలా మంచిది. కావలసినది ఏమంటే దానిని చక్కగా ఉపయోగించుకోగలగాలి.

సాధారణ ప్రజలు ఇప్పటి మనస్సు యొక్క క్రింద భాగములనే ఉపయోగించుకుంటున్నారు. మానసిక లోకములో అసంఖ్యాకమైన గుప్తమైన స్థానములు ఉన్నాయి. వీటిని స్వప్నంలో కూడా ఊహించలేము. మనస్సులోని గుప్త శక్తులను క్రియాశీలం (activate) చేసేందుకు సవ్యమైన ప్రయత్నం చేయాలి.

మీకు ఇవ్వబడుతున్న ఈ శిక్షణ మనస్సు ద్వారానే క్రియా

రూపంలో రాగలదు. అందువల్ల మేము మీ మనస్సుతోనే మాట్లాడతాము. దానికి నివేదిస్తున్నాము (అడుగుతున్నాము) ఉన్నతమైన కక్ష్య నుండి వస్తున్న జ్ఞానాన్ని గ్రహించండి, దాని కొరకు మీ మానసిక తలుపులు తెరవండి. మేము మీ బుద్ధిని ప్రార్థిస్తున్నాము. భగవతీ! మీ ధ్యానం ఆ మహాతత్వం వైపు పెట్టండి, సత్యం యొక్క అనుభవాలను, తమ ఆధ్యాత్మిక మనస్సు ద్వారా వచ్చే దైవీ చేతనత్వములో అడ్డంకులు కలిగించవద్దు.

అభ్యాసం :

ఉన్నత మనస్సు యొక్క ఉన్నత కక్ష్య ద్వారా ప్రాప్తించనున్న జ్ఞానం కొరకు సుఖంగా, శాంతిపూర్వకంగా కూర్చోవాలి. ముందు పాఠంలో మీరు "నేను" అన్నది శరీరం కన్నా వేరుగా ఉన్న ఏదో మానసిక వస్తువని, దీనిలో ఆలోచనలు, భావనలు, వృత్తులు నిండి ఉన్నాయని అర్థం చేసుకున్నారు. ఇంకా ముందుకు వెళ్ళి ఇవి కూడా ఆత్మ కంటే భిన్నం అని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవాలి.

ద్వేషం, క్రోధం, మమత, ఈర్ష్య, అసహ్యం, ఉన్నతి మొదలైన అసంఖ్యాకమైన భావనలు మస్తిష్కంలోనికి వస్తున్నాయని ఆలోచన చెయ్యండి. వీటిలో ప్రతి దానిని వేరువేరుగా చూడగలుగుతావు, పరీక్షించగలుగుతావు, దానిని గురించి ఆలోచించగలుగుతావు, ఖండించగలుగుతావు. వాటి ఆగమనం, వేగం, అంతం కూడా తెలుసుకోగలుగుతావు. కొద్ది రోజులు ఇలా అభ్యాసం చేసినట్లయితే ఇవి అన్నీ మీ చింతన కేంద్రంలో లభిస్తాయి. మీరు వాటి రూపాన్ని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోగలుగుతారు. వాటిని తడిమి చూడగలుగుతారు. అటు ఇటు త్రిప్పి చూడగలుగుతారు. ఈ భావములు వేరు కాదని అనుభవంలోకి తెచ్చుకోండి. అవి కేవలం ఎలాంటి వస్తువులంటే మనస్సు అనే సంచితో ఉండి, అటు ఇటు కదులుతున్నాయని తెలుసుకోవాలి. ఇప్పుడు వీటిని వదిలివేసి ఆత్మ స్వరూపాన్ని కల్పన చేయాలి. ఇలాంటి భావన సరళతా పూర్వకంగా చేయగలుగుతారు.

ఆ మానసిక వస్తువులను వేరు చేసి వాటిని గురించి ఆలోచించగలగటం వల్ల అవి మీకంటే వేరనే నిర్ధారణ అవుతున్నది. ఈ వేరనే భావన అభ్యాసం చేయడం వల్ల కొద్ది సమయంలో అది క్రమంగా అభివృద్ధి చెంది, త్వరలోనే ఒక పెద్ద ఆకారం ప్రకటితమవుతుంది.

భావాలను ఎలా త్యాగం చెయ్యాలి చెప్తున్నామని భావించవద్దు. మీరు చెడు అలవాట్లను ఈ శిక్షణ వల్ల వదిలివేయగలిగితే అది చాలా ఆనందదాయకమైన విషయం. కాని అది మా ఉద్దేశ్యం

సత్కార్యాలకు సాహసం కావాలి

కాదు. మీ సలహా ఏమిటంటే మంచి చెడు అలవాట్లని అలాగే ఉండనివ్వండి. 'అహం' 'నేను' అనేది వీటన్నింటికన్నా వేరుగా ఉన్నది, స్వతంత్రమైనది అని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవాలి. ఇప్పటివరకు మిమ్మల్ని తమ సేవకుడిగా చేసుకున్న ఆ వృత్తులను (మానసిక స్థితులు) యజమానివలె ఉపయోగించండి. ఆ వృత్తులు అహంకన్నా వేరని అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పుడు భయపడవద్దు. అభ్యాసం అయిన తరువాత వెనుకకు తిరిగి వచ్చి మీకు నచ్చిన వృత్తులను ఇచ్చానుసారం ఉపయోగించుకోవచ్చు. ఫలానా మానసిక స్థితి నన్ను కట్టి పడేసింది. దాని నుండి ఎలా తప్పించుకోగలను? ఇలా ఆలోచించకూడదు. ఇలాంటి మానసిక స్థితిలో కట్టిపడవేసినప్పుడు, దాని నుండి బయటపడ్డప్పుడు కూడా అహం ఉన్నది. దానిని విడిగా చూడగలిగినప్పుడు దానిని విసరి వేయలేక పోవడానికి కారణం ఏమిటి? "నేను" బుద్ధిని, ఈ ఆలోచనా స్థితులను ఉపయోగించుకుంటున్నానని గుర్తుంచుకోవాలి. ఆ మనస్సు యొక్క స్వామియే "అహం".

ఉన్నత ఆధ్యాత్మిక మనస్సు నుండి వచ్చిన ప్రేరణను కూడా ఈ విధంగా అధ్యయనం చేయవచ్చు. అందువల్ల వీటిని కూడా 'అహం' కంటే వేరుగానే భావించాలి. కాని మీకు ఆధ్యాత్మిక మనస్సు గురించి చాలా కొంచెమే తెలుసు. సాధారణ మనస్సుతో పోలిస్తే ఆ మనస్సు ఈశ్వరీయ భూమికతో సమానం. వికాసం యొక్క సర్వోన్నత సీమకు చేరిన తత్వదర్శులు (యోగులు) ఆధ్యాత్మిక మనస్సుపై 'అహం'. ఉంటుందని అదే తన జ్యోతితో ప్రకాశింపజేస్తుందని చెప్పున్నారు. నీటిలో పడుతున్న సూర్యబింబం సూర్యునివలె కనిపిస్తుంది కాని అది ఒక అస్పష్టమైన చిత్రం మాత్రమే. ఆధ్యాత్మిక మనస్సు మెరుస్తున్న ప్రకాశబింబమయితే, 'అహం' అఖండమైన జ్యోతి. ఉన్నత మనస్సులో కనుపించే ఆత్మిక ప్రకాశం పొంది ఎంతో ప్రకాశంతంగా కనుపిస్తుంది. అటువంటి స్థితిలో దానినే అహంగా భ్రమచెందవచ్చు. కాని అది 'అహం' కాదు ఎల్లప్పుడు ఒకే విధంగా ప్రకాశించే మణివంటిదే 'అహం'. కాని అది బట్టలవంటి పొరలను తీసివేసినట్లయితే దాని ప్రకాశం స్పష్టంగా కనుపిస్తుంది. బట్టలు తీసివేయడం వల్ల లేదా ఇంకొన్ని కప్పడం వల్ల ఆ మణి స్వరూపంలో ఎటువంటి మార్పులు జరుగవు.

'అహం' యొక్క సర్వోచ్ఛ భావనలో మేల్కొని మీరు ఒక సమున్నత ఆత్మ అవుతారు. నీ పరికరాలను సవ్యంగా ఉపయోగించగలుగుతారు. పాతది, పనికిరాని బట్టలను తీసి పారేసినట్లు క్రొత్తవి, అద్భుతమైన పనిముట్లను తీసుకుని వాటితో పనులను అందంగా, చక్కగా చేయగలుగుతారు. తమని సఫలవంతులుగా, విజయులుగా ప్రకటించుకోగలరు.

ఈ అభ్యాసం చేసి ఈ అనుభవం పొందిన తరువాత మీరు అహం కన్నా భిన్నం కానిది ఏమైనా మిగిలి ఉన్నదా అని అడుగుతారు. దీనికి జవాబు విశుద్ధ ఆత్మ. దీనికి ప్రమాణం ఏమిటంటే మీ అహం నుండి శరీరాన్ని, మనస్సు మొదలైన అన్నింటిని వేరుచేసే ప్రయత్నం చేయండి. చిన్న చిన్న వస్తువుల నుండి సూక్ష్మం కంటే సూక్ష్మమైన వాటిని వదిలివేస్తూ విశుద్ధ ఆత్మ వరకు చేరుకుంటారు. దీని కన్నా కూడా వేరుగా, ఏమైనా ఉండగలదా? ఉండదు. ఆలోచించేవాడు, పరీక్షించే వాడు, పరీక్షింపబడే వస్తువు ఒక్కటి కాలేదు. మీరు పరీక్షించే వస్తువు కాదు. అయినప్పటికీ మీ చేతనత్వం ఉంటుంది "నేను ఉన్నాను". ఇదే ఆత్మ యొక్క అస్థిత్వానికి ప్రమాణం. మీ కల్పనా శక్తితో ఈ "అహం" ను వేరుచేసే ప్రయత్నం చేయండి. కాని మీరు ఈ పని చేయలేరు, ముందుకు వెళ్ళలేరు. ఇదే విశుద్ధ ఆత్మ, అవినాశి, అవికారి, ఈశ్వరీయ సముద్రంలోని ఒక బిందువు, పరమాత్మ యొక్క కిరణం.

ఓ సాధకుడా! నీ ఆత్మను తెలుసుకోవడంలో సఫలుడివి కావాలి. నీవు నిద్రిస్తున్న దేవతగా అర్థం చేసుకో. నీలో ఉన్న ప్రకృతి యొక్క మహా సత్తా కార్యరూపంలోనికి పరిణితి చెందడానికి కావలసిన ఆజ్ఞ (order) కొరకు చేతులు కట్టుకుని నిలబడి ఉన్నది. ఈ స్థితి చేరుకోవడానికి చాలా సమయం పట్టవచ్చు. మొదటి అంతస్తు చేరడానికి కొంత ఆలస్యం అవుతుంది. కాని ఆధ్యాత్మిక వికాసం యొక్క చేతనత్వంలో ప్రవేశిస్తూనే కళ్ళు తెరచుకుంటాయి. వేయబోయే ప్రతి అడుగు స్పష్టంగా, శుభ్రంగా కనిపిస్తున్నది.

ముందు అధ్యాయంలో మీ విశుద్ధ ఆత్మ కూడా స్వతంత్రమైనది కాదని, అది పరమాత్మ యొక్క ఒక అంశమని, అవి ఎలా కలసి మెలసి ఉన్నాయో చెప్పబడుతుంది. కాని ఆ జ్ఞానాన్ని గ్రహించే ముందు మీ లోపల ఉన్న 'అహం' యొక్క చేతనత్వాన్ని తెలుసుకోవలసి ఉంటుంది. మీ ఆత్మ ఈ పంక్తులను చదివే సమయంలో ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రాప్తిలో ఎంత ఎత్తుకు ఎదగాలని కోరుకుంటున్నది. దాని నేతృత్వాన్ని గ్రహించాలి. అడుగు ముందుకు వెయ్యాలి.

ఇప్పటివరకు చెప్పిన మానసిక కసరత్తుల అభ్యాసం చేసిన తరువాత 'అహం' కన్నా భిన్నమైన పదార్థములు మీకు స్పష్టంగా తెలుస్తాయి. ఈ సత్యాన్ని గ్రహించిన తరువాత మీరు మనస్సు యొక్క మానసిక స్థితుల యొక్క యజమానిగా అనుభవంలోనికి వస్తుంది. అప్పుడు వాటిని మీ పనులలో ఉపయోగించుకునే సామర్థ్యం లభిస్తుంది.

అసహజమైనది ఏదీ మంచికి దారితీయదు

ఈ విషయం అనిర్వచనీయమైనది. మాటలలో చెప్పలేనిది. మా ఆలోచనలు, వ్యాఖ్య, శబ్దావళి దానిని చెప్పజాలవు. బెల్లం యొక్క తీపిని మాటలలో చెప్పలేము. ధ్యానం వైపు మనస్సు మళ్ళి, కొన్ని మానసిక కసరత్తులు చేయించాలనేదే మా ప్రయత్నం. అలా చేయడం వలన మనస్సుకు వాస్తవికత యొక్క ప్రమాణం (proof) తెలుస్తుంది. ఆత్మ స్వరూపం దృఢమవుతూ ఉంటుంది. తనను గురించి తెలుసుకునే దాకా ఏ జ్ఞానం నిజమైన జ్ఞానం కాదు. ఒక్కసారి ఆ సత్యాన్ని దర్శించగలిగితే, అది మీ దృష్టి నుండి కనుమరుగు కాలేదని, ఇతరుల అవిశ్వాసం దానిని ఒమ్ము చేయలేదని తెలుస్తుంది.

ఇప్పుడు మీరు మిమ్ములను దాసులుగా కాక స్వామిగా భావించవలసి వస్తుంది. మీరు శాసకులు, మనస్సు ఆజ్ఞలను పాటించేది. మనస్సు ద్వారా మీ పై జరిగిన అత్యాచారాలను త్రిప్పి కొట్టండి. వాటి నుండి ముక్తి పొందండి. మీకు రాజ్య సింహాసనం ఇవ్వబడుతున్నది. నిన్ను నీవు రాజుగా భావించు. దృఢంగా ఆజ్ఞ ఇవ్వండి “సంకల్పం, ఆలోచనలు, స్వభావం, బుద్ధి, కోరికలు రూపములో ఉన్న ఉద్యోగస్తులందరు శాసనాన్ని స్వీకరించాలి”. మంచి నౌకర్లవలె రాజాజ్ఞను స్వీకరిస్తాము. రాజ్యాన్ని ఉత్కృష్టంగా, సుందరంగా చేసేందుకు చిన్న తప్పుకూడా చేయమని వాటిచే చెప్పించాలి.

మానసిక వృత్తులు (స్థితులు) ముళ్ళ పొదలలో పడవేశాయని, రకరకాల దుఃఖాలు కలిగిస్తున్నాయని ప్రజలు భావిస్తుంటారు. సాధకుడు ఈ దుఃఖముల నుండి విముక్తి చెందుతాడు. ఎందుకంటే అవి ఎక్కడి నుంచి వస్తున్నాయో అతనికి తెలుసు. వాటిని వశం చేసుకునే విధానం తెలుసుకున్నాడు. ఏదైనా పెద్ద ఫ్యాక్టరీలో వేలాది హార్స్ పవర్ (Horse Power) గల ఇంజన్, దాని ద్వారా నడిచే వండలాది యంత్రాలు, అసంఖ్యాకమైన విడి భాగాలను చూచి ఎవరైనా అమాయకుడు భయపడవచ్చు, లోపలికి వెళ్ళినప్పుడు కంగారు పడవచ్చు. అజ్ఞానం కారణంగా వేదనకు గురి అవుతాడు. కాని ఇంజన్ గురించి పూర్తిగా తెలిసిన ఇంజనీరు, ఆ ఇంజన్ నడిపే సిద్ధాంతాలను గురించి తెలిసిన వాడు ఆ కార్ఖానలోనికి వెళ్ళగానే భయపడడు. మావటివాడు ఏనుగును అదుపు చేసినట్లు రాకాసిలాంటి ఆ యంత్రాన్ని చక్కగా పనిచేయిస్తాడు. అంత పెద్ద ఫ్యాక్టరీ బాధ్యత స్వీకరించడం అతనికి గర్వకారణమవుతుంది. అతడు సాయంత్రం మిల్లు యజమానికి ఎంత సరుకు తయారు చేశారో ఆ లెక్కలన్నీ చెప్తాడు. అతని ఛాతి గర్వంతో ఉప్పొంగుతుంది. ఎవరైతే తమ ‘అహం’ ను మానసిక స్థితుల స్వరూపమును,

సంబంధమును తెలుసుకున్నాడో అతను కూడా ఆ తెలివిగల ఇంజనీరు వంటివాడే. ఎక్కువ రోజులు అభ్యాసం చేస్తే ఇంకా ఎక్కువ శక్తి వస్తుంది. జాగృత మనస్సే కాక, అతని ప్రవృత్త మనస్సు, గుప్త మనస్సు కూడా శిక్షణ పొంది ఉంటాయి. అవి ఏ ఆజ్ఞా ఇస్తే దానిని అవి మాట్లాడకుండా పని చేసుకుపోతాయి. గుప్త మనస్సు ఆ పనులను పూర్తి చేసినప్పుడు క్రొత్త సాధకుడు అది అదృష్టంగా భావిస్తాడు, అలౌకికంగా భావిస్తాడు. కాని యోగి అది తమకే తెలియని యోగ్యతగా భావిస్తాడు. ఇంతేగాక ఇంకా ఎన్నో గొప్ప ప్రతిభలు మీలో పడి ఉన్నాయి.

సంతోషంగా ఉండండి, ధైర్యంగా ఉండండి. ఈ పని కఠినమైనదే. కాని దీనివల్ల లభించే పురస్కారం లాభం చాలా గొప్పది. ఒకవేళ ఈ కఠిన అభ్యాసం సంవత్సరాల తరబడి చేయవలసి వచ్చినా చేయవలసినదే. దీనివల్ల పొందే పదవి, సత్తా మహత్వం, గౌరవం, శక్తి గొప్పదనం చెప్పనలవికాదు. మీరు మా ఆలోచనలను అంగీకరించినట్లయితే ఇది చదివేసి సంతృప్తి చెందితే సరిపోదు. అధ్యయనం చేయాలి, మననం చెయ్యాలి, ఆశించాలి. సాహసం కావాలి, సావధానంగా ఉండాలి, గంభీరంగా ఈ సాధనా పథంలో ముందకు వెళ్ళాలి.

ఈ పాఠం యొక్క బీజమంత్రములు:

- ‘నేను’ సత్తాను, మనస్సు నా ఉపకరణం
- ‘నేను’ మనస్సు కన్నా వేరే. నేను దానిపై ఆధారపడి లేను
- ‘నేను’ మనస్సు యొక్క సేవకుడిని కాదు, శాసకుడిని
- ‘నేను’ బుద్ధి, స్వభావం, ఇచ్చ సమస్త ఇతర మానసిక ఉపకరణాలను వేరుచేయగలను. అప్పుడు ఏది మిగిలి ఉంటుందో అదే ‘నేను’
- నేను అజరము, అమరము, అవినాశి, ఒక రసమును
- ‘నేను’ (I am) ఉన్నాను...

(సశేషం)

యుగేశక్తి గాయత్రి

మాస పత్రిక చదవండి !

చదివించండి !!

తమపై తమకు నమ్మకం లేకపోతే ఏ పని చెయ్యలేరు

అలౌకిక కళాకారుని అద్భుత రచన

మానవ మస్తిష్కం పనిచేసే తీరుతెన్నులను గమనిస్తే అది అలౌకిక కళాకారుని అద్భుత రచన అని చెప్పవచ్చు. అటువంటి దానిని నిర్మించాలనే సాహసం ఎవరు చేయగలరు? ఇప్పటివరకు మస్తిష్కం పనిచేసే తీరుతెన్నులను పూర్తిగా అర్థం చేసుకోవడమే సాధ్యం కాలేదు. దీని గురించి ఇప్పటివరకు తెలిసింది చాలా తక్కువే. మొత్తం మానసిక శక్తిలో 7 శాతం మాత్రమే క్రియాశీలమైంది. మిగిలిన భాగం మనకు అర్థం కాని అర్థమూర్చిత స్థితిలో, మూసి ఉన్న స్టోర్ లాగా సురక్షితంగా ఉండి, సామాన్య జీవన నిర్వహణ వ్యవస్థ పనిచేయడానికి ఉపయోగపడుతుంది. నిర్వహణ ప్రయోజనం సమగ్ర జీవనశక్తిలో ఒక చిన్న అంశం మాత్రమే. ఎవరైనా తెలియని విషయాలను తెలుసుకోవాలన్నా నిష్క్రియత్వాన్ని క్రియాశీలంగా మలచుకోవాలన్నా, సుషుప్తావస్థలో నుండి జాగృతం కావాలన్నా వారు మన మస్తిష్కంలో దాగి ఉన్న దివ్య శక్తులను వెలికి తీసేందుకు మూసి ఉన్న తలుపులను తెరవవలసి ఉంటుంది.

విభిన్న కార్య కలాపాలను నిర్వహించేందుకు విభిన్న క్షేత్రాలు నిర్ధారించబడ్డాయి. అవి వాటి వాటి బాధ్యతలను నిర్వహించేందుకు లక్షల-కోట్ల నాడులు చీమలు, చెదలు, తేనేటీగలుగా కలిసి పనిచేయటం చూడవచ్చు. ఈ క్రియాశీలతకు కారణం కేవలం ఈ జన్మలో సంపాదించిన అనుభవాలే కాక, వంశపారంపర్యంగా సంక్రమించిన అనుభవాలు, అభ్యాసాలు కూడా మస్తిష్కంలో నిండి ఉండటమే. బహుశా పశుపక్ష్యాదులు, ఇతర జంతువులు కూడా ఈ అనువంశికంగా లభించిన మేధ సహాయంతోనే వాటి కార్యకలాపాలను సాగిస్తాయి.

మస్తిష్కం కూడా శారీరక అవయవంగానే భావించబడుతున్నప్పటికీ జీవ చైతన్యానికి కేంద్రస్థానం అదే. దీనిని జడత్వానికి, చైతన్యానికి సంగమంగా భావిస్తారు. శరీరం లేకపోయినప్పటికీ మస్తిష్కం జీవచైతన్యంతో నిండి ఉంటుంది, మరణించిన తరువాత కూడా దానిశక్తి అలాగే ఉంటుంది. భూతప్రేతలకు గతంలోని శరీర సంబంధిత ఘటనలు గుర్తుంటాయి. అవి ఆ భూతకాలపు ఆలోచనల ఆధారంతోనే వాటి సమయాన్ని గడుపుతాయి. ఆ స్థితిలో వర్తమాన, భవిష్యత్తుల గురించి సాధనకు అవసరమైన సాధనలు వాటి వద్ద ఉండవు. కానీ భూతకాలపు స్మృతుల

ఛాయలు వాటిపై ఉంటాయి. ఇందువలనే మృతాత్మలకు 'భూత్' అని పేరు పెట్టడం బహుశా ఈ ఆధారంపైనే జరిగి ఉండవచ్చు. చాలామందికి పూర్వజన్మలోని ఎన్నో సంఘటనలు గుర్తుంటాయి. ఆశ్చర్యకరంగా ఇటువంటి కథలు చాలాసార్లు నిజమే అయ్యాయి. భూతకాలంలోని అనుభవాలు, సంస్కారాలు, జన్మజన్మాంతరాల వరకు రావటం ప్రతివారిలోను ఉంటాయి. వంశపారంపర్యతకు, కుటుంబ పరిస్థితులకు మధ్య ఎటువంటి సంబంధం కనపడనప్పటికీ, జన్మతః సంప్రాప్తించిన విశేషాలు కూడా చాలాసార్లు కనిపిస్తాయి. పూర్వజన్మలో సంగ్రహించిన జ్ఞానరాశి మస్తిష్కంలో నిక్షిప్తమై, తన అస్తిత్వ ప్రభావాన్ని మరుజన్మలో కూడా చూపుతుంటుంది.

మస్తిష్కం యొక్క కార్యకలాపాలు విభిన్నమైనవి అయినప్పటికీ, వాటి కార్యపద్ధతి, ప్రణాళిక అద్భుతమైనవి, విలక్షణమైనవి. ఇప్పటి వరకు వీటి గురించి పూర్తిగా అధ్యయనం జరపలేకపోయారు. వాటి గురించి తెలుసుకోలేకపోయారు. ఉదాహరణకు జ్ఞాపకశక్తిని తీసుకుంటే దేనివలన వ్యక్తులు అధికమైన జ్ఞాపకశక్తిని కలిగి ఉంటారనే విషయం తెలియలేదు. తీక్షణమైన జ్ఞాపకశక్తి కలిగిన మానవులను మంచి ఆలోచనా పరులుగా భావించవచ్చును. వీరి జ్ఞానపరిధి కూడా విస్తృతంగా ఉంటుంది. మతిమరుపు గలవారు మహత్తర జ్ఞానాన్ని సంపాదించుకోలేకపోవటమే కాక దైనందిన జీవిత కార్యకలాపాలను కూడా మరిచిపోతుంటారు దీనివలన అప్పుడప్పుడు నష్టపోవటం, మోసపోవటం జరుగుతుంటుంది.

కొందరికి తీక్షణమైన జ్ఞాపకశక్తి జన్మతః లభిస్తుంది. పదునైన, విస్తృతమైన వారి జ్ఞాపకశక్తిని చూసి ఇతరులు ఆశ్చర్యంతో అవాక్కైపోతారు. ఇంగ్లండులో నివసించిన ఒక అంధుడికి 10వేల మంది వ్యక్తుల పేర్లు గుర్తుండేవి. ఇంతేకాక వారి స్వరాన్ని గుర్తించి ఆ వ్యక్తి పేరును చెప్తుండేవాడు. ఈ విధమైన విలక్షణత మాడుగ్నన్ అనే పేరుగల ఆంగ్లేయునికి కూడా ఉండేది. అతను పుట్టుకతోనే అంధుడు 25 ఏళ్ళ వరకు అతను పోస్ట్ మాన్ గా పనిచేశాడు. ఇంటింటికి వెళ్ళి ఉత్తరాలు పంచేవాడు. అతను ఉత్తరాలను పంచడంలో ఎప్పుడూ తప్పు జరగలేదు. అతను ఉత్తరాలను వరుసగా పెట్టుకుని, వాటిని పంచే ముందు ఇతరుల సహాయంతో పేర్లను, క్రమాన్ని తెలుసుకునేవాడు. ఈ మాత్రం

చెరపకురా చెడవు

సహాయంతోనే ప్రతిరోజు వందల ఉత్తరాలను పంచడంలో జ్ఞాపకశక్తి అతనికి సహాయపడింది.

జర్మనీ చరిత్రలో తీక్షణమైన స్మరణశక్తికి విద్వాన్ వేవూర్ ప్రసిద్ధుడు. అతను ఒక ఆఫీసులో క్లర్కుగా పనిచేస్తున్నప్పుడు ఈ ఖ్యాతి లభించింది. అతను పనిచేస్తున్న ఆఫీసులో అగ్ని ప్రమాదం సంభవించింది. కేవలం జ్ఞాపకశక్తితో వేవూర్ ఆ ఆఫీసు రిజిస్టర్లను అన్నింటినీ యదాతథంగా తయారుచేశాడు. ఆ తర్వాత అతను తన విలక్షణతను అనేక సందర్భాలలో చూపించి ఆ దేశంలోని ప్రముఖులలో అగ్రగణ్యుడయ్యాడు.

జర్మనీలోని మ్యూనిచ్ నేషనల్ లైబ్రరీ డైరెక్టర్ జోసెఫ్ వ్యూహర్ట్ డంకన్ కు కూడా ఇటువంటి ఖ్యాతి ఉండేది. అతనికి ఎన్నో భాషలు వచ్చినప్పటికీ 6 భాషలపై పూర్తి అధికారముండేది. వారు పత్రికా వ్యవహారాలు చేయవలసి ఉండేది. దీనికై వారి వద్ద విభిన్న భాషలకు చెందిన తొమ్మిది మంది సెక్రటరీలు ఉండేవారు. వారు వారినందరినీ ఒకేసారి కూర్చోపెట్టి అందరికీ ఉత్తరాలను డిక్టేట్ చేసేవారు. ఇంతేకాక వారికి బైబిలు అక్షరం అక్షరం కంఠస్థం, ప్రసంగాన్ని అనుసరించి ఎక్కడనుంచైనా ఉదహరించేవారు.

ఈజిప్టు పాదుషా నాసర్ వద్ద 20వేల మంది బానిసలు ఉండేవారు వారికి వారి పేర్లై కాక జన్మస్థానం జాతి, వయస్సు, పట్టుకున్న స్థలం కూడా నాలుకపై ఉండేవి. ఎక్కడ, ఎప్పుడు ఏ బానిసను ఎంతకు కొన్నది, అమ్మినది కూడా వారికి గుర్తుండేది.

భోజరాజు దర్బారులో శృతిధర్ అనే విద్వాంసుని గురించిన వివరణ లభిస్తుంది. అతను ఒక 24 నిమిషాల వరకు విన్న ప్రసంగాన్ని విన్నది విన్నట్లుగా వినిపించేవాడు.

ఈ విశిష్టమైన స్మరణశక్తి కేవలం దైవ ప్రసాదంగానో లేక జన్మతః వచ్చిన సౌభాగ్యంగానో భావించకూడదు. ఇతర శారీరిక సామర్థ్యాలలాగానే ఇది కూడా ఒక సామాన్య సామర్థ్యమే. ప్రయత్నం వలన తేలికగా పెంపొందించుకోవచ్చు. మానసిక విజ్ఞానవేత్త డా.విల్లర్ పెన్ ఫీల్డ్ మస్టిష్కంలో స్మరణశక్తికి మూలాధారమైన ఒక పట్టిని కనుగొన్నాడు. చూసినవి, విన్నవి, ఆలోచించే అన్ని విషయాలు మస్టిష్కంలోకి ప్రవేశించి ఆ పట్టి నుండే వెళ్ళవలసి ఉంటుంది. అందువలన ఆ స్మృతులన్నీ సూక్ష్మమైన ఫిల్మ్ లాగా లేక టేప్ రికార్డర్ లో రికార్డైన శబ్దంలాగా ఉండి ఒక మూలన పడి ఉంటాయి. విశేష ప్రయత్నం వలన ఈ స్మృతి పటంలో దాగి ఉన్న విషయాలు పైకి తీయవచ్చు. అవి ఎంతోకాలం క్రింద చూసినవి, విన్నవి, ఆలోచించినప్పటికీ స్పష్టంగా గుర్తుకు తెచ్చుకోవచ్చు.

స్మరణ ప్రక్రియను నిర్వహించే నల్లని రంగుగల ఈ రెండు పట్టీలు సుమారుగా 25 అంగుళాల పొడగు ఒక అంగుళంలో 10వ వంతు (1/10) వెడల్పు కలిగి ఉంటాయి. మస్టిష్కంలో ఇవి నాలుగువైపులా అంటి ఉంటాయి. కణతల క్రింద ఒక ధమని (రక్తనాడి), పూర్తి మస్టిష్కాన్ని చుట్టి ఉంటుంది.

డా॥ పెన్ ఫీల్డ్ విద్యుత్ స్పర్శను కలిగించి ఈ పట్టికి విభిన్న స్థలాల్లో మెలకువ కలిగించినప్పుడు, ఆ స్థానాలలో అంకితమైన పాత ఘటనలు, మాటలు యదాతథంగా గుర్తుకు వచ్చాయి కానీ ఆ విద్యుత్ స్పర్శను తొలగించగానే పాత ఘటనలు, మాటలు అన్నీ మర్చిపోయేవారు. ఇటువంటి అనేక ఉదాహరణల ద్వారా వైజ్ఞానికులు మానవుల వద్ద పాత సంఘటనలు రికార్డు చేయబడినట్లుగా ఆయా స్థానాలలో సంగ్రహింపబడి ఉంటాయని నిర్ధారించారు. అన్ని సమయాలలో అవి గుర్తుకురానప్పటికీ ప్రయత్నం చేసి వాటిని జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోవచ్చు.

మస్టిష్కంలోని 25 అంగుళముల పట్టి చూడటానికి ఒక పుస్తకంలా ఉంటుంది. దీనిలోని విభిన్న నాడులలో ప్రతి ఒక్క దానిపై గ్రామఫోన్ రికార్డులోని రేఖలలాగా అంతులేని స్మృతులను, ధ్వనులను చెరిగిపోని విధంగా రాయబడి ఉంటాయి. వాటిని అవసరాన్ని అనుసరించి ఎప్పుడైనా చదవటం, వినటం లేక చూడటం చేయవచ్చు. కళ్ళు సగటున 50 లక్షల చిత్రాలను ప్రతిరోజు చిత్రిస్తాయి. దీనితోపాటుగా ధ్వనులు, వాసనలు, స్పర్శ, రుచులు, ఆలోచనల సముద్రాలు ప్రతిక్షణం అలలుగా వస్తుంటాయి. ఈ తుఫానులను అన్నింటినీ మస్టిష్కం ఎదుర్కొని, అర్థం చేసుకుని నిర్ణయం తీసుకుంటుంది. తర్వాత కూడా నిరర్థకమని తొలగించకుండా జాగ్రత్త చేసి అవసరమైనప్పుడు ఆ అనుభూతులను ఉపయోగించేందుకు వీలుగా భద్రపరుస్తుంది.

పాత విషయాలను మనం మరచిపోతుంటాం, ఇన్ని విషయాలను మాటలను గుర్తుంచుకోవడం సాధ్యం కాదు. ఇందు వలన గుర్తుండం, మర్చిపోవటం సాధారణంగా నడుస్తుంటుంది. కానీ దైనిక జీవితంలో ఉపయోగపడే సమస్త ఘటనల అతి సూక్ష్మమైన సౌండ్ ఫిల్మ్ ను తయారవుతూ ఉంటుంది. దీని అవసరాన్ని అనుసరించి ప్రాజెక్ట్ (project) చేయవచ్చు.

దైనందిన అనుభూతులలో కొన్ని చాలా కటువుగా సామాన్యతకు భిన్నంగా ఉంటాయి. అవి ఇతరులపై లేక తనపై కోపాన్ని వ్యక్తపరుస్తూ కాలిలో లోతుగా దిగిన ముల్లుకి వలె బాధను కలిగిస్తుంటాయి. ఎవరైనా మనతో దురుసుగా వ్యవహరిస్తే వారి పట్ల అసహ్యం, ద్వేషం, కోపం రూపంలో బయటపడుతుంది.

ఇష్టంతో చేసే ఏ పని అయినా సంతోషాన్ని కలిగిస్తుంది

పాపం కాని, అపరాధం కాని, మోసం లేక అనైతిక కార్యం చేస్తే దాని ప్రతిక్రియ అత్యవికార రూపంలో వారిపైనే పడుతుంది. ఈ రెండు పరిస్థితులు కూడా జ్వాలాముఖిలాగా ఉండి, ఉద్యోగాన్ని కలిగిస్తూ మనస్సుకు అశాంతిని కలిగిస్తూ, జ్వరగ్రస్తమైన శరీరంలాగా ఉద్యోగభరితమైన మస్తిష్కం కూడా దుర్బలమవుతూ ఉంటుంది.

స్మృతుల భాండాగారం ప్రతివారిలోను సురక్షితంగా ఉంటుంది. కానీ వాటిని వెదికి, బైటకు తెచ్చే వ్యవస్థ పనికి రాకుండా ఉన్నది. ఇందువలన తన ఆఫీసులోని ఫైలును వెదికి తీయడంలో సమర్థత ఉండదు. కొందరు వ్యక్తులకు విశిష్టమైన జ్ఞాపకశక్తి జన్మతః లభించవచ్చు. కానీ ప్రతివారు ప్రయత్నించి జ్ఞాపకశక్తిని శక్తివంతం చేసుకోవచ్చు. జ్ఞాపకశక్తికి నిధులైన ఎందరో వ్యక్తులు వారికి జన్మతః ఈ శక్తిలేనప్పటికీ ప్రయత్నించి సాధించారు. సాధన మనోయోగ సమన్వయంతో వారు స్మరణశక్తిని వృద్ధి పరచుకున్నారు. ఆశ్చర్యపోయే విధంగా జ్ఞాపకశక్తికి నిధులైన వారిలో వారి పేరును వ్రాసుకున్నారు.

జపానులో నివసించే హానావా హేకోయిషి 1722వ సం॥లో జన్మించి 101 సంవత్సరాలు జీవించారు. వారు 70 ఏళ్ళ వయస్సులో అంధుడైనప్పటికీ, ఇతరుల నుండి విన్న జ్ఞానాన్ని వృద్ధి చేసుకోవడం ఆరంభించాడు. ఏది విన్నా పూర్తి ఏకాగ్రతతో విని గుర్తుంచుకోవడం వలన ఇతని జ్ఞాన భాండాగారం అందరు ఆశ్చర్యపడేవిధంగా అభివృద్ధి చెందింది. హానావా హేకోయిషి ద్వారా నోట్ చేయబడిన జ్ఞానభాండాగారాన్ని జపానులో 2820 ఖండాలుగా అనుపమైన విశాలగ్రంథ రూపంలో ముద్రించారు. ఇప్పటివరకు ప్రపంచంలోని అతి పెద్ద గ్రంథం ఇదే.

లిథినియా నివాసి కైవీ ఎలిజా రెండువేలకంటే ఎక్కువ పుస్తకాలను గుర్తుంచుకుని అడిగిన వెంటనే పుస్తకం చూడకుండా వినిపించేవాడు. ఫ్రెంచ్ రాజనీతిజ్ఞుడు లిఆన్ గైబటా కూడా ఇదే కోవలోకి వస్తాడు. ఇతనిని ఎలిజాతో పోలుస్తారు. విభిన్న పుస్తకాలలోని వేల పేజీలను గుర్తుపెట్టుకున్నాడు. గ్రీకువిద్వాంసుడు రిచర్డ్ పోర్నస్ ను కూడా నడిచే నిఘంటువని అనేవారు. అతని జ్ఞాపకశక్తి అద్భుతంగా ఉండేది.

నెల్సన్ పిల్గ్రీవరిని చదరంగ మాంత్రికుడని అనేవారు. అతను ఒకేసారి 20 మందితో చదరంగం ఆడుతూ, అందరిపై పూర్తి ధ్యానాన్ని కేంద్రీకరించేవాడు. చాలాసార్లు చదరంగంతో పాటు చాలామంది అటగాళ్ళతో పేకాట కూడా ఆడేవాడు.

ప్రసా (జర్మనీ) పుస్తకాధ్యక్షుడు మైథరిన్ బేసిరే ఒక్కసారి

విన్న శబ్దాన్ని యదాతథంగా గుర్తుంచుకొనేవాడు. ఒకసారి 12 మంది రాజదూతలు అతనిని పరీక్షించారు. వారి భాషలతో మైథరిన్ కు పరిచయం లేదు. ఒక్కొక్కళ్ళుగా ఆ 12 మంది వారి భాషలలో 12 వాక్యాలు చెప్పారు. అతను వాటిని విన్న తర్వాత ఆ శబ్దాలను (వాక్యాలను) ఏ మాత్రం తేడా లేకుండా ఉన్నది ఉన్నట్లుగా తిరిగి చెప్పాడు.

వర్మాంట్ నివాసి 8 ఏళ్ళ వయస్సుగల బాలుడు జీరాకోల్ వర్న్ గణితాన్ని క్రమబద్ధంగా అధ్యయనం చేయనప్పటికీ, కాగితం, కలం సహాయం లేకుండా, బుద్ధి బలంతో కఠినమైన సమస్యలకు కూడా సమాధానాన్ని ఇవ్వగల శక్తిని ప్రదర్శించటం చూసి గొప్ప గణితజ్ఞులు ఆశ్చర్యపోయారు. కేవలం గొప్ప గణితజ్ఞులు మాత్రమే కొంత సమయాన్ని వినియోగించి సమాధానం ఇవ్వగల సమస్యలకు వెంటనే సమాధానం చెప్పటం చూసి అందరూ దిగ్భ్రమ చెందేవారు. ఆశ్చర్యమేమంటే అతనికి సామాన్య గణిత నియమాలు కూడా తెలియవు.

గణిత శాస్త్రజ్ఞుడు జెడ్డియా వాక్స్టన్ చాలాకాలం నుండి జటిలమైన గణిత సమస్య యొక్క చిక్కును విప్పలేకపోయాడు. (పరిష్కరించలేకపోయాడు). ఒక రోజు అతను జ్ఞాపకశక్తికి నిధి అయిన జాన్ మార్షిన్ డేస్ ను కలుసుకున్నాడు. అతను ఇతని సమస్యను ఒక్క నిమిషంలో విప్పి చెప్పాడు. గణిత సమస్యల పరిష్కారానికి డేస్ ఎంతో ప్రఖ్యాతి పొందాడు.

సర్ జాన్ ఫీల్డింగ్ ఇంగ్లండులో జడ్జిగా ఉండేవాడు. అతను అంధుడు కానీ అతని వినికిడి శక్తి (చెవులు) ఎంతో సూక్ష్మమైనది. అతనికి 3000 మంది అపరాధులు తెలుసు. అతను వారందరి స్వరాన్ని గుర్తించగలిగేవాడు 'పేరు చెప్పగలిగేవాడు. దావాలు అయిన చాలాకాలం తర్వాత ఆ వ్యక్తులు ఇతనిని కలుసు కోవటానికి వస్తే కళ్ళు లేనప్పటికీ కేవలం జ్ఞాపకశక్తి ఆధారంగా వారిపేరును దావాకు సంబంధించిన సందర్భాన్ని కూడా చెప్పే వాడు. అతని ఈ అద్భుత జ్ఞాపకశక్తి చాలాకాలం వరకు చర్చనీయాంశంగా ఉండేది.

ఫ్రాంసిస్కో మేరియా గ్రాపాలే అనేపేరుగల ప్రసిద్ధ కవి 14వ శతాబ్దం చివరికాలంలో ఉండేవాడు. అతను ఇటలీలోని పరమాలో నివసించేవాడు. అతను రెండు చేతులతోను కవిత్యాలను ఒకే సమయంలో రాయగలిగిన విలక్షణ శక్తిని కలిగి ఉండేవాడు. వీటిలో ఒకటి లాటిన్ భాష, రెండవది పురాతన గ్రీకు భాష.

(సశేషం)

- అనువాదం: శ్రీమతి ఎ.ఆర్.నిర్మల

ఏ పని అయినా ఇష్టం అయితే కష్టం కాదు

ప్రథమ ఆధ్యాయం-ప్రథమ వర్ణ

(గత సంచిక తరువాయి...)

యుగసంధి

గురువు యొక్క శక్తిని అర్థము చేసుకుని ముందుకు సాగుదాము.

పూజ్యగురుదేవులు శ్రీరామశర్మ ఆచార్య ఈ కాలమును యుగసంధి అని చెప్పారు. ఇది ఒక విచిత్రమైన కాలము. ఈ కాలములో అతి సాధారణ మనిషి నుండి అతి ఉచ్చస్థాయి మహాపురుషుల వరకు అందరు ఒకే పనిచేస్తూ ఉంటారు. ఎలాంటి శారీరక స్థితిలో ఉన్నా, ఉద్యోగములో ఉన్నా, లేకున్నా ఎలాంటి వారైనా ఒకే పని చేస్తారు. ఆ సమయములో వేరే పని చేయడము అనేది అంత ఉచితం కాదు. ఈ యుగసంధి 1950 నుండి మొదలయ్యింది. 2000 సంవత్సరములో మధ్య బిందువుకి వచ్చి, 2050వ సంవత్సరము వరకు ఉంటుంది. యుగము అనగా జంట అని అర్థం. కన్ను మూసి తెరిచే కాలం కూడా యుగసంధి. అందుకే లలితలో “ఉన్నేష నిమిషోత్పన్న విపన్న భువనావళిః” అన్నది. నిత్యజీవితంలో సంధ్యా సమయములు, పక్షపరంగా చూసుకుంటే అమావాస్య, పౌర్ణమి, సంవత్సరపరముగా చూస్తే సంక్రాంతలు, దినపరముగా చూస్తే ఉదయ, సాయంసంధ్యలు ఇలా చెప్పుకోవచ్చు. కన్నుమూసి తెరిచే ఈ అతి చిన్న సంధ్యా సమయాల నుండి మనము కల్పాంతము వరకు వెళ్ళవచ్చు. కల్పాంతములో ఉన్న యుగసంధి కొన్ని యుగముల కాలం వరకు ఉంటుంది. విద్యార్థులకు మార్చి-ఏప్రిల్ నెలలు సంధ్యా సమయములు.

నిత్యజీవితములో సంధ్యా సమయాలలో మహాత్ముల నుండి, మామూలు మనిషి వరకు అందరు కాలకృత్యములు తీర్చుకుంటారు. స్నానము చేస్తారు. ఇది అందరికీ సర్వ సామాన్యం. అయితే ఉండే వనరులలో తేడాలుంటాయి. ఒకరు వీధి కుళాయి దగ్గర స్నానము చేస్తే, ఇంకొకరు గీజర్ లో నుండి వచ్చే వేడినీటితో స్నానము చేస్తాడు. ఒకడు పంచభక్త్య పరమాన్నములు తింటే, మరొకడు భిక్షాటనతో కడుపు నింపుకోవచ్చు. వనరులలో తేడాలున్నాయి కాని, ప్రకృతి ఇచ్చిన ఆకలి దప్పులు, నిద్రాదులలో తేడాలు లేవు. దురదృష్టము వలన మానవజాతి పరిణామ క్రమమును మర్చిపోయింది. శిశ్నోదరమైన జీవిత విధానము తప్ప పరిణామక్రమం అనే జీవిత విధానమును మానవజాతి ఎప్పుడైతే మరచిపోయిందో, అప్పుడే యుగసంధి విలువని కూడా

మరచిపోయింది. ఆధ్యాత్మిక వేత్తలకు కూడా దాని విలువ తెలియడం లేదు. తెలిసిందా? లేదా? అన్నది మీ పనుల వల్లనే తెలుస్తుంది.

భారతావని జగద్గురు స్థానం అలంకరించడానికి స్వాధ్యాయం తప్పనిసరి

భరతభూమిలో పుట్టిన వ్యక్తులలో ఇంకో జాడ్యము ప్రవేశిస్తుంది. సాధన, పూజలు, ప్రతాలు మొదలైనవి చేస్తే గొప్పవారు అని అభిప్రాయము ఏర్పడింది. కొంతమంది క్రమము తప్పకుండా కొన్ని సంవత్సరముల నుండి జపము, ధ్యానము మొదలైనవి చేస్తున్నారు గదా! మరి ఏమైనా ఫలితం వచ్చిందా? అంటే రాలేదు. మరి ఎందుకు అవన్నీ చేయడము? భారతదేశములో వేల సంవత్సరాల బట్టి గాయత్రీ మంత్రోపాసన ఉన్నది. అయితే దయానంద సరస్వతి, శ్రీరామశర్మ ఆచార్యగారు ఈ కాలములో గాయత్రీమంత్ర శక్తిని ఉపయోగించుకున్నారు తప్ప మిగతావారు ఏమి లాభము పొందారో వారికే తెలియదు. ఎందుకంటే గాయత్రీశక్తి గురించి వారికి తెలియదు. అది మంచిది అనుకుని చేస్తారు తప్ప ఏమి మంచి వస్తోందో తెలియదు. అది చెయ్యడము వలన ఎలాంటి మార్పులు వస్తున్నాయో కూడా తెలియదు.

భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జగత్తులో పాఠ్యపుస్తకాలు ఏమి ఉన్నాయో, అవి చదివితే ఏమి లాభాలు వస్తాయో, వాటిని ఎందుకు చదవాలో, ఎలా చదవాలో తెలుసుకునే ప్రయత్నం చేయాలి. మనము ఆ ప్రయత్నము చేస్తేనే భరతభూమి యొక్క ఆ పూర్వ వైభవమును తిరిగి తీసుకురాగలం. భారతదేశమును తిరిగి జగద్గురు పీఠము మీద ఆసీనురాలిని చెయ్యగలం. స్వాధ్యాయం ఎంత చేస్తే అంత సత్ఫలితములను పొందగలం. ముఖ్యముగా భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జగత్తు యొక్క పాఠ్యపుస్తకములు అని చెప్పబడుతున్న రామాయణం, మహాభారతం, భాగవతం, భగవద్గీత, గురుగీత, గురుచరిత్ర, వేదములు, ఉపనిషత్తులు మొదలగునవి స్వాధ్యాయ మండలుగా ఏర్పడి చదివితే మనము సాధనాత్మకముగా ముందుకు వెళ్ళగలము.

భారతీయతలో గురువు శక్తి - నేటి ఆవశ్యకత

అయితే దీనికి కేవలము స్వాధ్యాయము చేస్తేనే చాలదు, ఒక గురువుని ఆశ్రయించాలి. భారతీయ సంప్రదాయములో గురువుని భగవంతుని కన్నా అధికంగా పూజిస్తాము. ఆయనను

మనిషి బ్రతకటానికి శ్వాస ఎంత అవసరమో ఉత్సాహం కూడా అంత అవసరం

గురుద్రష్ట్యా గురుర్విష్ణుర్గుర్దేవో మహేశ్వరః
గురుస్సాక్షాత్ పరబ్రహ్మ తస్మాత్ గురవే నమః ॥

అని కీర్తిస్తాము. త్రిమూర్తుల కలయిక గురు స్వరూపమును దాలుస్తుంది అని మనకు తెలుసు.

1. గురుర్బ్రహ్మ - సృజనాత్మకశక్తి

సాధకుడికి గురువును బ్రహ్మ స్వరూపముగా ఉపాసన చేస్తే సృష్టికి ప్రతిసృష్టి చెయ్యగలిగే జ్ఞానం రావాలి. ఇప్పుడు అనేకమంది శాస్త్రవేత్తలు భౌతిక జగత్తులో అనేక రంగములో అనేక ప్రయోగాలు చేస్తూ చివరికి ఈనాడు అంతరిక్షములోకి వెళ్ళగలిగే స్థితికి వచ్చారు. వారు చేసే ప్రయోగాల వలన ముఖ్యముగా జెనెటిక్ థియరీ వలన ఖచ్చితముగా సృష్టికి ప్రతిసృష్టి చెయ్యగలుగు తున్నారు. ఒకేలాంటి వ్యక్తులను వేలసంఖ్యలో తయారుచెయ్య గలరు. అలా చెయ్యడం వలన కలిగే లాభనష్టము లేమిటో ఆలోచించండి. ఒకేలాంటి వ్యక్తులు ఎక్కువమంది ఉంటే చాలా కష్టం. ఉదాహరణకు ఒక ప్రఖ్యాతిగాంచిన నక్సలైట్ ఉన్నాడను కోండి. అతనిలాంటివారు పదిమంది ఉంటే ఈ ప్రపంచం ఏమవుతుందో ఊహించనుకూడా ఊహించలేము. అలాగే గాంధీ, అబ్రహామ్ లింకన్, సత్యసాయి, శిరిడిసాయి మొదలగువారు పదిమంది చొప్పున ఉంటే అప్పుడు ఈ ప్రపంచము స్వర్గమును మించిపోయేది. అయితే ఈ ప్రయోగము లేక టెక్నాలజి మనిషికి ఎంతవరకు ఉపయోగపడుతోంది? అది ఏమి నిరూపిస్తోంది? అంటే మనిషి సృష్టికి ప్రతిసృష్టి చెయ్యగలడని. అదే గురుద్రష్ట్యా శక్తి.

2. గురుర్విష్ణుః - పాలనాశక్తి

పరిపాలనా శక్తి ఈనాడు శూన్యస్థితిలో ఉన్నది. ఒకసారి ఒక కమ్యూనిస్ట్ దేశం నుండి ఒక రాయబారిలాంటి వ్యక్తి మన దేశానికి ఒక సాంస్కృతిక కార్యక్రమములో పాలుపంచు కునేందుకు వచ్చాడు. ఆయన తన విద్యుక్త ధర్మము ప్రకారము మన దేశములోని అనేక శక్తికేంద్రాలను దర్శించాడు. అప్పుడు ఆయన నేను కమ్యూనిస్టునేగాని 'భగవంతుడున్నాడు అని నాకు ఈ శక్తి కేంద్రాలను చూశాక అర్థమైంది' అంటాడు. ఎవరో ఒక విలేఖరి భగవంతుడున్నాడు అని మీకు ఎలా అర్థమైంది అంటే "ఈ దేశములో సరైన ప్రభుత్వము లేదు. సరైన పరిపాలన లేదు. అయినా దేశము తనదైన శైలిలో అలా ముందుకు వెడుతోంది కనుక" అన్నాడు.

ప్రపంచము మొత్తంలో ఎక్కడ చూసినా పరిపాలనా వ్యవస్థ సరిగ్గా లేదు. సరైన పరిపాలన ఉంటే అధికారమునకు ఎదురు

తిరిగితే ఊరుకోదు. ఈనాడు అధికారమునకు ఎదురు తిరగటము చాలా గొప్ప. లంచగొండితనము ఈనాడు అతి గొప్ప విషయము. పాలకులు ఏమి చెయ్యలేకపోతున్నారు, పరిపాలింపబడుతున్న ప్రజలు ఏమి చెయ్యలేకపోతున్నారు. కనుక పరిపాలనా వ్యవస్థను సరిచేయవలసిన అవసరమున్నది.

3. గురుర్దేవో మహేశ్వరః - లయశక్తి

ఎక్కడెక్కడ చెడు, అనవసరమైనది ఉన్నదో దాన్ని లయము చేసి, మంచి పరిస్థితులను నెలకొల్పటమే లయకారుడైన శివుని పని. మరి ఈనాడు దీని అవసరము ఎంతమేరకు, ఏ స్థాయిలో ఉన్నది అన్నది మనం ఆలోచించుకోవలసిన విషయం. ఆధ్యాత్మిక విద్యలో సృజనశక్తి, పాలనశక్తి, లయశక్తి అనే గురువు యొక్క ఈ మూడు శక్తుల గురించి తెలియాలి. అది ఈనాటి సాధకులకు తెలియడం లేదు.

సృష్టి, స్థితి, లయకారకమైన స్థితేమిటంటే 'ఎలా జీవించాలి' అనేది తెలిపే స్థితి. అలా జీవించే విధానమును నేర్పటానికి మనకు ప్రస్థానత్రయము అని మూడు పాఠ్యపుస్తకాలు ఉన్నాయి. అవే బ్రహ్మసూత్రాలు, ఉపనిషత్తులు, వాటి సారమైన భగవద్గీత.

మనిషి సాధించవలసిన స్థితి అమరత్వం

మనిషిగా జీవించేముందు అసలు మనకు మనం ఎవరిమో తెలియాలి. ఉద్యోగము చెయ్యాలంటే నీకు కేటాయించిన స్థలం ఎక్కడుంది? నువ్వు చెయ్యవలసిన పనులేంటి? చెయ్యకూడని పనులేంటి? అన్న విషయాలు తెలియాలి. చెయ్యకూడని పనిని లయస్థితిని తెలుపుతుంది. చెయ్యవలసిన పనిని విష్ణుత్వము తెలుపుతుంది. ఎక్కడ కూర్చోవాలి? అన్న స్థితి సృజనాత్మక స్థితి. ఉద్యోగములోనే కాదు, ఆధ్యాత్మిక జగత్తుకి కూడా ఈ నియమం వర్తిస్తుంది. అసలు మనకు మనము జీవిస్తున్నాము అన్న సంగతే గుర్తుండటం లేదు. ఇంక గురుశక్తిని ఏమి ఉపయోగించు కుంటాము? మీరు అసలు జీవించడము లేదు. ఎందుకంటే మనము చేస్తున్న పనులనే జంతువులు కూడా చేస్తున్నాయి. ఇంక వాటికి మనకు దేనిలో తేడా ఉన్నది?

ఆహార నిద్రాభయమైఘనం చ సామాన్యమేత పశుభిర్నరాణామ్ - అన్నారు.

వీటిలో మనకు జంతువులకి తేడా ఏమి లేదు.

మరి మనిషిగా పుట్టిన మనం చెయ్యవలసినది, సాధించ వలసిన స్థితి ఏమిటి?

ఓరిమి వహించడమంటే విధిని జయించటమే

ఈ ప్రశ్నకు జవాబు మనిషిగా పుట్టిన నీకు అమరత్వమును పొందే హక్కు జన్మతః వచ్చింది కనుక దాన్ని సాధించు అన్నారు మన ఋషులు.

దాన్ని సాధించటానికి తగిన సాధనలు చేసేందుకు ఆధ్యాత్మిక జగత్తుకు ఎప్పుడో ముసలివారమయ్యాక వెళతాము, అప్పుడు సాధనలు చేస్తాము అంటే అది అసంభవం. అప్పుడు సాధనలు చెయ్యలేరు. శరీరము లొంగదు. మనస్సు మాట వినదు. ఇంద్రియముల శక్తి క్షీణిస్తున్న దశలో ఇంకా సాధనలేమిటి? మృత్యువు నీకోసము ఎదురు చూస్తూ ఉంటుంది. కనుక ఆధ్యాత్మిక సాధన చిన్నప్పటి నుండే మొదలెట్టేస్తే ఓ 50 సంవత్సరములు వచ్చేసరికి ఒక దశకు వస్తాం. ఎందుకంటే ఆధ్యాత్మిక విద్య మొదట మనిషి ఎలా జీవించాలి అనేది తెలుపుతుంది. అది తెలిస్తే అప్పుడు నువ్వు ఏ పని చేసినా అద్భుతముగా చేస్తావు. నిత్యజీవితములో రాణిస్తావు. ఆత్మిక జగత్తులో అనుకున్న లక్ష్యమును చేరుకుంటావు.

త్రికరణ శుద్ధి ఉన్నదా? నచికేతుని ఆలోచన

సాధారణముగా పిల్లలు అల్లరి చేసినా ఒక్కొక్కసారి అత్యంత భక్తిని కనబరుస్తారు. గుడికి వెళ్ళడం, దేవాలయంలో ప్రదక్షిణలు చెయ్యడం, దీక్షలు వహించడం చేస్తారు. వాళ్ళకు ఇష్టమైన పనిని వారు భయం లేకుండా చేస్తారు. అయితే ఇలా ప్రవర్తిస్తున్న పిల్లలు చదువుకోకుండా భక్తిలో మునిగి చివరకు ఏమవుతారోనని తల్లిదండ్రులకు చాలా బాధగా ఉంటుంది. ఎందుకంటే వారు భగవంతుని మీద భక్తిని ప్రదర్శిస్తుంటే తల్లిదండ్రులకు మంచిది అని తెలిసి, ఎక్కడ పిల్లలు చదువుకు స్వస్తి చెప్పి భగవంతుని సేవలో లీనమైపోతారో అని భయము. తల్లిదండ్రులకు కావలసింది పిల్లవాడికి భగవంతుని మీద అనంతమైన భక్తికన్నా; పెద్ద పెద్ద చదువులు చదివి దేశ విదేశాలలో అత్యున్నత ఉద్యోగాలు పొంది వారు నవనాగరికంగా జీవించడం. అందుచేత పిల్లలు భగవంతునికి పూజ చేస్తున్నా, దేవాలయాలకు వెళుతున్నా, ఎక్కడికి వెళ్ళవద్దు, దేవుడికి పూజ చెయ్యవద్దు అని అంటారు కొందరు పెద్దలు. తమ పిల్లవాడు బాగా చదువుకుని ఏ ఇంజనీరో అయ్యి, విదేశాలకు వెళ్ళి బాగా డబ్బు సంపాదించాలని వాళ్ళు కోరుకుంటున్నారు. మరి దైవారాధన చెయ్యడం మంచిది అని ఆ పెద్దలే చెబుతారు. పిల్లలు దాన్ని ఆచరిస్తే మాత్రం వద్దంటారు. భక్తి అనేది మంచి విషయమే కదా! పెద్దలకు ఆ విషయము తెలుసు. అయినా పిల్లలు భగవంతుని ఆరాధిస్తే మాత్రము ఒప్పుకోరు. మరి ఆ పెద్దలను హిరణ్యకశిపులు అంటే మాత్రం ఏమవుతుంది? వాళ్ళు కూడా హిరణ్యకశిపుడువలె ఆలోచిస్తూ, పిల్లలు ప్రహ్లాదునివలె దైవభక్తి

కనబరిస్తే వారు చేసినది సరియైనది కాదు అని అనుకుంటున్నారు. మీరు కూడా అలా అనుకోవడం లేదా? అనుకుంటున్నారు. ఆ పిల్లలు చేస్తున్నది సరైన పనే, పెద్దలే తప్పు చేస్తున్నారు అని మనకు తెలియకపోవడానికి కారణము ఈనాడు మన విద్యావిధానములు అలా ఉన్నాయి. ఈనాడు మనం కూడా ఆనాడు హిరణ్యకశిపుడు చూపిన ఆ మూర్ఖత్వమునే చూపిస్తున్నాము. అంటే మనం మాట్లాడే మాటలకు, చేసే పనులకు ఏమి పొంతన లేదు.

ఈ విషయమే నచికేతునకు వాజశ్రవసుడు చేసే విశ్వజి ద్యాగములో కనబడుతుంది. ఒక మహాఋషి చేసే కార్యక్రమాలను చూస్తున్న తొమ్మిది సంవత్సరముల పిల్లవాడికి ఈ విషయము అర్థమయింది. వాజశ్రవసుడు చేసే యాగములో నచికేతునకు ఆ తేడా కనిపించింది. చెబుతున్నదేమిటి? చేస్తున్న దేమిటి? ఆత్మ విద్యను పొందటానికి సర్వసమర్పణ చెయ్యాలి. అందుకోసమని తనకున్నదంతా దానము చేస్తున్నాము. ఈ ముని అయితే ఒట్టిపోయిన ఆవులను దానము చేసి, ఆత్మ విద్యను పొందాలను కుంటున్న తండ్రి తెలివి తక్కువ పనికి నచికేతుడు బాధపడతాడు. ఎందుకంటే మనము ఏది నాటుకుంటే, అది మొలకెత్తుతుంది గదా! మరి తన తండ్రి ఒట్టిపోయిన ఆవులను దానము చేసి ఏమి నాటుకుంటున్నాడు? అన్న ఆలోచన వస్తుంది నచికేతునిలో. ఈ శ్లోకములో ఉపనిషత్వారుడు ఏమని చెబుతున్నాడంటే “ఏది నాటుకుంటే, అదే వస్తుంది” అని.

(సశేషం)

- డా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణగారి ఉపన్యాసముల నుండి సేకరణ: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

పోయేటప్పుడు ఏది వెంటరాదు

సికిందర్ తన మహాత్వకాంక్షను తీర్చుకోవాలనే ప్రయాసతో జీవితమంతా మారణహోమాలు చేస్తూనే గడిపాడు. విశ్వవిజేతగా పేరుపొంది కూడా అవసాన కాలంలో దేని కోసమైతే తాను జీవితమంతా ధారపోశాడో అవన్నీ వదలి పోతున్నానని అర్థమైనప్పుడు ఎంతో పశ్చాత్తాపం కలిగింది. వెంట రాగలవేవీ కాస్త కూడా ఏమీ సంపాదించలేదే అని దుఃఖించాడు. తెరచి ఉంచిన ఖాళీ చేతులు అందరికీ కనిపించేలా పెట్టి శవాన్ని ఊరేగించమని బంధుజనులకు చెప్పి కన్ను మూస్తాడు. విశ్వాన్ని జయించిన సికిందర్ కూడా ఏమీ వెంటపెట్టుకొని పోవటం లేదు, ఖాళీ చేతులతో వెళుతున్నాడని ప్రజలకు తెలియాలని తపిస్తాడు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

కృషి ఉంటే మనుష్యులు ఋషులు అవుతారు

సనాతన ధర్మ వాణిని సర్వమత వ్రతనిధులకు వినిపించిన స్వామి వివేకానందుడు :

“అమెరికా సోదర సోదరీ మణులారా! ప్రపంచంలోని అత్యంత ప్రాచీన యతి సంప్రదాయం పేర మీకు నా వందనాలు! సమస్త మతాలకు సమస్త ధర్మాలకు మూల మనదగ్గ సనాతన ధర్మం పేర మీకు నా అభివందనాలు. సహనాన్ని, సర్వమత సత్యత్వాన్ని లోకానికి బోధించిన సనాతన ధర్మం నా ధర్మమని గర్విస్తున్నాను. “ఈ మహాసభ గౌరవార్థం నేటి ఉదయం మ్రోగింపబడిన గంట సర్వవిధాలైన స్వమత దురభిమానానికి పరమత ద్వేషంతో, సాగింపబడే సర్వవిధములైన హింసకు మాత్రమే కాక, ఒకే గమ్యాన్ని చేరవలసిన జనంలోని పరస్పర నిష్ఠూర ద్వేషభావాలకు కూడా శాంతిపాఠం కాగలదని మనస్ఫూర్తిగా ఆశిస్తున్నాను.” అన్నారు స్వామి.

అట్లే మత సభ యొక్క అంతిమ సమావేశంలో, తనలోని భగవత్ వాణిని ఇట్లు వినిపించాడు. “మత మహాసభ ప్రపంచానికేదైనా చాటి ఉంటే అది ఇదే. “పూజ్యత, పవిత్రత, త్యాగం” ఇవి ప్రపంచంలోని ప్రతి గొప్ప వ్యక్తి ఆచరించినవే. ఈ సత్యాన్ని విస్మరించి, తృణీకరించి, తమ మతం ఒక్కటే సుస్థిరంగా నిలిచి ఇతర మతాలు నశించాలనే భావనతో ఉన్నవారికి నా హృదయాంతర్గత బాధను తెల్పుచున్నాను. ఇట్టి వారెంత ప్రతిఘటించినా దైవ నిర్ణయాన్ని మార్చజాలరు. “నేడు మతాల మధ్య కావలసింది కలహం కాదు - పరస్పర సహకారం! అన్య మత విధ్వంసం కాదు - సదాశయ గ్రహణం! శత్రుత్వం కాదు - శాంతియుత సహజీవనం!”. పై వాక్యాలు వివిధ మత పతకాలపై వ్రాయబడే రోజు త్వరలోనే వచ్చి తీరుతుంది” అని విస్పష్టంగా ప్రకటించిన ధీరోధాత్ముడు.

అమెరికా దేశపు వ్యవస్థ గురించి వివేకానందుని అభిప్రాయాలు :

నేను అమెరికా దేశపు వ్యవస్థను ప్రేమిస్తున్నాను. అమెరికా ఒక వ్యవస్థలా నడుస్తూ ఉంటుంది. ప్రతీది, ప్రతి పని ఒక క్రమ పద్ధతిలో నిర్వహింపబడుతూ ఉంటుంది. ఉదాహరణకు న్యూయార్క్ నగరంలో ఆకాశహర్షణ నిర్మాణంలో ఉన్నప్పుడు సిమెంటు, ఇసుక, చిప్స్, కలిపిన రెడీమిక్స్ వాహనము. నిర్ణీత సమయానికి, నిర్ణీత ప్రదేశానికి చేరుకొని నిర్ణీత వేళకు ఖచ్చితంగా దిగుమతి గావించి ఆ స్థలాన్ని నిర్ణీత వేళకు విడిచివెళ్ళిపోతుంది. ఇట్లు చేయనిచో రహదారిపై వాహనాల కదలికలకు తీవ్ర అంతరాయం కలిగి వాహనాలు వేల సంఖ్యలో రహదారిపై నిలిచి పోవుట సంభవిస్తుంది. ఈ కట్టుబాటు (క్రమశిక్షణ) దేశమంతటా

కన్పిస్తుంది. ఇటువంటి వ్యవస్థ మనదేశంలోని ప్రభుత్వంలో, పాఠశాలలో, కళాశాలలో, వ్యాపార సంస్థల్లో, రవాణా సంస్థల్లో, అన్ని చోట్లా, అన్ని రంగాల్లో ప్రకటితం కావాలని వివేకానందుడు కోరుకున్నాడు.

అమెరికా పౌరులకు వివేకానందుడు అందజేసిన చిరస్మరణీయ సందేశము :

మితిమీరిన భౌతిక సంపదల వల్ల కలిగే సామాజిక వికృతులను నిలువరించి అమెరికా సమాజాన్ని చక్కని సామాజిక విలువలతో సంస్కారయుతం గావించుటకై భారతదేశ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని అనుసరించుట తప్పనిసరి ఉద్దేశించాడు. కాని ధనవంతులైన అమెరికా పౌరులు వివేకానందుని సూచనను, హెచ్చరికను ఖాతరు చేయలేదు. దీని ఫలితంగా అమెరికాలో నేడు 50 శాతం కుటుంబాలు చీలిపోయాయి, విడిపోయాయి. 41 శాతం స్త్రీలు, వివాహానికి ముందుగానే బిడ్డలకు జన్మ నిచ్చుచున్నారు. మొదటిసారి వివాహితులలో 55 శాతం, ద్వితీయ వివాహితులలో 67 శాతం మరియు తృతీయ వివాహితులలో 74 శాతం విడాకులు తీసుకొనుచున్నారు.

భారతదేశంలో క్రైస్తవ మిషనరీల పాత్రపై న్యూయార్క్ హెరాల్డ్ పత్రిక తన సంపాదకీయంలో ఇలా వ్రాసింది “ఇంతటి గొప్ప విద్వాంసుని (వివేకానందుని) యొక్క ప్రసంగాన్ని విన్న తరువాత మాకు ఒక అనుమానం కలుగుచున్నది. భారతదేశ ఆధ్యాత్మికత జ్ఞానదృష్టి పరంగా చూస్తే ఎంతో గొప్పగా ఎదిగింది. అట్టి దేశంలో క్రైస్తుమత మిషనరీలను మతధర్మ ప్రచారం నిమిత్తం పంపుట గొప్ప మూర్ఖత్వమే” అన్నాడు.

ధర్మానికి గల మహత్వం దాని ఆచరణలో ఉన్నది :

జపాన్ దేశపు విద్వాంసుడు వివేకానందుని ఈ విధంగా ప్రశ్నించాడు “భారతదేశంలో గీత, రామాయణం, మహాభారతం వేదాలు, ఉపనిషత్తులు, పురాణాలు మున్నగువాని ద్వారా ఎంతో జ్ఞానం అందుబాటులో ఉన్నది. అయినా భారతీయులు విదేశీయుల పాలన క్రింద నిర్లనులుగా ఎందుకున్నారు?” దీనికి జవాబుగా వివేకానందుడు “సర్వశ్రేష్ఠశక్తివంతమైన ఆయుధాలు కలిగి ఉన్న యజమానికి వానిని ఉపయోగించుకొనుట చేతకానిచో ఆ ఆయుధాలు అతనిని రక్షింపజాలవు కదా! ఇదే రీతిలో తమకు గల ఉత్కృష్ట ధర్మం మరియు సంస్కృతి నుండి భారతీయులు తగినంత లాభాన్ని పొందజాలకున్నారు. కావున ధర్మానికి గల మహత్తు దాని ఆచరణలో ఉన్నది. దానినుండి భారతీయులు లభిని పొందజాలకపోవుట అది వారి తప్పు కాని ధర్మం తప్పు కాదు.

(మిగిలినది 33వ పేజిలో...)

నీతో నువ్వు కఠినంగా ఉండాలి

మహాకాలుని గీత-సత్యంకల్పాలు - 5

మమ్ము సమాజం యొక్క అభిన్న అంగాలుగా భావించి, అందరి హితములో మా హితాన్ని చూసుకుంటాము

సామాజిక న్యాయ సిద్ధాంతాన్ని క్షణకాలం కూడా ఉపేక్షించ లేము. ఒక వర్గం వారిపై అరాచకం జరిగితే మరో వర్గం వారు ప్రశాంతంగా జీవించలేరు. అందరికీ సమానమైన న్యాయం, హక్కులు అందనంత వరకు సమాజం శోషణ నుండి విముక్తి పొందలేదు. వంద చేతులతో సంపాదించినా వేయి చేతులతో దానం చేసి తీరాలి అంటారు పెద్దలు. లెక్కలేనన్ని వికృతులకు జన్మనిచ్చే కూడబెట్టుకునే ప్రవృత్తిని పోషించకూడదు.

పిసినారులు, స్వార్థపరులు, కఠోరమైన హృదయం కలవారు మాత్రమే సామాన్యుల కన్నా ఎక్కువ ధనాన్ని కూడబెడతారు. ఇటువంటి వారు అష్టకష్టములలో బ్రతుకుతున్న వారి చదువు, వైద్యంవంటి మౌఖిక సదుపాయాలు కూడా దక్కని వారి అవసరాలను లెక్కచేయరు. ఏదో రవ్వంత దానం చేసినా కొండంత కీర్తి లభిస్తుంది చెప్పే తప్ప దానం చేయని ఇటువంటి వారే ధనవంతులవుతారు. వ్యక్తి తన సామర్థ్యానికి తగినంతగా సంపాదించి, ఆ లాభాల్లో అందరినీ భాగస్వాములను చేయాలి, కలిసి మెలిసి తినాలి, జీవించాలి, జీవించనివ్వాలి అన్నదే సామాజిక న్యాయం యొక్క లక్ష్యం. సుఖదుఃఖాలన్నిటినీ అందరు కలిసి పంచుకోవాలి. భారం ఏ ఒక్కరి మీదో పడితే అతను అణిగిపోతాడు. సామూహినిపోతాడు. అందరు కలిసి బాధ్యతను పంచుకుంటే ఎవరిపైనా భారం ఉండదు. అందరు ప్రశాంతంగా జీవించగలరు, సమాజంలో అసమానతలు ఉండవు.

ఆర్థిక సామ్యం అనే సిద్ధాంతం సనాతనమైనది, శాశ్వత మైనది. అలాగే సామాజిక సామ్యమనే విషయం కూడా చాలా ముఖ్యమైనది, అది ఎవ్వరూ కాదనలేరు. ఒక ప్రత్యేకమైన కులంలోనో, వంశంలోనో, జాతిలోనో పుట్టినంత మాత్రాన మనిషికి మిగిలిన వారికన్నా ఎక్కువ హక్కులు దక్కడం తప్పు. పెద్దరికం అనేది గుణకర్మ స్వభావాల మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. కొంతమంది అహంకారం వల్ల, మరికొందరి దైన్యం వల్ల ఇటువంటి అవివేకపూరిత నమ్మకాలు కొనసాగుతాయి. ఎదుగుతున్న నేటి ఆధునిక ప్రపంచం ఇటువంటి చెత్త ఆలోచనలను తోసేస్తూ చాలా వేగంగా ముందుకు సాగిపోతోంది.

శారీరిక సౌష్ఠ్యంలోని తేడాల వల్ల స్త్రీ, పురుషులలో ఒకరు ఎక్కువని, ఒకరు తక్కువని భావించడం తప్పు. మనం సమాజం యొక్క అభిన్న అంగాలమని బాగా అర్థం చేసుకోవాలి. శరీర అవయవాలన్నీ పరస్పర అనుబంధంతో ఉన్నట్టే మానవ జాతి మొత్తం ఒకే నావలో పయనిస్తోంది. వివిధ భావాలు, ఆదర్శాలు, స్వార్థాలు, నమ్మకాలు కలిగిన చాలామంది కలిసినా ఒక దేశం, ఒక సమాజం, ఒక జాతి కాలేరు. ఐక్యత అనే ఆదర్శంతో, అన్నింటినీ త్యాగం చేయగల వ్యక్తుల సమూహమే ఒక దేశం, ఒక సమాజం. శక్తికి మూలం ఈ ఐక్యతానుభూతి. ఈ శక్తిని నిలుపుకోవడానికి ప్రతి వ్యక్తి తాను విరాట్ పురుషునిలో ఒక అంగమని, దేశ యంత్రాంగంలో అభిన్న భాగమని నమ్మి ముందుకు సాగాలి. సమైఖ్య హితం ముఖ్యమని నమ్మాలి.

అందరి హితంలోనే మన హితముంటుంది అని ఉపదేశించి నప్పుడు, కొంతమంది మాత్రం, మా వ్యక్తిగత హితంలోనే అందరి హితాన్ని చూసుకోవచ్చు కదా అని అంటారు. కాని ఇక్కడ హితానికి, సుఖానికి తేడా గమనించాలి. మన నమ్మకం, అలవాట్ల మీదే సుఖం ఆధారపడి ఉంటుంది. కాని హితమనేది శాశ్వత సిద్ధాంతాలలో ముడిపడి ఉంటుంది. ఆలస్యంగా నిద్రలేవడం, ఇష్టమొచ్చింది తినడం-వీటిలోనే సుఖాన్ని అనుభవిస్తాం. కాని వేకువజామునే లేవడం, శ్రమించడం, సంయమంతో మెలగడంలోనే హితం ఉంటుంది. కాబట్టి, వ్యక్తిగత సుఖాన్ని తుచ్చమైనదిగా భావించి, సార్వజనిక హితమే ప్రధానమని నమ్మాలనే నిర్దేశాన్ని సత్యంకల్పాలలో చేర్చాము.

సామూహిక స్వార్థం కోసం వ్యక్తిగత స్వార్థాన్ని వదులు కోవడాన్నే పుణ్యం, పరమార్థం, దేశభక్తి, త్యాగం, బలిదానం అనే పేర్లతో పిలుస్తారు. ఈ నీతిని పాటించిన మనిషి మహాపురుషుడు అవుతాడు. లోకహితానికి కృషి చేస్తాడు. దేశానికి, సమాజానికి గర్వకారణమవుతాడు. ముక్తికి, స్వర్గానికి కూడా దారి ఇదే. ఆత్మశాంతికి, సద్గతికి ఆధారం ఇదే. దీన్ని వ్యతిరేకించేవారు సమాజానికి హాని తలపెడతారు. పక్కవారు ఎంత కష్టపడుతున్నా,

మన ప్రవర్తన, విలువలు మన పిల్లలు కొనసాగించేలా ఉండాలి

ఎన్ని బాధలు భరిస్తున్నా పట్టించుకోరు. దీన్ని అపరాధ మనోవృత్తి అంటారు. ఆత్మోల్లంఘనకు, ఆత్మ పతనానికి ఇదే దారి. ఈ దారిలో వెళ్ళేవాడు నరకయాతన పడి సర్వనాశనం అవుతాడు.

వ్యక్తిగత సద్గతికి, సమాజ ప్రగతికి మార్గం ఏమిటో తెలుసుకోవాలి. స్వార్థం కోసం వెంపర్లాడడం మాని అందరి హితాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకోవాలి. మన సుఖాలను, స్వార్థాలను ప్రక్కన పెట్టి అందరి హితంలోనే మన శ్రేయస్సును చూచుకోవాలి.

భగవంతుడు మనిషికి అనేక రకాల సౌఖ్యాలు, సంపదలు ఇచ్చింది వాటి ఆనందంలో మునిగి తేలడానికి కాదు, కామ వాసనలను రేకెత్తించుకుని, చల్లార్చుకోవడమనే ఝంఝాటంలో పడడానికి కాదు. మనిషికి మాత్రమే సౌఖ్యాలనిచ్చి, మిగిలిన ప్రాణులను నిర్లక్ష్యం చేయడానికి భగవంతుడు పక్షపాతి కాదు. సమదర్శి, న్యాయాధీశుడు అయిన ఆ జగత్పిత మనిషి పట్ల మాత్రమే ఔదార్యాన్ని ఎందుకు చూపుతాడు?

మానవ జీవితం లభించింది స్వార్థానికి కాదు, పరమార్థం అనే అతిముఖ్యమైన కర్తవ్యం నెరవేర్చడానికి. అందుకే యుగ నిర్మాణ సంకల్పంలో దీనికి ప్రముఖ స్థానం కల్పించబడింది.

ఎవరు సంపాదించిన దాన్ని వారు మాత్రమే అనుభవించడానిని సాపమని శాస్త్రాలు చెప్తున్నాయి.

లభించిన దానిని అందరితో పంచుకుని తినాలి. మిగిలిన ప్రాణులకు దక్కనిది, మనిషికి మాత్రమే దక్కినవి అన్నీ అతని సొంతానికి కాదు. సృష్టి ఆది నుండి సత్పురుషులు పడ్డ శ్రమ, త్యాగానికి ఫలితమే ఇవన్నీ. అటువంటి వారే ఉండి ఉండకపోతే మనిషి కూడా వన్యమృగాల లాగానే రోజులు గడిపేవాడు. త్యాగము, ఉపకారాల పుణ్య ప్రక్రియకు పేరు ధర్మం, సంస్కృతి, మానవత. వీటి ఆధారంగానే ప్రగతి పథంలో ముందుకు సాగడం సాధ్యమైంది. ఈ పుణ్య ప్రక్రియను అతిక్రమిస్తే, మనిషి తన స్వార్థం గురించి మాత్రమే ఆలోచించి, అందులోనే జీవిస్తే మానవీయ సంస్కృతి నాశనమైపోతుంది. ఈశ్వరుని ఆదేశాన్ని ఉల్లంఘించడం వల్ల వికృతులు ఉత్పన్నమవుతాయి. వాటిని చూసి సమస్త విశ్వం భయంతో కంపిస్తుంది. మానవ జాతికి అంతరాత్మగా రూపొందుకున్న పరమార్థాన్ని నాశనం చేసుకోవడం, ఆ ఆధారాన్ని వదిలి స్వార్థపరులుగా మారడం చాలా పెద్ద మూర్ఖత్వం. ఈ మూర్ఖత్వం వల్ల అన్ని విధాలైన ఆపదలను ఆహ్వానిస్తున్నాం.

- అనువాదం: శ్రీమతి జయలక్ష్మి

ధర్మ రక్షణ రక్షితః

పాండవులు వారి వనవాస కాలంలో ఒకసారి దప్పికగొన్నారు. ధర్మరాజు త్రాగునీటిని తెమ్మని నకులుని పంపాడు. నకులుడు ఒక సరోవరంలోని నీటిని త్రాగుటకు ఉపక్రమించాడు. అప్పుడు ఒక స్వరం వినిపించింది. “ఈ నీటిపై నాకు అధికారం ఉన్నది. మొదటి నా ప్రశ్నలకు జవాబివ్వు. ఆ తదుపరి నీటిని త్రాగు అన్నది” - నకులుడు హెచ్చరికను ఖాతరు చేయక దప్పిక తీర్చుకొనుటకై నీటిని త్రాగుటకు ఉపక్రమించాడు. నీటి స్పర్శ సోకగానే నకులుడు నిర్ద్వివినిలా మారి పడిపోయాడు. నకులుడు ఎంత సేవటికి రానందున, సహదేవుని పంపాడు ధర్మరాజు. సహదేవుడు కూడా ఇదే రీతిలో నిర్ద్వివినిలా పడిపోయాడు. తదుపరి వరుసగా అర్జునుడు, భీముడు, సరోవరం వద్దకు చేరి వారు కూడా నిర్ద్వివిలుగా పడిపోవుట జరిగింది. చివరకు ధర్మరాజు అక్కడకు వచ్చాడు. నీటిని తాకపోతే ఆయనకు కూడా ఆ స్వరం వినిపించింది. ధర్మరాజు జవాబుగా “నేను ఇతరుల వస్తువును తీసికొనుటకు రాలేదు. మీరు అడగ కోరిన ప్రశ్నలను అడగండి” అన్నాడు. అప్పుడు యక్షుడు అనేక ప్రశ్నలు అడిగాడు-అడిగిన ప్రశ్నలకన్నింటికి ధర్మరాజు సంతృప్తికరంగా జవాబిచ్చాడు. సంతుష్టుడైన యక్షుడు ఇట్లు పలికాడు. “రాజా! నీవు నా ప్రశ్నలన్నింటికి చక్కగా జవాబిచ్చావు. ఇందువలన నీ సోదరులలో ఒకరిని కోరుకో, అతనిని జీవించేస్తాను. దీనికి జవాబుగా ధర్మరాజు నకులుని బ్రతికించవలసినదిగా కోరాడు. దీనితో యక్షుడు మిగుల ఆశ్చర్యానికి లోనై ఇట్లు పలికాడు “నీవు రాజ్యాన్ని కోల్పోయి అడవుల పట్టి తిరుగుచున్నావు. ఈ వనవాసానంతరం నీవు నీ శత్రువులతో యుద్ధం చేయవలసి ఉన్నది. ఇట్టి వేళ నీవు అమిత పరాక్రమశాలులైన భీముని లేక అర్జునుని విడిచిపెట్టి నకులుని ఎందుకు కోరావు?” అప్పుడు ధర్మరాజు ఈ రీతిగా జవాబిచ్చాడు. “కుంతి మరియు మాద్రీ, ఇరువురు నాకు తల్లులు. కుంతి పుత్రులలో నేను జీవించి ఉన్నాను. కావున నా రెండవ తల్లియైన మాద్రీ యొక్క పుత్రులలో ఒకరు తప్పక జీవించి ఉండాలి. యక్షుడు ధర్మరాజు ధర్మనిష్ఠకు మిగుల ప్రసన్నుడై నలుగురు పాండవులను జీవించజేశాడు. ధరాన్ని పాటించే వారిని ఆ ధర్మమే వారిని రక్షిస్తుంది.

- అఖండజ్యోతి మార్చి, 2013
అనువాదం: ఎ. వేణుగోపాలరెడ్డి

శ్రమ ఔన్నత్యాన్ని గుర్తించాలి

శంకర జయంతి ప్రత్యేకం

జగద్గురువు శంకరాచార్యులవారు

గంగ, యమున, సరస్వతీ నదుల సంగమ ప్రదేశమైనా త్రివేణి సంగమం జరిగే ప్రయాగ ఎలా పవిత్ర క్షేత్రమైనదో, శంకరాచార్యులవారి జీవితము కూడా భక్తి, జ్ఞాన, వైరాగ్యము అనే త్రిగుణాత్మక సంగమ క్షేత్రంగా, అందరికీ ఆదర్శప్రాయమైనది.

వ్యష్టి, సమిష్టి, పరమేష్టి వేర్వేరుకారని, వీరిమధ్య భేదమే లేదని, అది 'అద్వైతమని' ప్రబోధించిన అద్వైత సిద్ధాంతకర్త శ్రీశంకరాచార్యులవారి ఆదర్శ జీవన చరితాన్ని నేటితరం తెలుసుకోవలసి ఉన్నది.

దక్షిణ భారతదేశమున కేరళ రాష్ట్రంలో “కాలడి” అనే గ్రామంలో ఆర్యాంబ, శివ గురువు అనే పుణ్య దంపతులు, ఎన్నో ప్రతాలు, పూజలు ఆచరించిన ఫలితంగా, మాఘపంచమి రోజున ఒక బాలుడు ఉద్భవించెను. శివవరప్రసాదుడైన ఆ బాలునికి తల్లిదండ్రులు శంకరుడు అనే పేరును పెట్టి, ఏడు సంవత్సరాల వయస్సులో ఉపనయనము చేసి గురుకులానికి విద్యాభ్యాసం కొరకు పంపించారు. ఆయన తన అపార ప్రతిభాపాటవముల చేత వేదాంతాన్ని మొత్తం అతి తక్కువ కాలంలో అధ్యయనం చేసిన ప్రతిభాశాలి.

ఒకనాడు గురుకులంలోని ఆచారం ప్రకారం భిక్షాటన (మధుకర వృత్తి) చేస్తూ, ఒక ఇంటి ముందు ఆగి “భవతీ! భిక్షాం దేహి” అని బిగ్గరగా యాచించగా, ఒక గృహిణి ఎంతో దయనీయ స్థితిలో ఉన్నప్పటికీ, బయటకు వచ్చి, తమ ఇంట దారిద్ర్యము తప్ప వేరే పదార్థములు లేవని, అయినప్పటికీ వేద విద్యార్థులను పోషించవలసిన బాధ్యత సమాజానికి ఉన్న కారణంగా, తమ ఇంట ఒక్క ఉసిరికాయ మాత్రమే ఉందని, దానిని గ్రహించమని కోరింది. ఆమె స్థితిని చూచిన శంకరుని హృదయం ద్రవించి పోయింది. చుట్టు ప్రక్కలవారు సంపన్నులై ఉండగా, ఈమెకు ఈ దారిద్ర్య బాధ ఏల? విద్యార్థులను రిక్త హస్తాలతో పంపడం భావ్యం కాదన్న ఆమె సమర్పణా భావానికి చలించిపోయిన శంకరాచార్యులవారు, సమర్పణాభావం గల వారి వద్ద సంపద ఉంటే అది సార్థక్యం చెందుతుందని, సమాజంలో అటువంటి దాతలకు ధనం అనవసరమని తలచి, “కనక ధారాస్తవం” తో లక్ష్మీదేవిని స్మరించి, బంగారు ఉసిరికాయలను ప్రసాదవర్షంగా ఆమెకు ఇచ్చిన మహనీయులు శంకరాచార్యులవారు.

అంటే సమాజం సమర్పణాభావం కలిగి ఉండి, సంపదతో ఉన్నప్పుడే వేద విజ్ఞానం, విద్యార్థులు సరియైన రీతిలో రక్షించ బడతారని నమ్మి, బంగారు ఉసిరికాయలను ఆమె కొరకు కురిపించారే తప్ప, తనకోసం కాదన్న గొప్ప తత్త్వవేత్త వారు.

మనుష్యుల మధ్యనే ఉంటూ, మమతానుబంధాలకంటే అతీతమైన మావనతా ధర్మాన్ని నిర్వహించాలంటే సన్యాస దీక్ష ఉత్తమమైనదని నమ్మిన కర్మయోగి వారు. అయితే దానికి వారి తల్లిగారు అంగీకరించలేదు. చివరకు ఒకచిన్న ఉపాయం (నాటకం) ద్వారా దానిని సాధించారు. ఒకనాడు శంకరుల వారు వారి తల్లితో కలిసి నదీస్నానానికి వెళ్ళారు. తల్లిగారు ఒడ్డున కూర్చొని ఉంటే వారు స్నానాన్ని ఆచరిస్తారు. హఠాత్తుగా శంకరుల వారు బాధతో బిగ్గరగా కేకలు వేస్తూ, అమ్మా! నన్ను ఒక మొసలి పట్టుకొన్నది. మరణ కాలములోనైనా సన్యాసం స్వీకరించడానికి అనుమతిని ఇమ్మని ఎన్నోసార్లు వేడుకున్నాడు. చివరకు తల్లిగారు వేరొకదారిలేని కారణంగా అంగీకరించారు. ఆ విధంగా తల్లి అనుమతిని పొంది సన్యాస దీక్షను స్వీకరించిన కర్తవ్య పరాయణులు. అలాగే తల్లిగారు తన మరణానంతరం తన అంత్యక్రియలను శంకరుల వారే నిర్వహించాలని మాట తీసుకున్నారు. అయితే సన్యాసదీక్ష తీసుకున్నవారు అంత్యక్రియలు చేయరాదన్న నియమం ఉన్నప్పటికీ, తల్లికి అంత్యక్రియలు చేయని, చేయలేని జన్మవ్యర్థం అని భావించి, ఆనాటి మూఢాచారాన్ని ధిక్కరించి తల్లికి అంత్య క్రియలను శ్రద్ధతో నిర్వహించిన అభ్యుదయ వాది.

తల్లి పూర్ణానది నుండి రోజూ నీళ్ళు తెచ్చుకోవడంలో పడే ఇబ్బందిని గ్రహించి, ఆ నదిని ప్రార్థించి, తన అపారశక్తితో ఇంటి వద్దకు దాని గమనాన్ని తెచ్చి, తల్లికి సాయమందించిన ఉత్తమ పుత్రులు.

గౌడ పాదాచార్యులవారి శిష్యులై సమస్త వేదాంతసారమైన దర్శనాలను అధ్యయనం చేసి, అద్వైత సిద్ధాంతాన్ని ప్రతిపాదించారు.

నర్మదానది వరదలతో పొంగి పొరలుతూ, అనేక గ్రామములను ముంచెత్తినప్పుడు, తన అపారశక్తితో ఆ ఉధృతాన్ని ఆపి, జనులను కాపాడిన జన శ్రేయోభిలాషి. అంతేకాని కేవలం శుష్కవాదాలతో, అనవసర చర్చలతో కాలం గడపకుండా తన శక్తిని లోక రక్షణకు ఉపయోగించడమే సన్యాసుల లక్షణం.

కష్టించే వారి పట్ల ప్రేమతో ఉండాలి

అందరిలోను ఉండే ఆత్మ ఒక్కటే. ఛండాలునికైనా, బ్రాహ్మణుడైనా, చీమైనా, ఏ జీవియైనా అందరిలోను దాగి ఉన్న ఆత్మ ఒక్కటే. అన్న సందేశాన్ని ఛండాల రూపంలో వచ్చిన వేదవ్యాసుల వారి నుండి గ్రహించిన అద్వైత వాది.

కర్మ మార్గముతో బాటు జ్ఞాన వైశిష్ట్యాన్ని తెలుసుకుని హోమములు, యజ్ఞయాగాదులవంటి కర్మలను జ్ఞాన సాధనలుగా గుర్తించవలెనని సంవాదము ద్వారా మండల మిశ్రునిలో మార్పు తెచ్చి, అతనిని తన జీవితమును సమాజానికి అంకితము చేసే రీతిలో మలచిన గొప్ప ఆదర్శవాది శంకరుల వారు.

పరకాయ ప్రవేశ విద్య ద్వారా అమరుక చక్రవర్తి దేహములలో ప్రవేశించి, కామార్థముల వంటి శాస్త్ర పరిజ్ఞానాన్ని సంపాదించిన సర్వజ్ఞులు శ్రీ శంకరాచార్యులవారు.

కేవలం 32 సం॥ల జీవితాన్ని గడిపిన శంకరాచార్యులవారు. 8 సం॥లు గురుకుల విద్యలో, మరో 8 సం॥లు నర్మదానదీ తీర ఆశ్రమంలో శాస్త్ర అధ్యయనం చేసి మిగిలిన 16 సం॥లలో భారతదేశాన్ని తన కాలినడకతో పర్యటించి, ఎన్నో స్తోత్రాలు, భాష్యాలు రచించి, వేదాంత విద్యకు పట్టం గట్టిన మేధావి.

ఈనాటి భౌతిక శాస్త్రానికి పునాదిగా భావించవలసిన కణాద మహర్షి మార్గదర్శనం చేసిన వైశేషిక దర్శనములోని పరమాణువు

(అటమ్) అందలి స్పందన (వైబ్రేషన్) తద్వారా ఈ ప్రపంచంలోని సృష్టిక్రమం జరుగుచున్నది అన్న సత్యాన్ని శంకరులవారు జాతికి అందించారు.

జైమినీ మహర్షి మీమాంసదర్శనంలో శబ్దము, శబ్దగుణకమైన ఆకాశం వంటి అంశాలు “సౌండ్” అన్న భౌతిక వాదంతో సమన్వయం చేయవచ్చునని పేర్కొన్నారు శంకరుల వారు.

కపిలుని సాంఖ్య దర్శనం ద్వారా బయోకెమిస్ట్రీ, డార్విన్ సిద్ధాంతం “లా ఆఫ్ ఎవల్యూషన్” అన్న భౌతికవాదంతో సరిపోల్చవచ్చు.

గాతముని న్యాయదర్శనం ద్వారా Logical, Rational Thinking అనే తర్కబద్ధమైన ఆలోచనలను రేకిత్తించిన తర్కశాస్త్రవేత్త శంకరాచార్యుల వారు.

పతంజలి మహర్షి యోగదర్శనం విజ్ఞాన శాస్త్రానికి తొలిమెట్టు వేదవ్యాసుల వారి వేదాంత దర్శనం ద్వారా Quantum of Mechanics అనే శాస్త్రీయ దృక్పథాన్ని జోడించి, ఐన్స్టీన్ వంటి శాస్త్రవేత్తల పరిశోధనలకు ఆలవాలమైన ఆత్మజ్ఞానాన్ని అందించిన ఆది గురువులు, జగద్గురువులు శంకరాచార్యుల వారు నిత్య స్మరణీయులు.

- సాధన నరసింహాచార్య

(స్వామి వివేకానంద ప్రత్యేకం: 29వ పేజీ తరువాయి ...)
వివేకానందుని శరీర బ్రహ్మచర్యానికి మరియు వజ్ర సంకల్పానికి ప్రబల తార్కాణం :

వివేకానందుని దృఢ దీక్షతకు, ఆత్మ సౌందర్యానికి, శరీర లావణ్యానికి అబ్బురపడి ఆకర్షింపబడిన మెరుపుతీగలవంటి అమెరికా కన్యలు “నా సంపదతోపాటు, నన్ను కూడా స్వీకరించండి” అని వివేకానందుని వెంటపడసాగారు. స్వామికి ఆతిథ్యమిచ్చిన ఇంటి యజమానురాలు స్వామినుద్దేశించి “ఈ భావోద్వేగాలను, ఆకర్షణలను తట్టుకొని వజ్ర సంకల్పడవై నిలచినచో నిస్సందేహంగా నీవు సాక్షాత్తు ఆ భగవంతుడివే” అని పలికింది.

భారతీయ పేదలపై, శ్రామిక మధ్య తరగతి వారిపై వివేకానందుని అభిప్రాయాలు :

పేదలకు పని కల్పించి, వారి ఉదరపోషణార్థమై, భౌతిక సంపదల పెంపుదలకై భోగపరమైన వస్తువుల తయారీ అవసరమేనని నిర్బుంధ్యంగా ప్రకటించారు. ఆకలిగొన్న ప్రాణి ఆకలిని తీర్చలేని దేవునిపై తనకు విశ్వాసంలేదని ప్రకటించాడు.

అట్లే పేదల బ్రతుకులు, వారి జీవన విధానంపై ఇట్లు ప్రకటించాడు. ఈ సామాన్య మానవులు సామాజిక అణచివేతను కొన్ని వేల సంవత్సరాల నుండి ఎట్టి ఫిర్యాదు చేయక భరిస్తూ వస్తున్నారు. తత్ఫలితంగా వీరిలో చక్కని ఓర్పు సహనశక్తి పెరిగాయి. దీనికి తోడుగా వీరిలో ఆత్మశక్తి, వ్యక్తిత్వ వికాసం పెరిగి వీరు పవిత్రులుగా, నీతిపరులుగా, వీరికి వీరే సాటిగా ఎదిగారు. “బలమే జీవనం-బలహీనమే మరణం” అని ప్రకటించాడు.

ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో అద్భుత క్షాత్రతేజం, ఆపాదమస్తకం తొణికిసలాడే ఒక మహావీరుడు, సత్యాన్వేషణకై తెగించి ప్రాణాలు ఒడ్డగల వీరుడు, త్యాగమే ధనస్సుగా, విజ్ఞానమే కరవాలంగా కలిగిన వీరుడు నేడు మనకు ఆదర్శమై నిలవాలి. నేడు కావలసినది జీవితాన్ని సుఖమయ ఉద్యానవన వాటికగా భావించే ప్రేమ కలాపి కాదు. జీవన సంగ్రామంలో మహాయోధుడై నిలవగలిగిన వీరుడు కావాలి.

- సేకరణ: ఎ. వేణుగోపాలరెడ్డి

పరిశోధనలకు ప్రోత్సాహం ఇవ్వాలి

మోహపాశములు వివేకమును కట్టి పడేస్తాయి

ఆదిశక్తి లీలాకథా స్వరం ప్రకృతిలోని ప్రతికణములోను వినిపిస్తూ ఉంటుంది. అనంతముగా విస్తరించి ఉన్న ప్రకృతి యొక్క లోగిలిలో ఎన్నెన్ని రూపములు, ఆకారములు ఉన్నాయో, వాటన్నింటికీ ఆధారము భగవతి ఆదిశక్తియే! ప్రాణులైనా లేక వనస్పతులైనా లేక దేవాసురులైనా లేక వివిధ లోకములు లేక సువ్యాప్తమై ఉన్న బ్రహ్మాండములైనాసరే, వాటన్నింటి రూపం మరియు ఆకారములలో జగన్మాత ఆదిశక్తియే వ్యాపించి ఉన్నది. మనిషి చిత్తము, చింతన, చేతనల ప్రత్యేక తరంగాలు, కదలికలు అన్నీ ఆదిశక్తి లీలాకథ యొక్క శృంఖలతో అనుసంధానమై ఉన్నాయి. మాత భవానినుండి వేరుగా ఏదీ లేదు. సంపూర్ణ అస్తిత్వము జగన్మాతనుండే ఉద్భవించి, ఆమెలోనే పల్లవించి, తిరిగి ఆమెలోనే విలీనమైపోతుంది. మనిషి తన చిత్తము, చింతన మరియు చేతనలను సంస్కరించుకునే మార్గములో ఏయే రీతులలో మున్ముందుకు సాగుతుంటాడో, ఆయా రీతులలోనే అతనిలో స్వయముగా ఈ సత్యము సుస్పష్టముగా ప్రకటితమవుతుంది.

అయినప్పటికీ ఈ సంస్కరించబడే పథము సుగమమైనది కాదు. ఈ త్రోవ కంకర, మట్టిదిబ్బలు, రాళ్ళూరపులు, ముళ్ళ పొదలతో కూడినది. కర్మసంస్కారముల కంకర, రాళ్ళూరపులు అక్కడుంటాయి. ఈ మార్గమున ప్రయాణిస్తున్నప్పుడు కొన్నిచోట్ల పుణ్యముల యొక్క పుష్పములు లభిస్తే, మరికొన్నిచోట్ల పాపపంకిలములో కాళ్ళు కూరుకుపోతాయి. స్మృతుల యొక్క దట్టమైన వనములు, సంస్కారముల యొక్క పర్వత శిఖరములు, లెక్కలేనన్ని మోహపాశములు ఇక్కడ అడుగడుగునా అవరోధములు కల్పిస్తాయి. అయినప్పటికీ సాధనకు సమర్పితమై ఉన్న, ధృఢ సంకల్ప బలము కలవారు నిరంతరము మున్ముందుకు సాగుతూనే ఉంటారు. దుర్గమత్వము వారిని అలసటకు లోనుచెయ్యలేదు, సుగమత్వము వారిని విశ్రాంతి తీసుకునేటట్లు చేయలేదు. లీలామయి యొక్క ఈ లీలాకథలో వర్ణించబడిన మహారాజు సురధుడు మరెక్కడో లేడు. అతను మా యొక్క మీ యొక్క మనందరి యొక్క జీవాత్మయే! అతని ప్రతి అనుభూతి మనందరి స్వీయఅనుభూతియే! అతని జీవితములో ఎదురునిలిచే సంకటములు మన స్వజీవనము సంకటములే! అవన్నీ మమతామయి అయిన మాత కృపచేత తిరస్కరించబడి, పటాపంచలైపోతాయి.

మహారాజు సురధుని జీవితములోవలెనే ప్రతి సాధకుని జీవితములో కష్టములు రావటం, మాత కృప ప్రసరించబడటం అనే అనుభవము ఎన్నడూ సమాప్తమవ్వదు. అంతర్మనస్సు యొక్క అంతర్వనములో సాధన యొక్క ప్రతి కొంగ్రొత్త ఆయామము సాధకుడు అన్నిరకాలుగా క్రొత్త సంకటములతో తలపడేటట్లు చేస్తుంది. ఈ సంకటములు సమీపించినంతనే జగన్మాత స్మరణ మరియు సమర్పణలో భావనాత్మకముగా లీనమైన సాధకుని భావచేతనలో తక్షణమే భగవతియొక్క సంపూర్ణమైన నవీనరూపం ప్రకటితమవుతుంది. తత్రాభావముచేత కేవలము ఆపదలు సమాప్తమైపోవటమేకాదు, సాధకుడు ఒక క్రొత్తశక్తిని పొంది సమర్థుడు, శక్తిసంపన్నుడుగా రూపుదాలుస్తాడు. సాధకుడు మాతను విస్మరించి తిరిగి మోహముతో నిండిన స్మృతులలో మునిగిపోయినప్పుడు క్షేత్రములు ఎదురునిలుస్తాయి. మరల సాధకునికి ప్రపంచము మరియు ప్రాపంచిక బంధుత్వములు స్మరణలోకి వస్తుంటాయి. ఇందుచేత అనుభవజ్ఞులు 'సాధనా పథములో ప్రయాణిస్తున్న సాధకునికి భగవతిని విస్మరించడం కంటే మించిన పెద్ద విపత్తు ఏదీ ఉండదు, దేవిని స్మరించడమును మించిన సంపద మరేదీ లేదు' అని చెబుతారు.

ఆదిశక్తి లీలాకథ గత భాగములో సురధమహారాజు ఆదిశక్తి కృపచేత వనములోని ఆపదలు, అవరోధములనన్నింటిని అధిగమించి మహర్షియైన మేధుని ఆశ్రమమునకు చేరుకున్నాడు. ఈ ఆశ్రమము అంతా మేధామహర్షి యొక్క తపఃకాంతులతో నిండి ఉన్నది. అక్కడ నలుచెరగులా శాంతి యొక్క సుఖప్రదమైన సామ్రాజ్యం ఉన్నది. ఆశ్రమములో వైరము లేదు, అసమానతా లేదు. ఇక్కడ పాశవికత్వము కూడా పరివర్తితమై పావనత్వము యొక్క రూపుధరించినది. మేధా మహర్షి ఆశ్రమము అద్భుతమైనది, ఆశ్చర్యకరమైనది. మహారాజు సురధుడు కూడా ఆశ్రమములో తనకు తాను సంతాపములనుండి ముక్కుడనైట్లుగా అనుభూతి చెందాడు. ఇక్కడ కాలుపెడుతూనే రాజుకు ఇప్పటివరకు తాను గతకాలములో సహించిన కష్టములు, సమస్త విషాదములు, బలహీనతలు, వేదనలనుండి ముక్తి లభించినది. అయితే ఈ విశ్రాంతి సమయములో అతని మోహపు బీజములు మరల విజృంభించసాగాయి. ఆత్మీయులు అని అనుకున్నవారంతా అతనితో పరాయివారివలె నీచముగానే ప్రవర్తించారు, వారందరు అతనికి ఇప్పుడు గుర్తుకురాసాగారు.

అవసరం లేకుండా పిల్లలకు డబ్బులు ఇవ్వకూడదు

స్మృతుల యొక్క సంవేదనలు పలురకాలుగా అతని చింతన, చేతన మరియు చిత్తభూమిని ఆవరించివాయి. మోహముచేత వికలుడైన మహారాజు సురధుని ఈ మానసికస్థితి పరమ పావనమైన ఆదిశక్తి లీలాకథ యొక్క తరువాతి శ్లోకములో వర్ణించబడినది.

సోఽచిన్తయత్తదా తత్ర మమత్వాకృష్టచేతనః ।

మత్సూర్యైః పాలితం పూర్వం మయా

హీనం పురం హి తత్ ॥ (1/1/12)

అర్థము: ఆ సురధమహారాజు మమత చేత ఈ రీతిగా ఆలోచించసాగెను. పూర్వకాలములో మా పూర్వజులు ఏ నగరమును పరిపాలించినారో అది ఇప్పుడు నాకు దూరమైనది.

ఆదిశక్తి లీలాకథ యొక్క ఈ శ్లోకమంత్రము కేవలము మహారాజు సురధునిదేకాక, స్వయముగా మనందరి జీవితాల యొక్క సాధనానుభూతి! జగన్మాత యొక్క అనంతమైన కృపచేత జీవితములో సద్గురువు లభిస్తాడు కానీ మనము ఆ సాన్నిధ్యమును పొందికూడా ఆయన సమ్ముఖమునకు చేరలేకపోతున్నాము. సదా ఆయన నుండి విముఖులమై మెలగుతున్నాము. ఇది స్వీయ దుష్పృతజన్య దౌర్భాగ్యము చేత ఎదురైన అవరోధము అనండి లేక మరేదైనా అనండి, కానీ తత్ఫలితముగా గురువునుండి విముఖులమై జీవిస్తున్నాము. ఆయన దగ్గర ఉంటాకూడా మానసికముగా ఆయననుండి దూరముగానే ఉంటున్నాము. ప్రాపంచిక సంబంధముల పట్ల మనకు గల మోహమే దానికి కారణము. అందువల్ల మనము మన ఆత్మకు పరమ స్నేహితుడు, సుఖప్రదుడు, సహృదయుడు అయిన సద్గురువు యొక్క ప్రేమానుభూతిని అందిపుచ్చుకోలేకపోతున్నాము. సద్గురువు మనలను తిరిగి తిరిగి తమవానిగా చేసుకుంటున్నారు, తమకు చెందినవారిగా స్వీకరిస్తున్నారు, ఆయనకు మనకు మధ్యగల అభిన్నత్వమును బోధిస్తున్నారు, కానీ మనము ప్రతీసారి ఆయననుండి ముఖం త్రిప్పుకుంటున్నాము, విముఖులమై మెలగుతున్నాము.

అలా ఎందుకు చేస్తామంటే మన చేతన మమతతో ఆవరించబడి ఉంటుంది. మన వివేకము అనే సూర్యుడు మోహములనే మేఘమాలికల చేత కప్పివేయబడి ఉన్నాడు. సామాన్యమైన సాధకులతోపాటు మహామానవుల జీవితములలో కూడా ఈ స్థితి వస్తుంది. భగవతి మహాకాళి యొక్క అనన్య సాధకులైన శ్రీరామకృష్ణపరమహంస జీవితమునకు చెందిన ఒక రహస్యమైన విషయము కలదు. ఆ రోజులలో శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస దక్షిణేశ్వరములోని కాళీమందిరములో నివసిస్తూ ఉండేవారు. కాళీమాత పూజ, అర్చన, వందనములు ఆచరిస్తూ అక్కడ ఆయన

తమ లీలాసహచరుల కోసము ఎదురుచూస్తున్నారు. తమ యుగ కర్మను మున్ముందుకు తీసికెళ్ళుటలో సహాయపడే ఆత్మీయుల కొరకు ఆయన ప్రతీక్షిస్తున్నారు. ఆయన మాటలలోనే చెప్పాలంటే ‘అప్పుడు మేము ఇంటి పైభాగమునకు చేరుకుని అందరినీ ఆహ్వానిస్తు ఉండేవారం. వారిని శీఘ్రమే మావద్దకు పంపమని మాతను వేడుకుంటూ ఉండేవారం.’

ఆయన పిలుపు ప్రభావము మరియు మాతకృప ఈ రెంటి సంయుక్త ప్రభావము వలన ఒక్కొక్కరుగా అందరు రాసాగారు. ఈ క్రమములోనే తరుణవయస్సులోకి అడుగుపెడుతున్న నరేంద్రనాథ్ కూడా వచ్చాడు. అతనిని చూస్తూనే శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస హర్షముతో భావవిహ్వలులయ్యారు. ఆయన నరేంద్రుడిని భావభరిత హృదయముతో ఆహ్వానించినారు, కానీ ఇది ఆయన పిచ్చి అయి ఉండవచ్చునేమోనని నరేంద్రుడు భావించినాడు. అప్పుడు శ్రీరామకృష్ణపరమహంస తమ మరియు నరేంద్రుల మధ్య ఉన్న సంబంధములను గుర్తుచేయుట కొరకు నరేంద్రుని ఛాతిని చేతితో స్పృశించారు. తక్షణమే నరేంద్రుని చేతన ఒక్కసారిగా ఊర్వగామియైనది. ఈ వేగమును నరేంద్రుడు సహించలేకపోయినాడు. ‘అరే! నాకు తల్లిదండ్రులున్నారు, సహోదరులున్నారు, నువ్వు నన్నెక్కడికి తీసికెడుతున్నావు?’ అని పెద్దపెద్దగా అరవసాగాడు. శ్రీరామకృష్ణపరమహంస వివశులై నరేంద్రుడిని సామాన్య భావభూమికలోకి తీసుకురావలసి వచ్చినది. మహారాజు సురధుని చిత్తము, మేధామహర్షి సాన్నిధ్యములో ఉంటూ కూడా మోహగ్రస్తయైనది. తననుండి బలవంతముగా లాగుకొనబడిన నగరమును గురించే అతను మళ్ళీ మళ్ళీ ఆలోచిస్తున్నాడు. తిరిగి తిరిగి గడచిన స్మృతులు అతనిని చుట్టుముట్టసాగాయి. మోహపు సంకెళ్ళు అతని వివేకమును బంధించసాగాయి. అతని సాధనాపథములో ఈ క్రొత్త సంకటము ఉద్భవించినది.

ఈ శ్లోకమంత్రములో దాగి ఉన్న ఈ సాధనా అనుభవమే కాక దీని సాధనావిధానముకూడా క్రిందన ఇవ్వబడుతున్నది.

సాధనా విధానము

వినియోగః : ఓం అస్యశ్రీ ‘సోఽచిన్తయత్తదా’ ఇతి సప్తశతీ ద్వాదశ మన్తస్య శ్రీవేదవ్యాసఋషిః, శ్రీమహాకాళీ దేవతా, క్షీం బీజం, హాకినీశక్తిః, ధూమా మహావిద్యా, రణోగుణః, త్వక్ జ్ఞానేంద్రియం, గాంభీర్య రసః, గుడ కర్మేంద్రియం, గంభీర స్వరం, జలతత్త్వం, నివృత్తి కళా, ఘూం ఉత్తీలనం, మత్స్య ముద్రా, మమ జ్ఞానభక్తి వైరాగ్య క్షేమస్థైర్యాయురారోగ్యాభివృద్ధ్యర్థం శ్రీఆదిశక్తి మాతా గాయత్రీ రూపేణ యోగమాయా భగవతీ శ్రీమహాదుర్గా

పిల్లలు చాలా వరకు పెద్దలను చూచే నేర్చుకుంటారు

ప్రసాదసిద్ధుర్లం చ నమోయుత ప్రణవ-వాగ్గీజ-స్వబీజ-లోమ-
విలోమ పుటితోక్త ద్వాదశ మస్త్రజపే వినియోగః ॥

న్యాసః

కరన్యాసః షడంగన్యాసః

ఓం ఏం ఘ్నిం అంగుష్ఠాభ్యాం నమః హృదయాయ నమః
నమో నమః తర్జనీభ్యాం నమః శిరసే స్వాహా
సోఽ చిన్తయత్తదాతత్ర మధ్యమాభ్యాం నమః శిఖాయైవషట్
మమత్వాకృష్టచేతనః అనామికాభ్యాం నమః కవచాయహూమ్
మత్సూర్యైః పాలితం పూర్వం
కనిష్ఠికాభ్యాం నమఃనేత్రత్రయాయవౌషట్
మయా హీనం పురం హి తత్ కర-తలకరపుష్పాభ్యాంనమః అస్త్రాయఫట్

ధ్యానం

వామేకర్ణే మృగాజ్కుం ద్రలయ పరిగతం దక్షిణేసూర్యబింబమ్ ।
కణ్ఠే నక్షత్ర-హారం వర వికట జటాజూటకే మృణ్మాలామ్ ।
సగ్ధనే కృత్యోరగేంద్ర-ధ్వజ నికరయుతం బ్రహ్మకణ్కాల భారమ్ ।
సంహారే ధారయన్తీ మమహరతు భయం భద్రదా భద్రకాళీ ॥

మంత్రం

ఓం ఏం ఘ్నిం నమః
సోఽ చిన్తయత్ తదా తత్రమమత్వాకృష్ట చేతనః ।
మత్సూర్యైః పాలితం పూర్వం మయా హీనం పురం హి తత్ ॥
నమో ఘ్నిం ఏం ఓం ॥ 12 ॥

1000 జపాత్ సిద్ధిః -సర్వప్-తిలైశ్చ హోమః ।
అవాలి-నువ్వులు కలిపి హోమము చేయవలెను.

గాయత్రీమహామంత్ర జపం -10,000, గాయత్రీ విధానేన దశాంశ హోమః ॥

గాయత్రీ మహామంత్ర జపము 10,000 చేయాలి. గాయత్రీ విధివిధానముతో దశాంశ హోమము చేయాలి.

10 మాలలు గాయత్రీ చేసి ఒక మాల సప్తశతీమంత్రం చేయాలి. ఈవిధంగా పదిరోజులు చేయవలెను. ఆ తరువాత ప్రతిదానికి దశాంశ హవనము చేయాలి.

ఆధ్యాత్మిక ఫలశృతి: మోహవికారములు ఎందుకు ఏర్పడతాయనే జ్ఞానము కలుగుతుంది.

లౌకిక ఫలితము: భావనాత్మకమైన వేదన శమిస్తుంది.

గాయత్రీమంత్రముతోపాటు ఈ సప్తశతీమంత్రము యొక్క సమన్విత సాధనతో సాధకులు స్వయముగా తమలో ఉన్న మోహమును గుర్తించగలుగుతారు. విరహము, వియోగముల యొక్క స్థితులలో భావనసంవేదనలు వ్యక్తిని అతిగా వికలం కావిస్తాయి అన్నది ప్రాపంచిక, ఆధ్యాత్మిక జీవన సత్యము! మోహజనిత అజ్ఞానమే ఈ వికలత్వమునకు కారణము. ఏ రకమైన బౌద్ధిక విషయములతోను, తర్క-వితర్కములతోను ఇవి నశించిపోవు. ఇవి కేవలము సంస్కారములు నశించినప్పుడే సమాప్తమవుతాయి. ఒకవేళ గాయత్రీ మంత్రముతోపాటు ఈ సప్తశతీమంత్ర సాధన చేసినచో దాని ప్రభావము చేత సంస్కారములు నష్టమగుట సంభవమే! ఈ అవకాశాలను సాధకుడు తన జీవితములో సాకారము చేసుకొనవచ్చును. ఎందుకంటే మోహం ఉన్నప్పుడు ప్రసన్నత లభించదు, తృప్తి చేకూరదు. మోహమునకు చెందిన భ్రమ నశించినప్పుడే ప్రసన్నత మరియు ప్రకాశము రెండూ లభించుట సంభవమవుతుంది.

- అఖండజ్యోతి, డిశంబరు 2009
అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

మహా మానవుల శైలి

20వ శతాబ్దపు మహోన్నతమైన విజ్ఞానవేత్త ఐన్‌స్టీన్ బెలియం మహారాణి ఆహ్వానం మేరకు బ్రస్సెల్స్ వెళ్ళినప్పుడు ఆయనకు స్వాగతం చెప్పి తోడ్కొని రమ్మని అనేకమంది ఉన్నతోద్యోగులను రాణి స్టేషన్‌కు పంపించింది. సాదా వేష భాషలతో స్టేషనులో అడుగిడిన ఐన్‌స్టీన్‌ను వారు గుర్తించక, రాలేదనుకొని నిరాశతో వెళ్ళిపోయారు. తన సంచి తాను మోసుకొంటూ రాజమహల్ చేరుకొన్న ఐన్‌స్టీన్ తన రాకను తెలుపుతూ రాణికి కబురు పంపిస్తాడు. తన అధికారుల అవివేకం వల్ల ఐన్‌స్టీన్‌కి కలిగిన అసౌకర్యానికి రాణి విచారం వ్యక్తం చేయగా ఐన్‌స్టీన్ చిరునవ్వు నవ్వి “నాకు కాలి నడక చాలా ఇష్టమైనది. ఈ చిన్న విషయానికి మీరెందుకింత విచారిస్తారు?” అంటూ చాలా తేలిగ్గా ఆ విషయాన్ని దాటేస్తాడు. ఏ రాచ మర్యాదల కోసమైతే ప్రజలు పరితపించి పోతారో ఆ రాచమర్యాదల్ని మహా మానవులు చాలా అల్పమైనవిగా భావించి వాటికి సంబంధించిన చర్చ కూడా నిరర్థకమైనదని ఎంచి, ఎక్కువ సేపు కొనసాగనీయరని పై సంఘటన తెలియజేస్తుంది.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి నేమాని గౌరీ సావిత్రి

పిల్లలు చెడిపోతే అది పెద్దవారి తప్పే

వేడి, వెలుతురు నుండి పారిపోకండి

ఈనాడు చాలా గొప్ప ధనవంతులని చెప్పబడుతున్న వారందరి ప్రయత్నం ఏమిటంటే వేడినుండి తప్పించుకోవాలి, చల్లగా ఉండే ప్రయత్నం చేయాలి. ఇంట్లోని ప్రతి గదిలోను ఫ్యాన్లు తిరుగుతుండాలి. గదులన్నింటిలో చల్లబరిచే కూలర్లను, ఎసిలను బిగించుకోవాలి. మంచు కురుస్తూనే ఉన్నది. ఎండాకాలం ఇంకా రాలేదు, అయినా చల్లదనం కల్పించలేకపోతే అతిధులకు ఆతిథ్యమిచ్చినట్లు కాదు. తినే ఆహారపదార్థాలను కూడా ఫ్రిజ్లలో నిల్వ ఉంచుతారు.

ఇది చాలా చెడ్డ అలవాటు. వేడి అనేది మన జీవిత సహచరి. అతి వేడిమి నుండి కొంతవరకు రక్షించుకునే ఆలోచన చేయవచ్చును కానీ దానిని ఒక పెద్ద ఆపదగా తలచకూడదు. వేడిమి లేకుండా ఏ వస్తువును వండలేము. గర్భంలోని పిల్లలు వేడి వాతావరణంలోనే చక్కగా వికసిస్తారు. పక్షి తన గ్రుడ్లను రెక్కలక్రింద వేడితోనే పొదుగుతుంది. కమ్మరి వేడిలేకుండా ఏ పాత్రలను తయారు చేయలేదు. వేడి, వెలుతురు ఈ రెండూ ఒకదానితో ఒకటి కలిసి ఉంటాయి. వెలుతురు కూడా చాలా లాభకారకమైనది. ఎవరు వేడి నుండి తప్పించుకుంటారో వారు వెలుతురు వల్ల వచ్చే లాభాలను పొందలేరు. ఫలితంగా శారీరికంగా, మానసికంగా కూడా చాలా నష్టపోతారు. ఆరుబయట ఎండలో, గాలిలో ఉండేవారు చాలా ఆరోగ్యంగా ఉంటారు. అదే చల్లదనం కోసం వెతుకు లాడేవారు ఎండలో ఉండేందుకు బదులు నీడనే ఇష్టపడతారు.

వేదపఠనం చేసేవారు అంతరాత్మయైన పరమేశ్వరుని ఇలా ప్రార్థిస్తారు “అంధకారము నుండి ప్రకాశం వైపుకు మమ్ము తీసుకు వెళ్ళు” అనగా జ్ఞానం, ఉల్లాసం, పరాక్రమం, ఉత్సాహముల వైపు తీసుకువెళ్ళు అని వారి అభిప్రాయం. ఈ ప్రవృత్తులన్నీ ప్రకాశమునకు ప్రతీకలుగా చెప్పబడ్డాయి. నిష్క్రియత, నిరాశ అనేవి అంధకారానికి ప్రతీకలు.

ఇప్పటివరకు దివ్యప్రకాశమును గురించి వివేచన చేశాము. ఇప్పుడు ప్రత్యక్ష ప్రకాశమునకు ఈ ప్రవృత్తులకు ఉన్న సంబంధమేమిటో తెలుసుకుందాము. కనిపించే పరిస్థితులకు, వీటికి ఉన్న సంబంధము గురించి ఆలోచిద్దాము. రాత్రిపూట చీకటి అలముకోగానే అందరు నిద్రలోకి జారుకుంటారు. పక్షులు తమ గూటిలోకి దూరిపోతాయి. పశువులన్నీ తమతమ నిర్ణీత స్థానాలను వెతుక్కుంటూ వెళ్ళిపోతాయి. ఇలా జీవులన్నీ తమ

తమ స్థానాల్లోకి చేరి విశ్రాంతిని పొందుతాయి. మొక్కలు కూడా ఇలాంటి స్థితిలోనే ఉంటాయి. అప్పుడు వాటి పెరుగుదల ఆగిపోతుంది. మనసంతా స్తబ్ధంగా అయిపోతుంది. ఉత్సాహమంతా చల్లబడిపోతుంది. ఆ సమయమంతా ఆ ప్రకారంగానే గడపాలనే విధానానికి అందరు అలవాటు పడిపోవడం జరిగింది.

ఇందుకు వ్యతిరేకంగా సూర్యోదయం కాగానే ప్రకాశము యొక్క ప్రత్యక్ష ప్రభావము మనకు కనిపించడం మొదలౌతుంది. నిదురించే కళ్ళు తెరుచుకుంటాయి. లేవడం, పక్కలు సర్దుకోవడం, నిత్యకర్మలకు సిద్ధంకావడంవంటి పనులు చకచక జరిగి పోతుంటాయి. వీటితోపాటే ఆకలి కూడా మేలుకొంటుంది, వెంటనే పొయ్యి కూడా వేడెక్కుతుంది. తమ తమ పనులకు వెళ్ళేందుకు అందరూ సిద్ధమైపోతుంటారు.

పక్షులు కూడా గూళ్ళను వదిలి నేలకు దిగి అటు, ఇటూ తిరుగుతుంటాయి. వన్యప్రాణులు ఆహారం కొరకు అటుఇటూ పరిగెడుతుంటాయి. పూలతోటలు విప్పారిన పూలతో వికసించి ఉంటాయి. మొక్కలలో పెరుగుదల మొదలౌతుంది. ఇదంతా ప్రకాశము యొక్క ప్రభావమే. ఈ ప్రకాశములో వేడి, వెలుతురు రెండూ సమన్వయమై ఉంటాయి. ఈ రెండూ వేటికవే మహత్వపూర్ణమైనవి, ఒకదానితో ఒకటి సమన్వయం చేసుకుంటూ పూరించుకుంటూ కూడా ఉంటాయి. వేడి ఎక్కడ ఉంటుందో అక్కడ కొద్దిగానైనా సరే వెలుతురు ఉంటుంది, అదే విధంగా వెలుతురు ఎక్కడ ఉంటుందో అక్కడ కొద్దిగానైనా వేడి ఉంటుంది.

శరీరము వేడిగా ఉన్నంత వరకే మనిషి జీవించి ఉంటాడు. చల్లబడడమనేది మరణానికి ప్రధానమైన చిహ్నం. గ్రహ నక్షత్రాలలో ఒకటైన ప్లూటో, ఇంకా మరికొన్ని గ్రహాలలో నిస్తబ్ధత ఆవరించి ఉండడానికి వేడి అనేది తగు మాత్రంలో లేకపోవడమే ప్రధాన కారణం. అదే వేడి ఎక్కువైపోవడం చేత అగ్నిపిండంగా మారిపోయిన బుధగ్రహం అసలు ఎందుకూ పనికిరాకుండా పోయింది. సంతులనంగా ఉండే వేడిని, ఊర్జను కలిగి ఉన్న పృథ్వి ఎంతో సుందరంగా, శోభాయమానంగా, అసాధారణంగా కనిపిస్తుంది. వనస్పతులు, ప్రాణులు ఉత్పాదన, నిర్వహణ అనే క్రమము భూలోకంలో ఇందుచేతనే ఉత్సాహపూర్వకమైన విధానంలో నడుస్తుంటుంది. ఇక్కడంతా ప్రకాశము సంతృప్త స్థితిలో ఉంటుంది.

ప్రతిభ కావలసిందే కాని అది గర్వంగా మారకూడదు

ప్రకాశమును అగ్నిని వెలిగించడం వల్లకాని, విద్యుత్ వల్లకాని ఉత్పత్తి చేయవచ్చు. కానీ దాని ఉద్గమ స్థానము అనగా మూలశక్తి కేంద్రము మాత్రం సూర్యుడే. ఆ కిరణాలలో ఉండే సప్తవర్ణాల ప్రభావము కేవలం కాంతినివ్వడమే కాకుండా సముచిత రీతిలో పోషణను కూడా అందిస్తాయి. ఈ కిరణాల యందు విటమిన్.డి అత్యంత ఎక్కువ పరిమాణంలో మనకు లభిస్తుంది.

ఇలాంటి ఎన్నో ఉపయోగాలు ఉన్నందువల్ల, జీవనీశక్తిని ఇంకా అధికంగా పెంచుకునేందుకై మనం ఎక్కువ సమయం సూర్యప్రకాశములో గడపాలి. అందుకొరకు ఎండలో కూర్చోవలసిన అవసరం లేదు. వెలుతురు చక్కగా ఉండే ఆరుబయటైనా సరే కూర్చుంటే మన శరీరమునకు, మనస్సునకు అవసరమైనంత పోషణ లభిస్తుంది. మస్తిష్కము యొక్క వెనుక భాగంలో ఉండే చిన్నపాటి కేంద్రమైన శిఖాస్థానంలో ఉండే పీనియల్ గ్రంథి ప్రకాశతరంగాలను మిగిలిన అవయవాలన్నింటి కంటే ఎక్కువగా పట్టుకుంటుంది. కళ్ళు వెలుతురులో ఉండే వస్తువుల రూపాలను చూసేందుకు నిర్మించబడ్డాయి. కానీ పీనియల్ గ్రంథి అదృశ్య ప్రకాశతరంగాలను అనుభవంలోకి తీసుకు వస్తుంది. అందుచేతనే దాన్ని తృతీయనేత్రమని, ఆజ్ఞా చక్రమని అంటారు. దానిని జాగ్రతపరచేందుకు ప్రకాశబిందువుపై ఏకాగ్రదృష్టితో ధ్యానం చేయడమనే త్రాటక ప్రక్రియను అభ్యసించాలి. ఈ గ్రంథి నుండి 'మెలటోనిన్' అనే ఒక విశేషమైన హార్మోన్ స్రవిస్తుంది. ఈ హార్మోన్ స్రావము ప్రకాశంగా ఉండే వాతావరణంలో పెరుగుతుంది, చీకటి ఉన్న సమయంలో తగ్గిపోతుంది. ఈ స్రావము సరైన మోతాదులో స్రవించినప్పుడు హైపోథలమస్ అనే ప్రాంతం సక్రియమౌతుంది. అంతేకాకుండా దానితో సంబంధం ఉన్న అన్ని ప్రవృత్తులు తమతమ పనులు ఉత్సాహపూర్వకంగా చేసేందుకు సిద్ధపడతాయి. మానసిక వికాసమనే దృష్టితో చూస్తే ప్రకాశవంతమైన ప్రదేశం చాలా ముఖ్యమైనదనిపిస్తుంది. విశాలమైన ప్రకాశం ఉండే ప్రాంతంలో ఉండడం వల్ల శారీరిక, మానసిక ఆరోగ్యం చక్కగా ఉంటుంది. కానీ కొంతమందికి ఎండకు దూరంగా, చీకటిలో పనిచేయ వలసిన పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. అటువంటి తప్పని స్థితిలో ఉండే వారికి అంతే శాతంలో బలహీనత, రుగ్మతలనేవి పీడిస్తూనే ఉంటాయి. నిష్క్రియంగా ఉండేవారి ముఖం ఎప్పుడూ ఉదాసీనం గానే ఉంటుంది. వెలుతురు ఉన్నప్పుడే వ్యాపారాలు, పనులు అన్నీ ఎక్కువగా జరుగుతాయి. అదే వాతావరణం చల్లగా ఉంటే ప్రజలందరు మందకొడిగా తయారవుతారు. కాళ్ళు, చేతులు చల్లగా ఉండడం వల్ల ఏ పనీ చేయలేము. ప్రకాశం తక్కువగా ఉండడం వల్ల వచ్చే ఋతువునే మనం శీతాకాలం అంటాము. ఆ సమయంలో సూర్యుడు, భూమినుండి దూరంగా జరుగుతాడు.

పృథ్విపై ఆయన యొక్క వేడి స్వల్పంగా చేరుకుంటుంది. తత్ఫలితంగా స్థితి మారిపోతుంది. మొక్కల పెరుగుదల ఆగి ఆకులు రాలడం మొదలవుతుంది. చెట్లన్నీ ఆకులు లేక మోడువారి పోతాయి. ఈ శాపకాలం వేడి కొంచెం పెరగగానే మటుమాయమై పోతుంది. దీనినే వసంత ఋతువు అగమనం అని అంటాము. పెరుగుతున్న ప్రకాశం వసస్థితి జగత్తునంతటినీ అభినందిస్తూ ముందుకు సాగుతుంది. చెట్లు మొగ్గలు తోడుగుతాయి. పూలు వికసిస్తుంటాయి. ప్రాణులయందు ఉత్సాహం ఉరకలేస్తుంటుంది. తెలియకుండానే అందరిలో క్రియాశక్తి జాగ్రతమౌతుంది. ఈ కాలంలోనే అందరికీ వంశాభివృద్ధియందు కోరిక కలుగుతుంది.

అమెరికాకు చెందిన నేషనల్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ మ్యూచువల్ హెల్త్ యొక్క మనోవిజ్ఞాన విభాగం వారు చల్లగా ఉండే ప్రదేశాలలో పగలు నిరుత్సాహం ఎక్కువగా ఉంటుందని ప్రతిపాదించారు. వెలుతురు పెరిగేకొద్దీ ఆ స్థితినుండి విడుదల లభిస్తుంటుంది. పనిచెయ్యాలనిపిస్తుంది. ఉత్సాహంతో కళ్ళలో మెరుపు కనిపిస్తుంది.

భరించలేని వేడిమినుండి కొద్దిపాటి రక్షణను కోరుకోవడమనే దాన్ని ప్రక్కన పెడితే వేడిని చూస్తూనే భయపడిపోవడమనేది గమనించవలసిన విషయం. మనకు ఊర్ధ్వా అనగా శక్తి ప్రతిచోట అవసరమవుతూనే ఉంటుంది. అందుచేత వేడి మరియు వెలుతురు సంపర్కంలో ఉండడం చాలా మంచిది. కనుకనే ఆధ్యాత్మిక ఉపచారాలలో అగ్నిహోత్రము, వేడి, దీపం వెలిగిస్తాము. ధియాసఫీ వారు, పార్సీవారు ఈ కారణంగానే అగ్నిదేవుడిని పూజించే విధానాలను ఏర్పాటు చేసికొని ఉంటారు.

- అఖండజ్యోతి, మార్చి 1984
అనువాదం: శ్రీమతి వల్లీశ్రీనివాస్

బాగ్గాద్ ఖలీఫా

బాగ్గాద్ పట్టణంలోని ఖలీఫా ఆ రోజుల్లో రోజుకి మూడు దీనారాలు వేతనంగా తీసికొని మిగిలిన ధనమంతటినీ ప్రజాధనంగా భావించి వారికొరకై ఖర్చు చేసేవాడు. ఒకనాడతని భార్య మూడురోజుల వేతనాన్ని అడ్వాన్సుగా తీసికొని పండుగకు పిల్లలకు బట్టలు కొనమని కోరింది. ఖలీఫా నిరాకరిస్తూ, "ఆ ఋణం నేను తీర్చేవరకు జీవిస్తానని నమ్మకం ఏమిటి? ప్రజలకు ఋణపడి చనిపోవడమంత దోషం మరేదీలేదు. ఇటువంటి అవసరాలను ఇంకా తగ్గించి పిల్లలను మరికాస్త సంస్కారవంతులుగా పెంచటానికి కృషి చేయమని" భార్యకు నచ్చచెప్పి పంపిస్తాడు. ఇటువంటి ఆదర్శ పురుషులు, ప్రజలచే గౌరవించబడటమేగాక, పూజింపబడతారు కూడా.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

సద్భావనే శాంతికి మూలం

హృదయ పరివర్తన

ఇది ఒక వ్యక్తి యొక్క జీవిత గాథ. ఇది ఏ వ్యక్తి జీవితానికైనా వర్తిస్తుంది. దీనిలో దాగి ఉన్న భావం మాత్రం శాశ్వతమైనది. గాఢాంధకారంలో గతి తప్పి తిరిగే జీవితం ఉజ్వల ప్రకాశం వైపు ఎలా మలుపు తిరిగిందో తెలిపే కథ ఇది. ప్రాణాంతకమైన దుష్ప్రవృత్తుల విషవలయం నుండి బయట పడటానికి చేసిన సంఘర్షణతో కూడిన గాథ ఇది. మానవుడు పరిస్థితులకు దాసుడు కాదని తన భాగ్యానికి తానే నిర్మాత, విధాత అనే ఆశను జాగృతం చేస్తుంది ఇది.

ఫ్రాంక్ హామ్ బర్గ్ ప్రతికూల పరిస్థితుల ఎదురుదెబ్బలతో నలిగి వ్యధితుడైన వ్యక్తి. విధి యొక్క క్రూరత్వం అనండి, దౌర్భాగ్యం అనండి ఇతనికి బాల్యం నుండి తల్లితండ్రుల సంరక్షణ, ఆదరాభిమానాలు లభించలేదు. అలాగే సత్సంగ ప్రయోజనం ఇతడికి లభించలేదు. ఒక స్పష్టమైన జీవిత లక్ష్యం లేకపోతే సాధారణంగా జీవిత చైతన్యం పతన మార్గాన అధోముఖంగా ప్రవహించి జీవితాన్ని దుఃఖమయం చేస్తుంది. ఇతడు కూడా మధ్యపానం, పొగత్రాగటంవంటి వ్యసనాలకు లోనయ్యాడు. వీటికి లోనైన వ్యక్తిని శ్రమించకుండా సౌకర్యంగా జీవితాన్ని గడపాలనే ఆలోచనలు చుట్టుముట్టడం సర్వసహజం. అందువల్ల బాల్యం నుండే జేబులు కొట్టి దొంగతనాలు చేయటం ప్రారంభించాడు. ఫలితంగా జైలు జీవితం, సమాజం పట్ల పగ మొదలయ్యాయి. నేరం చేయటం, మరింత పగ ప్రతీకారంతో విడుదల కావడం ఇలా ఒక విషవలయంలో పడికొట్టుకోసాగాడు.

దిక్కుతోచని అపరాధి జీవితం జైలుగోడల మధ్యనే గడప సాగింది. కొంతకాలానికి అతని దృష్టి జైలు యొక్క దుష్ప్రభావాన్ని పరికించసాగింది. నిద్రలేమి, తలనొప్పి, స్వేచ్ఛలేని నిర్బంధం జీవితంలో అంతర్భాగాలుగా తయారైనాయి. మందులవల్ల ఎలాంటి ఉపశాంతి లభించేది కాదు. క్రమంగా శారీరక, మానసిక వ్యాధి లక్షణాలు బయటపడ్డాయి. ఇవి జైలులోని ఆహార ప్రభావం వల్ల ఉత్పన్నమైనట్లు బర్గ్ గుర్తించాడు. అందువల్ల ఆహార ఎంపిక సంధ్యంగా ఆహార విజ్ఞానాన్ని గూర్చిన ఒక పుస్తకం కోసం ప్రయత్నం చేశాడు. ఒక రోజు బర్గ్ జైలులోని జంతుపదార్థాలకు వెళ్ళగా, అక్కడ చంపిన పశువులను తలక్రిందులుగా వ్రేలాడ గట్టడం కనిపించింది. ఈ దృశ్యం అతనిని బాగా కదలించి వేసింది. తక్షణం మాంసభక్షణం త్యజించాలని సంకల్పించాడు.

అందరు మధ్యం, మాంసం సేవించే వాతావరణంలో సంకల్పాన్ని నిలబెట్టుకోవటానికి సాత్వికమైన, శుద్ధమైన ఆహారాన్ని పొందటానికి అధికశ్రమ, ప్రయత్నం చేయవలసి వచ్చేది. క్రమంగా దీనికి తగిన సత్ఫలితాలు లభించసాగేయి. మందులవల్ల నయం కాని తలనొప్పి, మనస్సు మస్తిష్కం యొక్క భారం తగ్గసాగాయి. ఈ విధంగా తన అడుగులు సన్మార్గంలో పడుతున్నాయనే నిదర్శనం లభించింది. ఒకరోజు అనుకోకుండా యోగ విద్యకు సంబంధించిన పుస్తకము ఒకటి అతడి చేతికి చిక్కింది. అది చదువగా జీవితానికి కావలసిన ఒక సక్రమమైన మార్గము, స్పష్టమైన వెలుగు అతనికి దర్శనమిచ్చాయి. ఆపైన ధ్యానము, వివిధ యోగసనాలు నిత్యము అభ్యాసం చేయ నారంభించాడు. అతని జీవితంలో ఒక తీవ్రమైన అంతరంగ పరివర్తన జరిగినట్లు ఒకరోజు అనుభూతి కలిగింది. అది క్రమంగా బలపడింది. అంతవరకు దోషభూయిష్టమైన సుదీర్ఘ జీవనం కొనసాగినా, ఆపైన జీవితాన్ని సార్థకత దిశగా నడిపించాలని తపించసాగేడు. కానీ ఇంకా త్రాగుడు మానలేదు.

రోజుకి మూడు పెట్టెల సిగరెట్లు కాల్చుకుండా ఉండలేక పోతున్నాడు. ఒకరోజు హృదయం దుర్బలమవుతున్నట్లు, ఊపిరితిత్తులు పాడవుతున్నట్లు గుర్తించాడు. తానున్న పరిస్థితులలో కష్టమే అయినా ఇకపైన సిగరెట్లు త్రాగనని నిశ్చయించుకొని ఆ నిశ్చయంపై స్థిరంగా నిలబడ్డాడు. మొదట్లో తాగే సిగరెట్ల సంఖ్యను తగ్గించాడు. శ్వాసను నాభివరకు బలంగా పీల్చడం అభ్యాసం చేయసాగాడు. అంతేగాక తీయని గోళీలను సిగరెట్లు తాగాలనుకునే సమయంలో నోట్లో పెట్టుకుంటూ ఉండేవాడు. ఈ మూడు అతని వ్యసనాన్ని పూర్తిగా తుడిచిపెట్టాయి. ఇదేవిధంగా తరువాత త్రాగుడుపై కూడా విజయాన్ని సాధించాడు. ఈ అనారోగ్యప్రదమైన అలవాట్ల నుండి క్రమంగా విముక్తిని పొంది అతడు శారీరక, మానసిక, భావనాత్మక, ఆత్మిక స్థాయిలలో ముందుకంటే చాలా ఎక్కువ సంయమనాన్ని, స్వస్థతను పొందసాగాడు. అయినప్పటికీ అతడు కూడని ఆలోచనలపై విజయాన్ని సాధించలేకపోతున్నాడు. అందువల్ల ప్రయత్నపూర్వకంగానే ఆలోచనా విధానాన్ని మార్చుకోవాలని గుర్తించాడు. ఆలోచన మారాలంటే ఆరోగ్యం పట్ల, అలవాట్ల పట్ల అప్రమత్తంగా ఉండాలి. అంతేగాక దుర్భావనలలో ఎక్కువ ప్రమాదకరమైన ద్వేషంపై విజయం సాధించాలనుకొన్నాడు. ద్వేషం ఉన్నచోట సద్భావన రావాలి.

భార్య మాటకు విలువ ఇవ్వాలి

దానికోసం సాధన చేశాడు. స్వార్థాన్ని ఔదార్యంతో జయించగలం. తన నుండి ఉప్పొంగే మంచి భావాలను అతడు సూక్తులవలె వ్రాసి పెట్టుకొని ప్రతినిత్యం పఠించేవాడు.

తన దుష్ప్రవృత్తులకు తనే బాధ్యుడనని అతడు క్రమంగా గుర్తించసాగేడు. జీవితంలో తనకు జరిగిన అన్యాయానికి వీళ్ళు, వాళ్ళు బాధ్యులని అనుకోవటం వారిపై పగ, ప్రతీకారం తీర్చుకోవాలని ఆవేశపడటం అతని హృదయం నుండి తొలగిపో సాగాయి. అందరితో సద్భావనలు కలిగిన జీవితాన్ని పంచుకోవాలని అతడు సంకల్పం చేశాడు. ఆ సంకల్పం వెంట శాంతిమయమైన అలలు అతని అంతఃచేతనలో ప్రవహించసాగాయి. అతని అస్తిత్వం శీతల్యంతో సమ్మిళితమయ్యింది. ఆ క్షణం నుండి సంకుచితంగా వ్యధాభరితంగా ఉండే జైలు వాతావరణం ఆయనకు ఎంతో విశాలంగాను, సుఖప్రదంగాను అనిపించసాగింది. అలా ఇతరుల పట్ల, సమస్త విశ్వంపట్ల శాంతి, ప్రేమ, సద్భావనల పరిమళాన్ని గుబాళింపచేసే ఒక అందమైన పుష్పం అతని జీవితంలో వికసించింది. సాత్విక ఆహార విహారము, సతత స్వాధ్యాయం, ఆత్మచింతన, యోగభ్యాసాల ద్వారా బర్డ్ మరో జన్మను పొందటం జరిగింది. బాహ్యజగత్తు యొక్క పరివర్తన అంతరంగ జగత్తు యొక్క వికాసానికి అనుగుణంగానే ఉంటుందని, చుట్టూ ఉన్న లోకం మానవ అంతరంగానికి ప్రతిబింబమేనని బర్డ్ కు అనుభూతి కలిగింది. 5 సం॥ల జైలు శిక్ష కాలం గడిచిపోయింది. ఒకరోజు జైలు వార్డెన్ వచ్చి శిక్షాకాలం పూర్తయ్యింది, ఈ రోజు నుండి

నీవు స్వతంత్రుడవని తెలియజేశాడు. బర్డ్ చిరునవ్వి నవ్వి స్వాతంత్ర్యం వ్యసనాల నుండి, చెడు ఆలోచనల నుండి విముక్తి లభించిన నాడే తాను పొందానని, దుష్ప్రవృత్తులు దురాలోచనలు తనను చట్టము, జైలుగోడల కంటే కఠినంగా, దారుణంగా బంధించేయని పలికాడు. బాహ్య స్వాతంత్ర్యం కంటే అంతరంగ స్వాతంత్ర్యం ఎక్కువ విలువైనది అని అతనికి జీవితానుభవం నేర్పింది. పరిస్థితులు ప్రతిక్రియలు మానసిక స్థితిపైనే పూర్తిగా ఆధారపడి ఉంటాయని అతని జీవితం అనేకమందికి పాఠాన్ని నేర్పింది. జైలులోని ఒక నష్ట, భ్రష్ట జీవితం యొక్క పరివర్తనకు సంబంధించిన ఈ గాథ కొద్దిపాటి మార్పులు చేర్పులతో ఏ వ్యక్తి జీవిత సత్యమైనా కావచ్చు. బాల్యం యొక్క లోపభూయిష్టమైన శిక్షణ, దౌర్భాగ్యకరమైన పరిస్థితుల కారణంగా దిగజారిన వ్యక్తి తన దురదృష్టకరమైన ఆ స్థితికి బాహ్య పరిస్థితులపైగాని, ఇతర వ్యక్తులపైగాని నేరాన్ని ఆపాదించరాదు. దానికి పూర్తి బాధ్యత తనదేనని గుర్తించిన క్షణంలో జీవిత పరివర్తనకు (ద్విజన్మకు) శుభారంభము జరిగినట్లే. దీనితోపాటే నిర్మాణాత్మకమైన భవిష్యత్తు ప్రణాళిక, ఆత్మ సంస్కారం, కళ్ళెదుట సాక్షాత్కరిస్తాయి. ఈ విధంగా మానవుడు తన భాగ్య విధాత తానే అన్న సూక్తి నూటికి నూరు పాళ్ళు సార్థకమవుతుంది.

- అనువాదం: శ్రీమతి నేమాని గౌరీ సావిత్రి

★★★

ప్రేరణ

సాహసాన్ని ప్రదర్శించడానికి దృఢమైన శరీర సౌష్ఠ్యం కలిగి ఉండాలనే నియమము ఏదీ లేదు.

మిలటరీ నుండి వదవీ విరమణ చేసిన లారెన్స్ ఒక వ్యవసాయ కర్మాగారం నిర్మించాలనుకున్నాడు. సంకల్పం గట్టిది కావడంతో భాగస్వాములు దొరికారు. కర్మాగార నిర్మాణం జరిగింది. ఒకరోజున మంచు విపరీతంగా కురుస్తుండటం వలన అతను నడుపుతున్న ట్రక్కు మంచులో ఇరుక్కున్నది. ట్రక్కు దిగి నడవడం మొదలుపెట్టాడు. విపరీతమైన మంచు, చీకటి దానికి తోడు పెద్ద గాలి. ఒక చెట్టు విరిగి ఇతనిపై పడింది. దానితో అతని రెండు కాళ్ళు మంచులో కూరుకుపోయాయి. కదలలేక అలాగే ఉండిపోయాడు. మరునాడు అతనిని చూచినవారు ఆస్పత్రిలో చేర్పించారు. కానీ అతని రెండు కాళ్ళు తీసివేయవలసి వచ్చింది. మూడు నెలల తరువాత హాస్పిటల్ నుండి తిరిగి వచ్చిన లారెన్స్ కాళ్ళు కోల్పోయాయనే ఆలోచన లేకుండా యధా ప్రకారం ఉత్సాహంగా ప్రణాళికలు వేయడం ప్రారంభించాడు. చక్రాల కుర్చీ సహాయంతో తిరిగే ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు. కాళ్ళు కోల్పోయిన వ్యక్తి ఇటువంటి కర్మాగారాన్ని ఎలా నడుపుతున్నాడో చూద్దామనే కూతూహలంతో ఎంతో దూరం నుండి జనం వచ్చేవారు. అతనిని చూచి గొప్పప్రేరణ పొంది వారు కూడా తమ సోమరితనానికి స్వస్తి చెప్పి ప్రయోజకులుగా కృషి ప్రారంభించేవారు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

అనువాదం: శ్రీమతి నేమాని గౌరీ సావిత్రి

పిల్లల అభిష్టానికి విరుద్ధంగా వారిని బలవంతం చేయకూడదు

సుదూర ప్రాంతాలను సైతం ప్రభావితం చేయగల ప్రక్రియ

సాధారణంగా ధ్వని కొంత దూరం వరకే ప్రయాణించగలదు. దూరం పెరుగుతున్న కొద్దీ ధ్వని తగ్గిపోతుంది లేదా పూర్తిగా నిశ్శబ్దమైపోతుంది. ఉష్ణం విషయంలో కూడా ఇలాగే చెప్పవచ్చు. పరిసర ప్రాంతాలను వేడి చేస్తుంది, దూరం వెళ్తున్న కొద్దీ వేడి తగ్గుతూ ఉంటుంది.

కాని కొన్ని ప్రత్యేకమైన ఉపాయాలతో, ఉపకరణాలతో శబ్దాన్ని, వేడిని, వెలుగును చాలాదూరం వరకు పంపించడం సాధ్యమే. దీనికొకరు వైర్లు, రేడియో, టి.వీ.లు మొదలైన ఉపకరణాలు వాడడం చూస్తూనే ఉన్నాము. రేడియో స్టేషను నుండి ప్రసారితమయ్యే శబ్దాలు, సంవాదాలు క్షణకాలంలో వేల మైళ్ళు ప్రయాణించగలవు. విద్యుత్ తీగల ద్వారా వేడిని, వెలుగును కూడా ఎక్కడ నుంచి అయినా ఎక్కడికైనా పంపించవచ్చు.

ఈ సందర్భంలో నేడు ఎన్నో కొత్త ఆవిష్కరణలు ముందు కొస్తున్నాయి. ఒక స్థలం నుండి ప్రసారించబడ్డ తరంగాలను ఏదైనా ప్రత్యేకమైన స్థానానికి పంపించవచ్చు. అక్కడ ఉండే వారి మెదడుల్లో ఈ తరంగాల ద్వారా మనం కోరుకున్న రీతిలో అలజదులు కలిగించవచ్చు. కాని ఇప్పటి వరకు ఈ ప్రయోగాలు హాని కలిగించడానికి మాత్రమే వాడడం జరిగింది. శత్రువుల సామర్థ్యాన్ని కొల్లగొట్టటానికి, మానసిక స్థితుల్లో వికృతిని కలిగించడానికి ఉపయోగించేవారు. కానీ ఈ ప్రయోగాలను ఉన్నతికి, గొప్ప ఉద్దేశ్యాలకి ఉపయోగిస్తే ప్రయోజనకరంగా ఉంటుంది. ఇప్పటివరకు వీటిని దేనికి ఉపయోగించారు అనేది పట్టించుకోకుండా, శ్రేష్టమైన ఉద్దేశాలకు వినియోగిస్తే లోక కళ్యాణానికి దోహదపడుతుంది అని గుర్తుపెట్టుకోవాలి.

కొన్నేళ్ళ క్రితం ప్రపంచంలోని వార్తా పత్రికలన్నిటిలో రష్యాదేశపు ఒక ఆవిష్కారం గురించి ప్రచురించారు. ఒక రకమైన రేడియో కిరణాల ద్వారా ఉత్తర కెనడాలోని మనష్యుల మస్తిష్కాలను ధ్వనితో ఆవరింపజేసి నిష్క్రియ పరిచారని చెప్పుకున్నారు. ఒకే సారి లక్షలమందికి ఒకే రీతిలో మనోదశ విక్షిప్తం (damage) కావడం ఆశ్చర్యకరం. ఇది రష్యావారు ప్రయోగించిన రేడియో కిరణాల ప్రభావమేనని కెనడా అభిప్రాయపడింది. కాని ఇది నిరూపించడానికి వారి దగ్గర ఏ ప్రమాణాలు లేవు. అయినప్పటికీ అనుమానం పుకారుగా ప్రపంచ పత్రికలన్నిటిలో ప్రచురించ బడింది. ఈ విధంగా ఎలా జరిగి ఉండవచ్చు అనే దానికి అవకాశాలను, వైజ్ఞానిక తర్కాలను ఎందరో ప్రతిపాదించారు.

ఒకప్పుడు అమెరికా కూడా ఇలానే ఫిర్యాదు చేసింది. అలాస్కాపై రష్యా కూడా ఈ విధమైన ప్రయోగం చేసిందన్నారు. రెండు దేశాల్లోనూ ఈ విషయంపై ఒత్తిడి పెరిగి యుద్ధ పరిస్థితులు నెలకొన్నాయి కూడా.

శత్రువులను నిష్క్రియపరచగల ఈ రేడియో కిరణాల ప్రయోగాలను చాలా కాలంగా పరీక్షిస్తున్నారని చెప్పుకుంటున్నారు. అమెరికా అధ్యక్షుడిగా లిండన్ జాన్సన్ ఉన్న రోజుల్లో ఇటువంటి ఒక ఆవిష్కరణ గురించిన చర్చ ప్రచురించారు. ముందు జాగ్రత్త చర్యగా రష్యా కూడా ఈ కోణంలో ప్రయోగాలు చేసింది. తాత్కాలికంగా మనుషులను, సైనికులను శారీరకంగా, మానసికంగా నిష్క్రియపరచగలిగే అస్త్రాన్ని అన్వేషించడానికి పూనుకున్నది. వారు ధైర్యం కోల్పోవాలి, నీరసించిపోవాలి, ఆత్మ సమర్పణ గురించే ఆలోచించాలి. ధైర్యం, ఉత్సాహం కోల్పోయినప్పుడు శరీరం, మనస్సు తోడులేనప్పుడు ఎవరైనా ఇటువంటి పరిస్థితినే ఎదుర్కొంటారు.

ఇప్పటి వరకు కనిపెట్టిన యుద్ధ ఆయుధాలలో ఇదే అన్నిటికన్నా తక్కువ హానికరమైనది. పెద్ద పెద్ద యుద్ధాల్లో ధన నష్టం, ప్రజానష్టం ఉంటుంది. అంతకన్నా పెద్ద సమస్య వికలాంగుల, అనాధుల సంరక్షణ. నాశనమైన భవనాలు, కర్మాగారాలను తిరిగి నిర్మించడం. యుద్ధానికన్నా వీటికయ్యే ఖర్చు ఎక్కువ. ఈ రేడియో వికరణం ద్వారా శత్రువులను తాత్కాలికంగా నిష్క్రియపరచవచ్చు, లేదా వారు లొంగిపోయేలా చేయవచ్చు. ఆ తరువాత వారిని సామాన్య స్థితిలోనే జీవించనివ్వచ్చు. ఈ విధంగా యుద్ధం తరువాత రాబోయే పరిణామాలను నివారించవచ్చు. ఇది సామాన్యమైన అస్త్రం అయినప్పటికీ ఎంతో శక్తివంతమైనదిగా భావించి దాని ప్రయోగం నుంచి తప్పించుకోవడానికి, లాభం పొందడానికి ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి.

ఈ తరంగాలు రేడియో తరంగాలే అయినప్పటికీ చాలా భిన్నంగా ఉంటాయి. అవి వెరీ హై ఫ్రీక్వెన్సీ, అల్ట్రా హై ఫ్రీక్వెన్సీ, మైక్రో ఫ్రీక్వెన్సీ, రాడార్ సిగ్నల్స్ కావు. ఎటువంటి మాధ్యమం లేకుండా కూడా అనుకున్న చోటికి వాటిని ప్రయోగించవచ్చు.

రేడియో తరంగాలను ట్రాన్సిస్టర్ వంటి పరికరంతోటే గ్రహించగలం. ఇటువంటి పరికరం లేకపోతే ఆ తరంగాలను వినడం, చూడడం సాధ్యం కాదు. కాని ఈ కొత్త రకం తరంగాల విషయం వేరు. మానవుని మెదడులోని విద్యుత్ సామర్థ్యం,

మీ పిల్లలు ఇలా ఉండాలి అని కోరుకునే ముందు మీరు అలా ఉండటం అలవాటు చేసుకోండి

తరంగాల దైర్ఘ్యం (wave length) మధ్య సమన్వయం ఏర్పరుస్తారు. దాన్ని ప్రయోగించిన క్షేత్రంలో నివసించే వారు తమ ఇష్టానికి వ్యతిరేకంగా వీటికి ప్రభావితం కాక తప్పదు. బటన్ నొక్కితే రేడియో ఆఫ్ అవుతుంది, ధ్వని వినిపించదు. కాని ఈ ప్రేరేపించే తరంగాల ఆక్రమణను అడ్డుకోవడానికి ఎటువంటి ఆవరణను (కవర్) ఇప్పటివరకు తెలుసుకోలేకపోయారు.

లాస్ ఎంజలిస్ కి చెందిన వికీరణ(రేడియేషన్) విశేషజ్ఞుడు జోసెఫ్ బోట్ వీటిని ఇన్ఫ్రా రేడియో తరంగాలని, ఇవి ఏ క్షేత్రాన్నినా నిష్క్రియంగా, నిరర్థకంగా మార్చగలవని అన్నారు. అవి తాత్కాలికంగా కాని, శాశ్వతంగా కాని రోగాలను కలిగించగలవు. అందువల్ల మనిషి జీవితాంతం ఏ పనీ చేయలేకుండా కూడా గడవవలసిరావచ్చు.

మానవ శరీరం ఒక సంపూర్ణ వైజ్ఞానిక ప్రయోగశాలవంటిది. ప్రకృతిని ప్రభావితం చేసే అన్ని ఉపకరణాలతో అమర్చబడి ఉన్నది. వైజ్ఞానిక ప్రయోగాల కోసం అవసరమయ్యే అన్ని ఉపకరణాలు మానవ శరీరంలో నిద్రాణంగా పడి ఉన్నాయి.

మహామానవులెందరో తమ ప్రచండశక్తితో వాతావరణాన్ని మార్చారు, ప్రజా చైతన్యంలో ఆశ్చర్యకరమైన మలుపులు తీసుకొచ్చారు. మనతో సంపర్కంలోకి వచ్చిన వారిని పరామర్శతో గాని, ఒత్తిడితో గానీ మార్చవచ్చు. అంటే వారిని సరి చేయవచ్చు, చెడగొట్టవచ్చు. ఈ విషయం అందరికీ తెలిసినదే. అదే విధంగా ఎంతో దూరంలో ఉండే వారిని, చాలామందిని ఒకేసారి ఒక ప్రత్యేకమైన దిశలో నడిచే విధంగా శిక్షణనివ్వచ్చు.

పూర్వకాలంలో మహామానవులెందరికో ఈ శక్తి ఉండేది. ఇప్పుడు మళ్ళీ దీన్ని వెలికితీయడం అవసరం. ఇందువల్ల దిగజారి పోయిన జనచైతన్యాన్ని బాగుచేసి సదుపయోగపరచవచ్చు. రష్యా ఆవిష్కర్తల ప్రజల మనసులను అస్తవ్యస్తపరచడంలో కొంతవరకు సాఫల్యం పొందారు, అదే విధంగా మానవ శరీరమనే సమర్థ ప్రయోగశాలలో ఉన్న ఉపకరణాల ద్వారా ప్రజలను ఉద్ధరించడం కూడా సాధ్యమే.

- అఖండజ్యోతి, ఫిబ్రవరి 1984

అనువాదం : మారెళ్ళ విశ్వనాథ్ ప్రసాద్ & జయలక్ష్మి

శ్రీ గాయత్రీ శతకం

**93. పలుకగా “భువః” - ఆ తల్లి ప్రమదమంది
పరుగు పరుగున ఉరుకును పరితమదిన
అట్టి సమయాన మంత్రమ్ము హోయిగూర్చు
విశ్వ జనయిత్రి గాయత్రి వేదమాత**

తా:- మంత్రంలో రెండవ వ్యాహృతియైన ‘భువః’ యని పలుకగానే వేదమాత సంతసపడి సాధకుని మనస్సులో పరుగులు తీస్తుంది. ఆ సమయంలో పరిత హృదయానికి ఆనందాన్ని చేకూరుస్తుంది గాయత్రీమాత.

**94. ‘తత్’ అని పలుక ఆ తల్లి తనివి చెంది
భాసమగుచుండు భక్తుని భవ్యమదిని
అట్టి తరుణాన మంత్రమ్ము హోయిగూర్చు
విశ్వ జనయిత్రి గాయత్రి వేదమాత**

తా:- ‘తత్’ శబ్దమును ఉచ్చరించగానే ఆ తల్లి తృప్తిచెంది భక్తుని మదిలో వెలుగొందుతుంది. ఆ సమయాన సాధకునికి హాయిని కలిగిస్తుంది వేదమాత.

రచన : సహజ కవి, సాహిత్య రత్న,
శతక చతురానన, పద్య కవితాసుధానిధి
శ్రీ అయినాల మల్లేశ్వర రావు

ముచకుందుని అహంకారం

దేవతలు, అసురల మధ్య ఘోర యుద్ధం జరుగగా భోగులు, విలాసవరులు అయిన దేవతలు ఓడిపోయి పలాయనం చిత్తగించవలసి వచ్చింది. వారు ప్రజాపతి వద్దకు వెళ్ళి మొరపెట్టుకోగా సంయమనం లోపించటం వలన ఈ ఓటమి సంభవించిందని తెలిపి మానవుల మధ్యఉన్న ముచకుందుని సేనాధిపతిగా తెచ్చుకోగలిగితే విజయం లభిస్తుందని ప్రజాపతి సలహా ఇస్తాడు. దేవతలు ప్రజాపతి సలహా పాటించి విజయాన్ని పొంది తమ విజయానికి కారకుడైన ముచకుందుని సగౌరవంగా స్వర్గానికి తోడ్కొని వస్తారు. ముచకుందుడు తన పరాక్రమానికి విద్రవీగుతూ దేవతల పట్ల అహంకారంతో ప్రవర్తించసాగాడు. ఇది తెలిసిన దైత్యులు మళ్ళీ తిరగబడగా, ఈసారి ముచకుందుడు అహంకారం వల్ల తన పరాక్రమాన్ని, శ్రేష్ఠతను సమయానికి ప్రదర్శించలేక ఓడిపోతాడు. అప్పుడు కార్తికేయుని ఆహ్వానించి అసుర నాశనం గావించవలసి వచ్చింది. ప్రజాపతి ముచకుందుని పిలచి, తిరిగి భూమి మీదకు పంపిస్తూ “నీ అహంకారాన్ని జయించటానికి తపస్సు చేసి తిరిగి పూర్వ వైభవాన్ని పొందమని ఆజ్ఞాపిస్తాడు”.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

- అనువాదం: శ్రీమతి నేమాని గౌరీ సావిత్రి

ఎంతటి వారయినా కాలాన్ని ఒక్క క్షణం ఆపలేరు

కార్యకర్తలకు పూజ్యగురుదేవుల మార్గ నిర్దేశనం

మనిషి శరీరానికి ఆహారము, నీరు ఎట్లా అవసరమో అట్లే మనిషి చేతనత్వాన్ని సజీవంగా ఉంచుటకు తత్వచింతన ఎంతో అవసరము. విషతుల్యమైన ఆహారంతో, నీటితో శరీరం దుర్బలమై రుగ్మతలను పొంది, అకాల మృత్యువు చెందుతుంది. అట్లే వికృత (చెడు) దృష్టికోణం ద్వారా మనుష్యులలో దుర్బావనలు పెరిగిపోతాయి. దుష్ప్రవృత్తులు వేళ్ళూనుతాయి. ఈ రీతిగా అనేకానేక వ్యాధుల బారినపడి మనుష్యుడు, తనకు తాను భారమగుటయేకాక, సమాజానికి కూడా భారమవుతాడు. ఇట్టి దయనీయ స్థితి నుండి మనిషిని రక్షించుట అత్యంత మహత్వపూర్ణ కార్యము. మరియు అన్నపానీయాల ప్రోది చేసికొనుట కంటే కూడా నేడు ఇది అత్యంత ఆవశ్యకతను సంతరించుకొన్నది. అఖండజ్యోతి (యుగశక్తి గాయత్రి) ఈ కొద్దిపాటి కాలంలో, అనేకుల హృదయాలను ప్రకాశవంతం చేసింది. ఆ కాంతితో జనుల మానసం వికసితమై ప్రగతి మార్గంలో పయనించుటకు తగినంత ప్రేరణను అందించింది. ఈ విధంగా సరియైన మార్గంలో నడుస్తూ పూర్తి కర్తవ్యనిష్ఠతో నిరంతర శ్రమ చేసేవారు పొందుచున్న సంతోషాన్ని, గర్వాన్ని అఖండజ్యోతి (యుగశక్తి గాయత్రి) చూచి పొందుచున్నది.

అఖండజ్యోతి (యుగశక్తి గాయత్రి) మాటల వినోద సామాగ్రిని ప్రోదిచేసి ముద్రించిన కాగితాల సమూహం కాదు, ఇది జన జీవనంలో తగిన ప్రాణశక్తిని నింపవలసిన ఆవశ్యకతను పూర్తి గావించుటకై తన సమస్త శక్తులను ప్రోదిచేసికొన్న అక్షరశక్తి. పూర్తి ఫలితం మన ముందు సాక్షాత్కారమై ఉన్నది. కొన్నివేల మంది నూతన యుగనిర్మాణ పథక రచనలో భాగస్వాములై, యుగ సైనికుల రూపంలో నడుం బిగించి కర్మభూమిలో నిలచి ఉన్నారు. దేశ స్వాతంత్ర్య సముపార్జనంతరం ప్రజల దృష్టి ధన సముపార్జనపై కేంద్రీకరించబడింది. దీనికితోడు గత వేయి సంవత్సరాల నుండి పై కారణాల వలన భారతావని దుర్బలలో మునిగిపోయింది. వీనిని పారద్రోలి భారతావనిని రక్షించవలసి ఉన్నది. ఇందులకై రాజనీతిలో క్రాంతి మరియు సామాజిక క్రాంతి (విప్లవం)ని తీసుకురావలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది. మనలో రెండు క్రాంతి కారకాలు లోపించినందున మనము సుదీర్ఘకాలము దుర్బలగ్రస్థులమైనాం. తత్ఫలితంగా నేడు దయనీయ పరిస్థితులలో సంచరిస్తున్నాం. ఇప్పటికీ రాజకీయ మరియు సామాజిక వికృతులలో మునిగిపోవుటచే మనకు లభించిన రాజకీయ స్వాతంత్ర్యము నుండి కాని, ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యము నుండి సంపూర్ణ లాభాన్ని పొందలేకపోతున్నాము.

అఖండజ్యోతి (యుగశక్తి గాయత్రి) పని రచన మరియు గ్రంథ ముద్రణ ద్వారా ప్రారంభమైంది. దీనితో ఈ పని అయిపోలేదు. పాఠకులు ప్రేరణను స్వీకరించి, వారు మారుతూ, ఇతరుల మార్పుటకై ప్రచారకులుగా ప్రయత్నం చేస్తూ సంఘర్షణాత్మక శతసూత్ర కార్యక్రమాలలో నిమగ్నమై ఉన్నారు. పటిష్ఠమైన వ్యక్తి నిర్మాణం, కుటుంబ నిర్మాణం మరియు సమాజ నిర్మాణాల సేవా క్షేత్రం మన ముందున్నది. పేరు ప్రఖ్యాతుల కొరకై అరులు చాచేవారు, ఎక్కడైతే అధిక సంఖ్యలో ఇవి లభిస్తాయో అచ్చటికి పరుగులు తీస్తుంటారు. పునాదిరాళ్ళుగా నిలచి మానవీయ గౌరవమనే భవనాన్ని నిర్మించుట అత్యంత కఠినమైన పని. ఈ కార్యక్షేత్రంలో ప్రవేశించుటకై ఎవ్వరు సాహసించుట లేదు. ఇట్టి స్థితిలో అఖండజ్యోతి (యుగశక్తి గాయత్రి) కుటుంబ సభ్యులు పై మహత్తర కార్యాన్ని పూర్తిచేయుటకై ఒక గొప్ప భూమికను నిర్వహిస్తున్నారు. నవయుగావతరణలో సంగమమైన ఈ కర్మ వీరుల, యుగసైనికుల సుధృఢమైన సేన నిలబడినది. ఈ సేన తమ క్రియాకల్పాల ద్వారా జనుల మానసాన్ని తట్టి మేల్కొలిపి ఒక్క కుదుపు కుదుపనున్నది. దీనిని చూచి అఖండజ్యోతి (యుగశక్తి గాయత్రి) సంతోషముతో గర్వపడుతున్నది.

ప్రస్తుతం లక్ష్యం దూరంగా ఉన్నది. ఇందువలన మనమంతా బాగా ఉత్సాహంగా పనిచేయాలి. ఒకప్పుడు అఖండజ్యోతి (యుగశక్తి గాయత్రి) ఒక పత్రిక మాత్రమే. తదుపరి ఒక వ్యవస్థను నిర్మించింది. నేడు ఇది యుగాంతర చేతనత్వాన్ని తనలో నింపుకుని అభినవ భూమికను పోషించుటలో నిమగ్నమై ఒక సుసంఘటిత పరివారంగా నిలచింది. మనుజులలో దేవత్వ ఉదయం మరియు భూమిపై స్వర్గావతరణ లక్ష్యం నెరవేరేంత వరకు మన ఈ యాత్ర నిరంతరం కొనసాగుతూనే ఉంటుంది.

అఖండజ్యోతి (యుగశక్తి గాయత్రి) యొక్క జన్మదినం వసంత పంచమి. ఇది మన పరివారానికి అన్నింటికన్నా గొప్ప పర్వదినం. అనేకానేక మహత్వపూర్ణమైన అడుగులు ఈ పర్వదినాన వేస్తూ వచ్చాము. ఈసారి ఆ పరంపరను నిర్వహించుటకై మనము ద్విగుణీకృత ఉత్సాహముతో పనిచేస్తాం. మన పరివారము వసంత పర్వాన్ని అత్యంత ఉన్నత భావాలతో, ఆకాంక్షలతో ఒక పండుగలా జరుపుకొందాం. ఈ ఉత్సాహ సమయమందు ఎట్టి అవాంతరాలు, బద్ధకం, ఏమరుపాటు పొడమాపనివ్వరాదు. ఇందుకొరకై అఖండ జ్యోతి (యుగశక్తి గాయత్రి) ప్రత్యేక నూతన చందాదారుల చేర్చిం చే

గడచిన సమయం తిరిగి రాదు

దిశగా నేటి నుంచి ప్రయత్నములు ఆరంభించవలసి ఉన్నది. ఈ పనిలో మంచి ఆలోచనాపరులై, ప్రణాళికాబద్ధముగా నడుస్తూ సంస్థ ఉద్దేశ్యాలను, కార్యక్రమాలను సరించి, నేటివరకు సాధించినదాన్ని ఇక ముందు సాధించాల్సిన దానిని దృష్టిలో ఉంచుకుని, వాని రూపురేఖలను అందరికీ పరిచయం చేస్తూ కర్తవ్యపరాయణులను తయారుచేయవలసి ఉన్నది. పై లక్ష్య సాధనకై వసంత పర్వం ఎంతో ప్రాధాన్యతను సంతరించుకొన్నది.

పైన ఉదహరించిన తథ్యాన్ని ఎన్నడూ మరువరాదు, ఏలనగా నేడు ఉన్న చేతనత్వంలో ప్రాణశక్తిని ఎప్పటికప్పుడు నింపుచూ అఖండజ్యోతి (యుగశక్తి గాయత్రి) సంస్థ వెన్నెముక పాత్రను పోషించుచున్నది. రానున్న రోజులలో కూడా ఇదే విధంగా దీనిద్వారా బహుముఖ లక్ష్యాలను సాధించవలసి ఉన్నది. ఈ పత్రిక పాఠకులు రానున్న కొద్ది రోజులలోనే ఆత్మనిర్మాణం మరియు సమాజ నిర్మాణ కార్యక్రమాలలో సంలీనమయ్యెదరు. మంచి పాఠకుల సంఖ్యను గణనీయంగా పెంచుటకై వసంత పర్వ కాలములో విశేష కృషి సల్పవలసిన ఆవశ్యకత ఎంతైనా ఉన్నది. ఈ దిశగా చేసే ప్రయత్నాలు సంస్థ ప్రగతికి ఎంతగానో తోడ్పాటును అందిస్తాయి మరియు గురుదేవులకు ఇదే అసలు సిసలైన శ్రద్ధాంజలి కాగలదు. కావున కార్యకర్తల బృందాలను (టోలీలను) తయారు చేసుకొని పత్రికా పాఠకుల సంఖ్యను గతంలోలాగా ఇబ్బడి ముబ్బడిగా పెంచుటకై రాష్ట్రమంతటా పర్యటింపజేయుట అత్యంత ఆవశ్యకం.

ఈ సంవత్సరము పై దిశగా మన ప్రయత్నాలను మరింత ముమ్మరం గావించవలసిన అవసరం ప్రాధాన్యతను సంతరించు కొన్నది. కాగితం, ముద్రణ, సిరా, మున్నగు వాని ధరలు పెరిగినప్పటికీ పత్రిక చందాను పెంచకూడదనే నిర్ణయానికి కట్టుబడినాము. దీనితో చందాదారులకు ఊరట కలుగుచున్నది. దీనిని ఆసరాగా తీసికొని చందాదారుల సంఖ్యను గణనీయంగా పెంచుకొనవలసిన అవకాశం ఎంతైనా ఉన్నది. లేనిచో వ్యవస్థ యొక్క ప్రచారం మరియు విస్తారం కుంటుబడగలదు. దీనిని దృష్టి యందు ఉంచుకొని పత్రికా సదస్సుల సంఖ్యను భారీగా విస్తరించుట అత్యవసరం.

ఈ పర్వదినాన ఒక సంకల్పము తీసికొని ప్రతి కార్యకర్త పదిమంది క్రొత్త పాఠకులను పత్రికకు చందాదారులుగా చేర్పించుట అత్యంత ఆవశ్యకమై ఉన్నది. దీనికై ప్రతి పత్రిక పాఠకుడు తనవంతుగా పదిమంది పత్రికను చదివేలా చూడాలి. దీని ద్వారా “ఒకటి నుండి పది” రూపములో పత్రికా పాఠకుల సంఖ్య విస్తరించి ఒక అద్భుత రీతిలో ప్రగతి ప్రకటితమవుతుంది. ఈ విధంగా మన పరివారం యొక్క సంపర్క క్షేత్రము విస్తరణ

చెంది, పాఠకుల ఆలోచనలలో తగిన మార్పు ప్రవేశించి, తద్వారా వారు పత్రికకు దగ్గరయ్యెదరు. కొద్దిపాటి వ్యవహార కుశలత ద్వారా పరిచయం పెరిగిన ప్రతి అఖండజ్యోతి (యుగశక్తి గాయత్రి) చందాదారుని వెంట పదిమంది పాఠకులు ఉండి, పాఠక సంఖ్యను లక్షను దాటించెదరు. ఈ విధంగా మరుసటి నెలలో పత్రికా పాఠకుల సంఖ్య పది లక్షలకు మించగలదు. చూచుటకు చిన్నదైనా ప్రయత్నరూపంగా ఇది బహు పెద్ద కార్యక్రమం. కావున ఈ వసంత పంచమి పర్వదినాన ప్రతి చందాదారుడు తనవెంట పత్రికను చదివే పదిమంది ఉప పాఠకులను తయారుచేయవలసి ఉన్నది.

అఖండజ్యోతి (యుగశక్తి గాయత్రి) పత్రిక చందాదారులలోని ప్రతిభావనాశీలుడు మాతో వ్యక్తిగత సంపర్కం మరియు సన్నిహిత్యాన్ని పెంచుకుంటూ తాను నేర్చుకుంటూ ఇతరులకు నేర్పుతూ, ఇచ్చి పుచ్చుకొనే కార్యక్రమాన్ని పెంపొందించవలసి ఉన్నది. ఇదియే మా కోరిక మరియు మనందరి అభిలాష కూడా. శాంతికుంజ్ లో మేము ఎంతకాలం ఉంటామో చెప్పలేము. ఎప్పుడైనా పిలుపు రావచ్చు, వెంటనే మన సామాను సర్దుకొని వెళ్ళక తప్పదు. కావున ఇట్టి స్థితిలో మనము “రేపు కాదు, నేడే” అనే నీతిని అనుసరించి, స్వజనులకై మన సమయంలో కొంత సమయాన్ని కేటాయించి, మన కార్యకలాపాలను నిర్వర్తించు కొనవలసి ఉన్నది. ఈ సందర్భమున శాంతికుంజ్ లో సన్నిహిత సంబంధాన్ని కలిగి ఉండవలసిన ఆవశ్యకత ఎంతైనా ఉన్నది. ప్రాణాలను ఇచ్చిపుచ్చుకొనుటకై కూడా సాన్నిధ్యంగా ఉండవలసి ఉంటుంది.

శాంతికుంజ్ నిర్వహించే సాధనా కార్యక్రమంలో పాల్గొనడం ఉపయోగకరం. కేవలం దర్శించి, ఆశీర్వాదాన్ని పొందుట కొరకై శాంతికుంజ్ వచ్చినందువలన పెద్దగా ప్రయోజనం ఉండదు. ఈ ప్రశిక్షణ శిబిరాలలో, శిక్షణకై వచ్చిన వారు, క్రమం తప్పకుండా, అఖండ జ్యోతి (యుగశక్తి గాయత్రి) పాఠకులు మాత్రమే లోతైన అవగాహనను పెంపొందించుకొని ఉత్తమ జ్ఞానాన్ని పొందుతారు.

అశిక్షితులు, సంస్థ గురించి పరిచయం లేనివారు, ఈ శిబిరాలలో పాల్గొనుట ఒకే ఒకరలో ఉన్న రెండు కత్తులవలె నిరుపయోగమయ్యెదరు. ఎట్టి లాభాన్ని పొందజాలరు. స్త్రీలు, పిల్లలు, మిత్రులు, ఇరుగుపొరుగువారిని బంధువులను వెంట పెట్టుకొని ఇట్టి అత్యంత మహత్వపూర్ణ శిక్షణా శిబిరంలో పాల్గొనుట, విజ్ఞతతో కూడిన పని కాదు. ఇటువంటి చర్యల వలన శిక్షణా శిబిరాలు వాటి ప్రాధాన్యతను, విశిష్టతను కోల్పోవుచున్నవి.

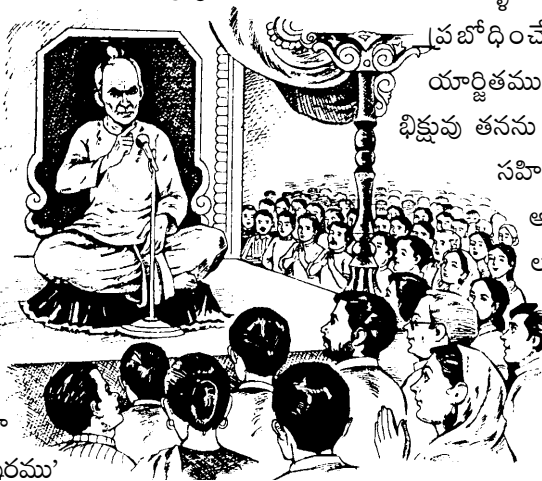
- అఖండజ్యోతి, జనవరి 2013
అనువాదం: ఎ. వేణుగోపాలరెడ్డి

కాలం ఎవరి కొరకు ఆగదు

ఆధ్యాత్మికత యొక్క సరియైన రూపమును తిరిగి జాగృతం చేయాలి - 2

పరమపూజ్య గురుదేవులు ఆధ్యాత్మికత యొక్క అసలైన స్వరూపమును గురించి పరిశీలించడము ప్రారంభించారని మీరు గత సంచికలో చదివారు. ఆత్మను సంస్కరించటం, అహంకారమును వినర్షించడం, జీవితమును కరగించి మూసపోసి, వికసింపజేసు కొనటములోనే ఆధ్యాత్మికత యొక్క మూలరహస్యం ఉన్నదని యుగము షి సెలవిచ్చారు. అప్పటిదాకా వాడుకలో ఉన్న అభిప్రాయములను ఖండిస్తూ 'ఏవో కొన్ని పదాలను ఉచ్చరించి జీవితములో ఉన్నత శిఖరాలను అధిరోహించటానికి ఆధ్యాత్మికత

అనేది కేవలము ఒక లాటరీలాంటిది కాదు' అని స్పష్టం చేశారు. 'కేవలము భౌతికమైన కర్మకాండల ద్వారా పని జరుగుతుంది అనుకుంటే ఆధ్యాత్మిక మన దేశములో కన్నా ఎక్కువగా మరెక్కడా ఉండుట సాధ్యము కాదు' అని కూడా ప్రవచించారు. మన చేతనత్వమును ఒక ఊపువూపుతూ, వ్రస్తూతము భారతదేశానికి, ప్రపంచానికి ఒక క్రొత్త ఆలోచనా విధానములు, క్రొత్త ఆధ్యాత్మికత అవసరము' అని ప్రవచించారు. రండి! ఇంకా వారి ఆలోచనలను మరికొన్నింటిని హృదయంగమము చేసుకుందాము.

ఇదంతా చూసి మాకు దుఃఖము కలుగుతున్నది. మీ అందరికీ సంతోషమును కలిగించటానికి మేము సరియైన ప్రయత్నమును ప్రారంభించాము. ఈ ప్రయత్నమును మేము మన పొరుగుదేశమైన 'స్యామ' (स्याम) నుండి నేర్చుకున్నాము. భారతదేశపు సరిహద్దును ఆనుకుని బర్మాదేశమున్నది. బర్మా సరిహద్దు దాటినతరువాత వచ్చే దేశము పేరు 'స్యామ'. తూర్పు ఆసియాలోనే అది అత్యంత సంపన్నదేశము, సంతోషముతో నిండిన దేశము. అక్కడ చదువుకోనివారు లేరు. వ్యాధిగ్రస్టులు లేరు. దేశము చిన్నదే కానీ సుఖసంతోషాలకు కొద్దువలేదు. ఈ సంతోషము ఎలా వచ్చింది? ఆ దేశము సంపూర్ణముగా బౌద్ధదేశము. అక్కడి ప్రభుత్వమంతా బౌద్ధమే! ప్రాచీనకాలములో అక్కడ బౌద్ధభిక్షువులు ఉండేవారు. ఇప్పుడు బౌద్ధభిక్షువులు లేరు, భిక్షకులు మాత్రమే ఉన్నారు.

భిక్షువుకు, భిక్షకునకు మధ్య భూమ్మకాశముల వంటి తేడా ఉన్నది. ప్రపంచములో శాంతిని స్థాపించటానికై తమ జీవితమునే సమర్పించటానికి తహతహలాడేవారు భిక్షువులు. భిక్షకులంటే యాచకులు. పూర్వకాలములో భిక్షువులుండేవారు. ఏదోవిధంగా తమ ఉదరపోషణ కావించుకునేవారు. జీవితకాలమంతా కష్టపడి సంపాదించుకున్న తమ యొక్క బహుమూల్యమైన జ్ఞానమును ప్రజలకు పంచుతూ, వ్యాప్తిచెందిస్తూ ఉండేవారు. బుద్ధభగవానులు ఎవరి చెంతకు వెళ్ళినా సరే వారిని భిక్షువులుగా మారమని

ప్రబోధించేవారు. 'భిక్షువు' అనగా అన్యాయార్జితమును భుజించనివాడు అని అర్థము. భిక్షువు తనను తాను తపింపజేసుకొని దుఃఖమును సహించి, కష్టములకు తట్టుకొని, లేమిని అనుభవించటానికి సిద్ధపడేవాడు. తనకు లభించిన ఆనందమును ప్రపంచము నకు పంచిపెట్టేవాడు. ఆ వ్యక్తి పేరే 'భిక్షువు'!

భిక్షకులుగా కాదు, భిక్షువులుగా మారండి!

బుద్ధభగవానుని వద్దకు యువతీ యువకులు వచ్చి తమకు ధర్మమార్గమును, అభివృద్ధిమార్గమును తెలియజేయమని అర్థించేవారు. యువతులు తమకు సంతానము లేదని, బిడ్డలను ప్రసాదించమని వేడుకునేవారు. భగవానుడు వారిని కుటుంబం మీద వ్యామోహమును తొలగించుకొని సమాజములోకి రమ్మని పిలుపునిచ్చారు. స్త్రీల అజ్ఞానమును తొలగించుకుని ముందుకు సాగమని ప్రబోధించారు. సుమారు రెండున్నర లక్షలమంది నవ యువతీ యువకులు భిక్షువులు గాను, భిక్షిణులుగాను మార్పు చెందారు. అప్పుడు భారతదేశములో వామమార్గము యొక్క ఆలోచనల దిశగా హింసలు, అనాచారములు, అకృత్యములు పెచ్చుమీరిపోయాయి. ప్రపంచమంతటా అజ్ఞానాంధకారం నిండి ఉన్నది. ఆ రెండున్నర లక్షల మంది వ్యక్తులు తమను తాము దహింపజేసుకుంటూ, ప్రపంచమంతటా శాంతిని, ఉన్నతిని, సౌభాగ్యమును ఉత్పన్నం చేయగలిగారు.

కాలం విలువ తెలుసుకోవాలి

నమ్మదినెమ్మదిగా బౌద్ధభిక్షువులందరు నశించిపోయారు. భారతదేశములోవలె భిక్షకులు ఉత్పన్నమైనారు, భిక్షువులు ఎవ్వరూ లేరు. ఇప్పుడు స్వామదేశము ఏమి చెయ్యాలి? అయితే అక్కడి ప్రజలు చాలా తెలివైనవారు. తమలో ప్రతి ఒక్కరు ఒక సంవత్సర కాలముపాటు సన్యాసము తీసుకుని భిక్షువుగా జీవించాలనే నిర్ణయము తీసుకున్నారు. అక్కడ ప్రతి కుటుంబము, 'తమ పరివారములోని ప్రతి ఒక్కవ్యక్తి ఒక సంవత్సరముపాటు భిక్షువుగా మారాలి, బౌద్ధవిహారములోనే ఉండాలి, తపస్సు చేయాలి' అనే సంప్రదాయమును తమకు తాముగా ఏర్పరచుకున్నారు. తపస్సు అంటే సంఘసేవ చెయ్యటం కోసము, కష్టమును సహించడం కోసము తనను తాను అర్పించుకొనగలగడం. స్వామదేశములో ఈ సంప్రదాయమును ఇప్పటికీ నిలిపి ఉంచడానికిగాను బౌద్ధ విహారములు ఈ బాధ్యతను తలకెత్తుకున్నాయి. 'మేము దేశములో సాక్షరతను స్థాపిస్తాము. ప్రతీ వ్యక్తికి ఒక నెలరోజులు శిక్షణ ఇచ్చి మిగిలిన పదకొండు నెలలు అతడు అధ్యాపకుడిగా పని చేయగలిగే విధంగా తయారుచేసి పంపుతాము' అని విహారములు నిర్దేశించుకున్నాయి. పాఠశాలలకు ఒక నెలరోజులు సెలవులిస్తే ఆ సమయములో అక్కడి వ్యక్తులు విహారాలలో ఉండవలసి ఉంటుంది. తరువాత వారు అధ్యాపకులుగా బయటకు వెళతారు. ఉన్నత పాఠశాల చదువు ముగించుకొన్నవారు ప్రాథమికపాఠశాల పిల్లలకు బోధిస్తారు. ఎమ్.ఎలో ఉత్తీర్ణులైనవారు బి.ఎలో ఉన్న వారికి చదువు చెప్తారు. ఆసుపత్రులు మొదలుకొని సమాజసేవ వరకూ అసంఖ్యాకమైన పనులన్నీ బౌద్ధభిక్షువుల ద్వారానే నిర్వహించబడుతున్నాయి. ప్రపంచమంతటా ఉన్న బౌద్ధ భిక్షువులందరూ కలిసి ఒక లక్షమంది ఉంటారు. వారంతా స్వామ బౌద్ధమతములోనే ఉన్నారు.

ప్రభుత్వము పన్నులు వసూలు చెయ్యటము, దొంగలను, దోపిడీదారులను పట్టుకోవటంలాంటి బాధ్యతలను మాత్రమే చేపడుతుంది. సార్వజనికమైన కార్యకలాపములకు సంబంధించిన సమస్తమైన బాధ్యతలను బౌద్ధధర్మమునకే వదలిపెట్టబడింది. బౌద్ధవిహారములు తమ అవసరాలన్నింటినీ ప్రజలనుండి లభించే దానధర్మాలతోనే పూర్తిచేసుకుంటాయి. మనము అక్కడ ఒక సంవత్సరముపాటు ఉన్నాము. మనకు అన్నవస్త్రములన్నీ అక్కడి నుండే లభిస్తున్నాయి. అందుచేత మనము మన ఆదాయములోని ఒక వంతు భాగమును బౌద్ధవిహారములకు ఇవ్వాలి. తద్వారా మనము మన దేశం యొక్క విద్య, సంస్కృతులను పరిరక్షించు కొనగలము' అన్న విషయము అక్కడున్న ప్రతి వ్యక్తికీ తెలుసు.

అక్కడ నివసించే ప్రతి వ్యక్తికీ తమ ఆదాయములో ఒక వంతును విహారములకు ఇచ్చేవారు. భిక్షువుల అవసరములన్నీ దాదాపుగా ఈ ఆదాయముతోనే పూర్తవుతాయి. ఏమైనా తక్కువైతే ప్రభుత్వము చూసుకుంటుంది. దేశమంతటా ఇదే పరిస్థితి. అక్కడి కరెన్సీ ప్రపంచములో మరెక్కడా లేనంతగా బలమైనది, విలువైనది. ప్రతి వ్యక్తికీ మంచి ఆదాయముంటుంది. ఆ దేశములో కోట్ల రూపాయల నిధులు మరే దేశములోను లేనివిధంగా ఉన్నాయి.

మనము కూడా ఇదేవిధంగా మన దేశ సంపదను, తద్వారా ప్రపంచ సంపదను వృద్ధిచెయ్యాలి. భౌతికంగా మాత్రమేకాదు, ప్రజల మనస్సులలోనుండి పేదరికమును, దీనత్వమును దూరము చెయ్యాలి. మానసిక పేదరికమునే భావన 'జ్వరము, దగ్గు, నొప్పి' మొదలైనవానికన్నా ఎక్కువ బాధ కలిగించేది. 'స్వామ' దేశములోని ప్రజలవలె మనము కూడా విపత్కరపరిస్థితులతో పోరాటం చెయ్యటము అవసరము.

దీపములవలె మారి ఇతరుల కోసము జ్వలిద్దాము!

మీరు మా ప్రార్థనను మన్నించి మాతో కలిసి ముందుకు సాగటానికి అంగీకరించినందుకు సంతోషము. భార్యాపిల్లలను పోషించవలసిన బాధ్యత ఉన్నప్పటికీ మీరు మాతో కలిసి పనిచేయటానికి అంగీకరించినందుకు ఎంత ఆనందముగా ఉన్నదో చెప్పలేము. కుటుంబ బాధ్యతలు, ధనము సంపాదించ వలసిన అవసరము మొదలైన ఇబ్బందులేమీ లేకపోయినా, అభాగ్యులవలె డబ్బుకోసం తమ యొక్క విషయవాంఛలను తృప్తి పరచుకొనడం కోసం జీవితమును నాశనము చేసుకుంటున్న వారికి, మిమ్మల్ని చూపించి మేము సవాలు చేస్తున్నాము.

ప్రపంచము ఎదుట మిమ్మల్ని ఒక నమూనాగా నిలబెట్టగలము. మిమ్మల్ని సింహాసనము మీద కూర్చోబెడతాము. బరువు బాధ్యత లెన్ని వున్నా, ఎంతటి కష్టములు ఎదురైనా, పేదరికమును సహించవలసివచ్చినా, నిజాయితీపరులైన వ్యక్తులు ఎంత గౌరవంగా మనుగడసాగించగలరో మిమ్మల్ని చూపించి ప్రపంచమునకు చాటిచెప్పతాము. మీరే మాకు గర్వకారణము. భారతదేశములో జీవించి ఉన్న ఆధ్యాత్మికతకు మీరే ఉదాహరణ. మేము మీచే ఎంతో మహత్వపూర్ణమైన పనులను చేయిస్తాము. అంతకన్నా ముందు మేము చెయ్యవలసిన పని ఒకటుంది. అదేమిటంటే ఇతరులకు ప్రకాశమును పంచిపెట్టగలిగే విధంగా మిమ్మలను తీర్చిదిద్దుట. దీపము ముందుగా తాను వెలుగుతుంది.

కాలాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోవాలి

ఆ వెలుగులో ప్రకాశము ఉత్పన్నమవుతుంది. దీపము లోపల వెలుగు లేకుండా, బయటకు కాంతిని వెదజల్ల గలిగే దీపము బహుశః ప్రపంచములో ఎక్కడా ఉండదు. కాబట్టి మేము మీ లోపల ప్రాణమును నింపి ప్రకాశవంతులను గావిస్తాము, ఇలాంటి కొన్ని విలువైన సంపదలను మీకిచ్చి పంపించటానికే ఒక నెలరోజులపాటు మిమ్మల్ని ఇక్కడకు రమ్మని పిలిపించాము.

మేము మీకిచ్చే విలువైన సంపద ఏమిటి? సాధారణముగా ఇక్కడ శిక్షణ జరుగుతుంది. రోజు రెండువేళలా ప్రవచనము ఉంటుంది. ఇక్కడ మీకు కర్మకాండ బోధించబడుతుంది. ఇచ్చటి నుండి ధర్మమును వేదికగా తీసుకొని లోకశిక్షణ కోసము మీరు ప్రజలలోకి వెళ్ళవలసి ఉంటుంది. అందుకోసం మేము మీకు కొన్ని విషయాలను నేర్పిస్తాము. నవ సమాజమును నిర్మించటానికి మీరు ఏమేమి పనులు నిర్వహించవలసి ఉంటుందో తెలియ జేస్తాము. అయితే ఇవన్నీ అత్యంత ప్రాముఖ్యత కలిగినవేమీ కాదు. అసలు ముఖ్యమైన అంశము ఇది కాదు.

జీవాత్మయొక్క తేజస్సు - బ్రహ్మవర్చస్సు

అసలు విషయము ఏమిటంటే మీ జీవాత్మలో మేము 'బ్రహ్మవర్చస్' అనబడే తేజస్సును నింపవలసి ఉంటుంది. మీలో గనుక బ్రహ్మవర్చస్సు ఉత్పన్నమైతే, మీరు ఏ పనిని చెయ్యటానికైనా సమర్థులు కాగలరు. బ్రహ్మవర్చస్సు అనేది మీలో వికసించక పోయినట్లయితే మీరు ఉత్త మట్టి మనుష్యులుగా, క్రిమికీటకాలుగా మాత్రమే మిగిలిపోతారు. ఇలాంటి స్థితిలో మీకు ముఖ్యమైన ఏ పనిని అప్పగించినా అది వ్యర్థమే అవుతుంది.

జీవాత్మలో ప్రకాశము నిండి ఉన్న వ్యక్తి ఏ పనినైనా నిర్వహించగల సమర్థుడవుతాడు. అలాంటి వ్యక్తులు ఎక్కడికి వెళ్ళినా, ఏ పని చేసినా అది సఫలీకృతమవుతుంది. వారు చెడిపోయిన పరిస్థితులను చక్కదిద్దగలరు, దుర్మార్గులను సన్మార్గులుగా మార్చివెయ్యగలరు. చీకటిలో వెలుతురును ఉత్పన్నం చెయ్యగలరు. తాము స్వయంగా జాగృతాత్మలైనవారు నిద్రాణమై ఉన్న హృదయాలను మేల్కొల్పగలరు. జాగృతాత్మలుగా తయారు చెయ్యటానికే మిమ్మల్ని ఈ శిబిరానికి పిలిచాము. ఎందుకో తెలియదుగానీ ఈ సందర్భములో ఒక పురాతన సంఘటన మాకు జ్ఞప్తికి వస్తున్నది. ఆ సమయములో జరుగుతున్న కుంభమేళాకు ఒక స్వాములవారు వచ్చారు. వారి గురువుగారు అంధులు. ఆయన తన శిష్యునితో 'నేను నీకు విద్యను, బలమును, ప్రేమను ఇచ్చాను. బదులుగా నువ్వు కూడా నాకేమైనా ఇవ్వగలవా?' అని ప్రశ్నించారు.

'గురుదేవా! నా దగ్గర ఏమున్నది? మీకు నేనేమి ఇవ్వగలను?' అని అంటూ రెండు లవంగములను తీసుకువెళ్ళి గురుదేవులకిచ్చి 'ఇదే మీకు నేను సమర్పించగల దక్షిణ' అన్నాడు.

'వీటిని నేనేమి చేసుకొనగలను? నాకెందుకు ఉపయోగ పడతాయి?' అని అన్నారు గురువుగారు.

'నావద్ద ఇవి మాత్రమే ఉన్నాయి. నేను మీ వద్దనే ఉంటూ చదువుకున్నాను. నాకు అన్నవస్త్రములన్నీ మీరే సమకూర్చారు, మీకు ఇవ్వటానికి ఇక నా దగ్గర ఏమున్నది?' అన్నాడు విద్యార్థి.

'ధనమును మించిన సంపద నీ వద్ద ఉన్నది. అవి నీ శక్తి-సామర్థ్యములు, శ్రమ, సమయం. నీ బుద్ధి, హృదయము, తెలివి తేటలు, భావాలు మొదలైనవన్నీ కూడా విలువైనవే, వాటిని నాకు సమర్పిస్తే చాలు' అన్నారు గురువుగారు.

ఆ మాటలకు విద్యార్థి ఎంతో భావోద్వేగానికి లోనైనాడు. 'గురుదేవా! ప్రమాణము చేసి చెప్తున్నాను. నా జీవితాన్నంతా మీకు సమర్పిస్తున్నాను' అన్నాడు. ఈ మాటలకు అంధుడైనప్పటికీ ఆయన కన్నులు మెరిసినట్లుగా వదనం ప్రఫుల్లమైనది. ఆయన ఎవరో కాదు, స్వామి విరజానంద. స్వామి విరజానందగారి కన్నులు మధురలో ఉండగా అంధత్వమునకు లోనైనాయి. భౌతికంగా కన్నులు లేకపోయినా, వారి మనోనేత్రాలు మరింత కాంతివంతమైనాయి. ఆ శిష్యుని పేరు దయానందుడు. గురువు గారు ముందుగా ప్రజల మనస్సులకు పట్టిన మాలిన్యమును తొలగించమని శిష్యునికి ఆదేశించారు. పైపై నటనలతో, బూటకపు ఆధ్యాత్మికతను ప్రదర్శించేవారిని ఖండించాలి. ఆధ్యాత్మిక జీవితము లోకి ప్రవేశించటానికి ముందుగా అవసరమైనది పవిత్రత! ఒక వ్యక్తికైనాసరే, సంఘానికైనాసరే ఆ నియమము వర్తిస్తుంది. బట్టకు రంగు వేయాలంటే ముందుగా దానిని శుభ్రంగా ఉతకాలి. ఉతకక పోతే రంగు అంటదు. అదేవిధంగా ఆధ్యాత్మికత అనే రంగును మనము అడ్డుకొనవలెనంటే, ముందుగా మనలను మనము స్వచ్ఛ పరచుకోవాలి. సంయమనమును అలవరచుకోవాలి. మనలను ఆక్రమించుకొన్న అంతరంగ, బహిరంగ మలినాలను, దుష్ప్రవృత్తులను, పాపాలను దహించి వేసుకొనటానికి తపస్సును, యోగాభ్యాసమును అలవరచుకోవాలి.

ఆత్మను సంస్కరించుకొనటమే ఆధ్యాత్మికతలోని రహస్యము

మిమ్మల్ని మీరు సంస్కరించుకొననిదే, రామనామ జపము

మృత్యువు ఎప్పుడు కబళిస్తుందో తెలియదు కనుక చేయవలసిన మంచి పనులను వాయిదా వెయ్యకూడదు

చేసినా, హనుమంతుడిని ధ్యానించినా వ్యర్థమే! రామనామం జపిస్తే పాపము తొలగిపోతుందని మిమ్మల్ని ఎవరో తప్పుదారి పట్టించారు. పాపాన్ని తొలగించుకున్న పిదప, రామనామము చేస్తే అది సార్థకమౌతుంది. వేదాలు, పురాణములు, స్మృతులు అన్నింటి లోను ఈ విషయమే నొక్కి వక్కాణించబడి ఉన్నది. మేము దానినే విశ్వసిస్తున్నాము. మనిషి తన మనస్సును నిర్మలం గావించు కొనకుండా, హృదయమును స్వచ్ఛపరచుకోకుండా రామ నామమును ఎక్కడినుండి పొందగలడు?

అందుచేత గురువైన స్వామీ విరజానంద తమ శిష్యులను ముందుగా ప్రజల హృదయములను, మస్తిష్కాలను, కాలమును అనగా ఆ సమయములో ప్రాచుర్యము పొంది అమలులో ఉన్న పద్ధతులను సంస్కరించాలని ఆదేశించారు. సాంఘిక వ్యవస్థను చక్కదిద్దాలంటే ముందుగా ప్రజల హృదయాలను సంస్కరించడం చాలా అవసరము. అందుచేత ఈ పనిని వారు స్వామి దయానందకు అప్పగించారు. స్వామీ దయానంద కుంభమేళాకు విచ్చేసి 'పాఖండఖండినీ' (పైపై నటనను ఖండించండి) అని లిఖించబడి ఉన్న తన జెండాను పాతాడు.

కుంభమేళాలో ఒక నెలరోజులపాటు ఆయన ఉపన్యాసాలిస్తూనే ఉన్నారు. కొంతమంది ఎగతాళిచేశారు, మరికొంతమంది అట పట్టించారు, ఇంకొంతమంది రాళ్ళు విసిరారుకూడా. స్వామీజీకి నిరాశ కలిగింది. 'నెలరోజులపాటు నేను ఉపన్యాసము చెప్పాను, కానీ ఎవ్వరూ వినటానికి రాలేదు, వచ్చినవారుకూడా కోపగించుకొని, ఎగతాళి చేశారు, వెళ్ళిపోయారు. నేను తలపెట్టిన కార్యం సఫలము కాలేదు' అని ఆయన వేదన చెందాడు.

తరువాత ఏమి జరిగింది? దీనికి కారణమేమిటి? అని ఆలోచించగా స్వామీ దయానందకు విషయము బోధపడింది. 'నావద్ద జ్ఞానమున్నది, నాకు రామాయణము చెప్పటము బాగావచ్చు. అయితే అది చాలదు, జ్ఞానంతో పని పూర్తికాదు. నేను ఆత్మబలం అనే శక్తిని సమీకరించుకోవాలి' అని అర్థము చేసుకున్నారు. ఆత్మబలమును పొందటానికి ఆయన అక్కడినుండి బయలుదేరి గంగోత్రికి సమీపాన ఐదు నదులు కలిసేచోట రమ్యమైన ప్రదేశమున ఒక గుహను చూసి అక్కడే నివసించ సాగారు. ఆత్మచింతన చేసుకుంటూ, ఉపాసనాకార్యక్రమములను నిర్వర్తిస్తూ మూడు సంవత్సరములపాటు అక్కడే నివసించారు. మూడు సంవత్సరముల పిదప ఆయనకు అంతరంగములో ఆత్మ ప్రకాశము అనుభవమయింది. వారు ఆ ప్రకాశమును పొందిన

పిదప, బయటి ప్రపంచములోకి వచ్చారు. ఆయన వెళ్ళిన ప్రతి ప్రదేశములోను తాము పొందిన ఆత్మప్రకాశమును వెదజల్లుతూ ముందుకు సాగేవారు. ముందుగా ఆయన అజ్ఞీరు వెళ్ళారు. అక్కడ ఒక పెద్ద ముద్రణాసంస్థను స్థాపించారు. వైదికముక్కులను, ఆర్య సమాజమునకు చెందిన గ్రంథాలను ఆ ముద్రణాసంస్థలో అచ్చువేసేవారు. తరువాత బొంబాయికి వెళ్ళి ఆర్యసమాజమును స్థాపించారు. ఆయన ఎక్కడికి వెళ్ళినా అక్కడ ఆర్యసమాజమును వ్యాపింపజేస్తూ, తన లక్ష్యమునకు తగ్గ వాతావరణమును నిర్మిస్తూ, ఆర్యసమాజ కార్యకర్తలకు దిశానిర్దేశము చేసేవారు. ఆయనకు మంచి శక్తివంతమైన కార్యకర్తలు లభించారు. లాలాలజపతిరాయ్, సర్వదానందవంటి ప్రముఖులు ఆరోజులలోనే ఆయనకు లభించారు. మంచి మనోబలముతో, దృఢమైన ఆత్మవిశ్వాసము కలిగిన వ్యక్తులను ఎందరినో కలిశారు. స్వామి దయానందకు లభించిన వారందరు ఉక్కు మనుష్యులు, అతి దృఢమనస్కులే!!

(సశేషము)

- అఖండజ్యోతి, ఆగస్టు 2012

అనువాదం: శ్రీమతి కృష్ణకుమారి

నవయుగ నిర్మాణం

మాతృభూమిపై శపథం చేసి పదరా ముందుకు పెద్దన్నా,
మరో ప్రపంచం నిర్మిద్దాం చేతులు కలపర చిన్నన్నా !!
గాంధీ గిరిని స్థాపిద్దాం, గమ్యం దాకా పరుగెడదాం,
భగత్ సింగ్ నే బలపరుద్దాం, బలిదాన బాటనే వయనిద్దాం!!
నేతాజీపై నిలబడదాం, సమరశంఖమే పూరిద్దాం,
విప్లవ తిలకం దిద్దేద్దాం, వీరుల వెంటే నడిచేద్దాం !!
అల్లూరిని అడిగేద్దాం, అంబుల పొదినే కొట్టేద్దాం,
ఝాన్సీరాణిని మురిపిద్దాం, జాతి కీర్తినే నిలబెడదాం !!
వివేకానందుని పూజిద్దాం, వేదాంత ఘోషనే వినిపిద్దాం,
స్వార్థం స్వంతం తగ్గిద్దాం, సమష్టి సమతను పెంచేద్దాం!!
కులమత కుటిలం కూల్చేద్దాం, సమరసభావం నింపేద్దాం,
అక్రమార్కులను అణిచేద్దాం, సక్రమార్కులకు సలామే చేద్దాం!!
మాతృభూమిపై శపథం చేసి పదరా ముందుకు పెద్దన్నా,
మరో ప్రపంచం నిర్మిద్దాం చేతులు కలపర చిన్నన్నా !!

- మలసాని వెంకటేశ్వర్లు చౌదరి

జిల్లా కన్వీనర్, గాయత్రీ పరివార్ ఒంగోలు

రేపు చేద్దామనుకున్న మంచి పని ఈ రోజే చెయ్యండి

రాముడు, శ్రీరామ్ ఒకరే, కానీ ప్రపంచం తెలుసుకోలేకపోయింది

రామనవమి పర్వదిన సందర్భంగా మా పరిజనులందరితో కలిసి పావనమైన శ్రీరామనామ స్మరణ చేయాలని అనిపిస్తున్నది. కాలాన్ని జయించిన శ్రీరామకథా గానాన్ని ఆలపించే గోస్వామి తులసీదాసు మహారాజ్ ఇలా అంటారు -

బందఱు నామ్ రామ్ రఘువర్ కో ।
హేతు కృసాను భాను హిమకర్ కో ॥
బిధి హరి హరమమ్ బేద్ ప్రాన్ సో ।
అగున్ అనుపమ్ గుని నిధాన్ సో ॥

నేను రఘునందన రామునికి వందనాలు సమర్పిస్తున్నాను. ఏదైతే కృశాను (అగ్ని), భాను (సూర్యుడు), హిమకరుని (చంద్రుడు) కొరకు అనగా 'ర' రూపంలో అగ్నిబీజం గాను, 'అ' రూపంలో సూర్యబీజంగాను, 'మ' రూపంలో చంద్ర బీజంగాను ప్రకాశిస్తున్నదో ఆ రామనామం బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరుల స్వరూపము. అది వేదములకు వ్రాణము, నిర్గుణము, వర్ణించేందుకు వీలులేని గుణముల భాండాగారము. అటువంటి పావనమైన రామనామము 'శ్రీ' తో ఎప్పుడు కలుస్తుందో అప్పుడే పరమేశ్వరునితో పరమశక్తి కూడా కలసిపోయినట్లే.

రాముడు, శ్రీరాముడు అనే ఇద్దరు మహామానవులు ఈశ్వరుని రెండు విశిష్టమైన అంశలు. వీరు సాధారణ ప్రజానీకానికి లోకసేవ అనే మార్గాన్ని చూపించి తమ తపోసాధనా బలంతో యుగపరివర్తన అనే మహాయుద్ధానికి సిద్ధమైనారు. వీరువురి కథలకు, చరిత్రలకు చాలా సమానతలు, పోలికలున్నాయి. వీరువురు తమ జీవితంలో వైభవానికి, విలాసాలకు, ఆడంబరాలకు ఎటువంటి విలువ ఇవ్వలేదు. లభించినది ఏదైనా అంటే ఒక వ్యక్తి జీవితంలో రాజ్యాభిషేకము అనే అన్నింటికంటే సర్వోత్తమమైన ఉపలబ్ధి, అది కూడా వీరికి కట్టిపడవేసే బంధమువలెనే కనిపించింది. సంకెళ్ళను బంగారంతో చేసినా అవి సంకెళ్ళే కదా! రాముడు రాజసింహాసనాన్ని ఈ దృష్టితోనే చూశాడు. మన గురుదేవులు కూడా స్వతంత్రసంగ్రామములో తమ వంతు బాధ్యతను సంపూర్ణంగా నిర్వర్తించినప్పటికీ పదవివైపు కన్నెత్తి కూడా చూడలేదు. ఆయనతోటివారు ఈ విషయమై ఆయనకు నచ్చచెప్పాలని ఎంతో ప్రయత్నించారు.

వీరువురు సింహాసనమనే అధికారాన్ని సంకెళ్ళుగానే భావించారు. వారలా భావించడానికి కారణం జీవితంలో ఉండే స్వాభావికమైన స్థితుల నుండి వేరుగా ఉంటూ తమదైన భూమి

నుండి, తమవారైన ప్రజలనుండి వేరుగా ఉంటూ, రాజకీయ విధివిధానాలతో బంధింపబడకుండా ఉంటూ ప్రజల మనస్సులలో మాత్రమే నిలిచిపోవాలనే సంకల్పమే. మర్యాదలను పాటించడం, కఠోరమైన అనుశాసనాలతో కూడిన తపస్సు అనేవి వీరికి చాలా ప్రియమైనవి కానీ అధికారంతో నిండిన సింహాసనమనే దాస్యం మాత్రం అప్రియమైనవి. నిజం చెప్పాలంటే రాముడు, శ్రీరాముడు అనే వీరి రూపాలపై నమ్మకం కలిగి ఉండడమనేది ఈనాటి పరిస్థితులలో చాలా కష్టమైన విషయమనే చెప్పాలి, కానీ సత్యమనేది సత్యమే.

ఈ విధమైన మానసిక స్థితిని కలిగి ఉన్న వీరువురి వ్యక్తిత్వాలను ఒక సూత్రము కలుపుతుంది. అదే స్వతంత్రంగా ఉండడము, సర్వబంధాల నుండి విముక్తి. ఈ విషయాన్ని సరైన పద్ధతిలో అర్థం చేసుకోకపోతే చాలా సమస్యలు ఎదురౌతాయి. త్రేతాయుగం నాటి రాముడు కావచ్చు లేదా సత్యయుగాన్ని తిరిగి తీసుకురావాలనే మహాసంకల్పం తీసుకున్న శ్రీరామ్ కావచ్చు, వీరువురు అనుశాసనాలను, విధివిధానాలను (మర్యాదలు) లేదా నైతికవిలువలను బంధనాలుగా అంగీకరించరు. ఇవి సహజంగా ఆచరించవలసినవిగా భావిస్తారు, అందుచేతనే ఆయన మర్యాదా పురుషోత్తముడు, ఈయన తపోనిష్ఠుడైన ప్రజ్ఞాపురుషోత్తముడు అయ్యారు. వీరు కేవలం తమ ఆచరణ ద్వారానే పాత మర్యాదలను సరికొత్త సందర్భాలకు సరిపోయేలా నిర్వచించారు. పరంపరల కంటే వివేకానికే ఎక్కువ ప్రాధాన్యతనిచ్చారు.

వారు సంకెళ్ళుగా భావించేది అధికారాన్ని మాత్రమే. అందుచేతనే దాని ఊసు కూడా వారికి సుఖంగా ఉండదు. కానీ సమాజాన్ని వ్యవస్థీకృతంగా నిలబెట్టేందుకు అధికారాన్ని సూచించే సింహాసనం అవసరం కూడా, ఎవరో ఒకరు ఆ అవసరం తీర్చాలి కనుక వారు తీర్చారు. కానీ వారి అభిప్రాయం ప్రకారం నైతిక క్రాంతి, సమాజక్రాంతిని సూత్రీకరించడమే ముఖ్యమైన కార్యక్రమం. అధికారము యొక్క పరిధిలో ఉంటూ వీటిని సాధించడం అనేది సంభవం కాదు. రాముడు కేవలం అయోధ్యలోని ప్రజల వరకే పరిమితం కాదలుచుకోలేదు. పృథ్విమీద నివసించే సంపూర్ణ మానవుల వరకు తన కార్యక్రమాన్ని విస్తరింపచేయాలి అనుకున్నాడు. ఆయన మాటల్లోనే చెప్పాలంటే పరమేశ్వరుని చేతనత్వము యొక్క విశిష్ట అంశాలైన ఈ మహామానవులువురు పృథ్వి యొక్క భాగ్యమును, భవిష్యత్తును మార్చేందుకే వచ్చారు.

చేస్తున్న పని మంచిది అయితే ఎవరు ఏమనుకున్నా ఫరవాలేదు

వనవాసంలో రాముడు విశ్వామిత్రునితో పాటు ఉంటూ ప్రజల జీవితాన్ని గురించి తెలుసుకుంటే శ్రీరామ్ స్వాతంత్ర్య సంగ్రామంలో పాలుపంచుకొని దేశము యొక్క పరిస్థితిని తెలుసుకున్నారు. వీరిరువురు వివాహాలు చేసుకున్నారు. రాముడు సీతాదేవిని, శ్రీరామ్ భగవతీమాతను తమ ప్రక్కన విరాజమానులయ్యేలా చేశారు. అయితే సంతతిని కొరకు మాత్రమే వీరు వివాహం చేసుకొనలేదు. గృహస్థాశ్రమం అనేది ఒక తపోవనం అనే సత్యాన్ని సరికొత్తవిధానంలో నిర్వచించడమే వారి ఉద్దేశ్యం. గృహస్థులైన తరువాత వీరి తపోసాధనలు తగ్గిపోలేదు. రాముని యొక్క ప్రేరణతో కైకేయి మాత దశరథమహారాజు యొక్క మోహ బంధాలనన్నింటినీ విడగొడుతూ వరాలను అడిగింది - **తాపస్ వేష విశేష ఉదాసీ । చౌదహో బరస్ రామ్ వనవాసీ ॥** - అనగా రాముడు తపస్వి వేషమును ధరించి భోగముల పట్ల నిరాసక్తుడై 14 సంవత్సరాలు వనవాసం చేయాలి.

ఈ విధంగా రాముడు 14 సంవత్సరాల పాటు అన్ని సుఖాలను వదిలేశాడు. మన ప్రభువైన శ్రీరామ్ 14 సంవత్సరాలు నిండిన తరువాత సంపూర్ణంగా మోహాన్ని త్యజించాడు. ఇలా వీరిరువురు తపోమయమైన జీవితాన్ని గడుపుతూ లోకకళ్యాణము కొరకు పాటుపడ్డారు. వీరు అధికారంతో కూడిన సింహాసనాన్ని కర్మక్షేత్రం కన్నా భోగలాలసకు మారుపేరుగానే విశ్వసించారు. వాస్తవం కూడా అదే. అధికారమంటేనే విలాసాలకు మారుపేరు. కర్మక్షేత్రమంటే యుద్ధరంగమని అర్థము. మన దేశంలో గౌతమబుద్ధుడు, మహావీరుడు తమదైన శైలిలో ఈ సిద్ధాంతానికే విలువనిచ్చారు. వీరిరువురు రాజకుమారులే. తండ్రి ఇచ్చిన రాజభోగాలను, సంపదలను వదిలివేశాడు శ్రీరాముడు. రాజ సింహాసనం ద్వారా ప్రజాకళ్యాణము, విశ్వకళ్యాణము అనేవి సాధించడం సంభవం కాదని ఆయన భావించాడు.

సీతాదేవి యొక్క పరిధి చాలా చిన్నది. అధికారం చేతికి అందగానే మంచి మంచి నియమాలు, చట్టాలను చేసి అందరికీ ఎంతో మేలు చేయవచ్చు. ఎంత చేసినా మనం చేసింది కొంచెమే అనిపిస్తుంది. ఈ మాత్రం చేతనే ప్రపంచం ఎదుర్కొనే సంకటాల నుండి తప్పించలేము, భాగ్యాన్ని కూడా మార్చలేము. యుగ పరివర్తన అనే మహత్కార్యాన్ని అధికారం యొక్క పరిధిలో ఉండి సాధించలేము. రాముడు, శ్రీరామ్ యుగపరివర్తన చేసేందుకే అవతరించారు. ఈ పనిచేసేందుకు ఫలితాలను సాధించగలిగేంత దూరదృష్టి ఉండాలి.

రామకథలో ఎవరికి అభిరుచి ఉంటుందో, ఎవరు వాల్మీకి రామాయణాన్ని, రామచరితమాసనను చదివారో వారికి రామకథలో రాజ్యాభిషేకం తరువాత మిగిలేదేమిటో తెలుస్తుంది. ఆ తరువాత అందరు చెప్పేదొక్కటే. రామరాజ్యంలో నలువైపులా సుఖసాంతులు

వెల్లివిరిశాయి. ఆ తరువాత విశేషించి జరిగే సంఘటనలు ఏమీ లేవు. అంతా మామూలుగా జరిగిపోయాయి. మనం ఈ స్థితి గురించి కొద్దిగా ఊహించగలగాలి. ఒకవేళ రామునికి రాజ్యాభిషేకం చేయాలనుకున్న సమయంలోనే ఇటువంటి పరిస్థితి నెలకొని ఉంటే ఏమయ్యేది? రాముడు సర్వజ్ఞుడు కనుకనే రాజ్యాభిషేకం జరిగితే విశ్రాంతి తీసుకోవడం మినహా ఏమీ జరగదని ముందుగానే తెలుసు. అందుకే ఆయన రాజ్యాభిషేకం అంటే అంతగా బాధపడ్డాడు.

దేశానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన తరువాత శ్రీరామ్ యొక్క మానసికస్థితి కూడా అలాగే ఉన్నది. ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేయడమనే ప్రక్రియ జరుగుతున్నప్పుడు లోకసేవకులు, లోక శాసకులను తయారుచేసేందుకై రకరకాల ఉపాయాలు అందరు ఆలోచిస్తున్నప్పుడు ఆయన మాత్రం ఎప్పటికీ క్రొత్తగా ఉండే ఒక అభియానం (యాత్ర) యొక్క సంరచన చేశాడు. తనను రాజుగా పట్టాభిషిక్తుని చేయాలనే విషయం గురించి సంవాదము జరుగుతున్నప్పుడు రాముని మనస్సు బాధతో విలవిల్లాడింది. ఆ సమయంలో కైకేయి మాత కోరిన రెండు ఆయన అవతారలీలను ప్రకటికృతం చేసేందుకు చాలా దోహదపడ్డాయి. అందుకే కైకేయి మాత పట్ల ఆయన చక్కని కృతజ్ఞతను చూపించారు. అయినప్పటి విధివిలాసం ఆయనను అంత సులభంగా వదలేదు. రాముడు అడవికి వెళ్ళగానే వెనుకనే భరతుడు కూడా అడవులకు వచ్చి రాజసింహాసనం స్వీకరించమని బ్రతిమాలాడు. అతికష్టం మీద ఆయన భరతునికి నచ్చచెప్పి తిరిగి పంపించి యుగపరివర్తన అనే తన యాత్రను ప్రారంభించాడు.

ఆ తరువాత రాజసింహాసనం అధిష్టించేందుకై రామునికి రెండు అవకాశాలు వచ్చాయి. మొదటిది వాలిని వధించిన తరువాత కిష్కింధ రాజ్యసింహాసనం, రెండవది రావణుని వధించిన తరువాత బంగారులంకలోని రాజసింహాసనం. ఆ రెండు అవకాశాలను రాముడు తిరస్కరించి లోకసేవ, తపస్సులను మాత్రమే వరించాడు. శ్రీరామ్ కూడా గౌరవమర్యాదలు, కీర్తి, అధికారం చేతిలోకి వచ్చే అవకాశాలెన్నింటినో కాదనుకొని తపోనిష్ఠతో కూడిన లోకసేవపరాయణతతో కూడిన జీవితాన్నే స్వీకరించాడు. రాముడు, శ్రీరామ్లు ప్రదర్శించిన ఈ ఆదర్శాలు, ప్రేరణలన్నీ ఇప్పటికీ మనందరికీ అనుసరించాలనే ప్రోత్సాహాన్ని ఇస్తాయి. అలాగే ఒక విషయంలో వీరిద్దరూ ఇద్దరే, ఎక్కడంటే రాముడు, శ్రీరామ్ ఇరువురిని ప్రపంచం అర్థం చేసుకోలేక పోయింది. వారియొక్క స్వరూపాన్ని ప్రపంచం తెలుసుకున్నా, తెలుసుకోలేకపోయినా మనమంతా వారి యొక్క అంగ అవయవాల గురించి తెలుసుకొని తీరాలి.

- అఖండజ్యోతి, మార్చి 2013
అనువాదం : శ్రీమతి వల్లీశ్రీనివాస్

జీవితంలో కొంతమందికయినా సహాయపడితే చాలు

హోమియో వైద్య సేవ

వేసవి కాలంలో హోమియో మందులు

సాధారణంగా వేసవికాలంలో ఉష్ణోగ్రతలు చాలా ఎక్కువగా పెరుగుతాయి. దాంతో శరీరం ఉష్ణోగ్రత కూడా పెరిగి వడదెబ్బ తగలడం, జ్వరాలు రావడం మామూలే. అయితే ఈ కాలంలో కొన్ని కీటకాలకు, సూక్ష్మజీవులకు అనుకూలంగా ఉండటంతో కూడా కొన్ని వ్యాధులు వస్తుంటాయి. అవి ఆహారం లేదా నీరు కలుషితం కావడం వల్ల వచ్చే వ్యాధులు (ఉదా: టైఫాయిడ్, కలరా, విరేచనాలు మొదలైనవి).

- అమ్మవారు (చికెన్ పాక్స్)
- దోమల నుంచి వచ్చే వ్యాధులు (ఉదా: డెంగ్యూ, మలేరియా)
- చర్మ సంబంధిత వ్యాధులు (పొక్కులు, దద్దుర్లు వంటివి)

టైఫాయిడ్: ఇది ఆహారం లేదా నీరు కలుషితం కావడం వల్ల వస్తుంది. సాల్మోనెల్లా టైఫీ అనే బ్యాక్టీరియా వల్ల ఇది వస్తుంది. ఈ బ్యాక్టీరియా చిన్న పేగుల్లోకి చేరి, 104 డిగ్రీల జ్వరాన్ని కలిగిస్తుంది. ఈ వ్యాధికి సంబంధించిన నాలుగు దశలు ఉంటాయి. ఒక్కొక్కదశ ఇంచుమించు ఒక్కొక్క వారం ఉంటుంది. ఈ వ్యాధి నిర్ధారణ కోసం వైదాల్ బెస్ట్ అనే పరీక్ష చేయించాలి.

మలేరియా: ఈ వేసవి మొదలయ్యే కాలంలో దోమలు చాలా ఎక్కువగా ఉంటాయి. అవి మలేరియా వ్యాధిని వ్యాప్తి చేస్తాయి. ఈ వ్యాధి షాస్మోడియం అనే ఏకకణ జీవి (ప్రోటోజోవా) వల్ల వస్తుంది. దీనిలో జ్వరం, వణుకు, ఒళ్ళునొప్పులు, వాంతులు, రక్తహీనత, పచ్చకామెర్లు, మూర్ఛవంటి లక్షణాలు కనిపిస్తాయి. ఈ వ్యాధి మొదలయ్యేటప్పుడు చలి, తర్వాత వణుకు, జ్వరం కనిపిస్తాయి. తర్వాత చెమటలు పట్టడం కూడా ఉంటుంది.

ఇలాగే మరికొన్ని సమస్యలలో జ్వరం రావచ్చు.

వేసవిలో కొన్ని జాగ్రత్తలు:

- పూర్తిగా ఉడకబెట్టిన ఆహార పదార్థాలే తీసుకోవాలి.
- ఆహారం వేడిగా ఉన్నప్పుడే తినాలి.
- రోజుకి సుమారు 6 నుంచి 8 లీటర్ల నీళ్ళు తాగాలి.
- ఎక్కువగా పళ్ళు, కాయగూరలు, ఆకుకూరలు తీసుకోవాలి.

- ఎండలో తిరగకూడదు. ఉదయం 10 నుంచి సాయంత్రం 4 వరకు ఎండ తీవ్రత చాలా ఎక్కువగా ఉంటుంది. ఆ సమయంలో నేరుగా ఎండలోకి వెళ్ళకూడదు. ఒకవేళ వెళ్ళాల్సి వస్తే క్యాప్, గొడుగువంటివి ధరించి వెళ్ళాలి.
- పిల్లలను నేరుగా ఎండపడే ప్రదేశంలో ఆడకుండా చూసుకోవాలి.
- వదులైన కాటన్ దుస్తులు ధరించాలి.
- బయటి ఆహారాలు తీసుకోకూడదు.
- చెరుకు రసం వంటివి తాగే సమయంలో ఐస్ వాడకూడదు. కలుషితమైన నీళ్ళతో చేసిన ఐస్ అనేక వ్యాధులకు కారణము అవుతుంది.

చికిత్స: వేసవిలో వచ్చే జ్వరాలకు నేట్రమ్ మూర్, పల్లటిల్లా, పోడోఫైలమ్, చైనా వంటి మందులను ఉపయోగిస్తే ప్రయోజనం ఉంటుంది. ఇవి లక్షణాలను బట్టి ఏ మోతాదులో వాడాలన్నది హోమియో వైద్య నిపుణులు సూచిస్తారు.

వేసవిలో అధిక ఉష్ణోగ్రతలో తిరగడం వల్ల శరీరంలో ఉండే నీరు, లవణాలు, చమట రూపంలో విసర్జించబడతాయి. ఈ క్రమంలో సరియైన జాగ్రత్తలు తీసుకోకపోయినట్లయితే వడదెబ్బకు గురయ్యే అవకాశం ఉంటుంది.

విపరీతమైన నీరసంగా ఉండడం, తలనొప్పి, తల తిరగడం, వాంతులు, జ్వరం, ఒళ్ళు నొప్పులుగా ఉండడం, అతిదాహం, కొన్నిసార్లు విరేచనాలు కూడా అవుతాయి.

ఎండలో బయటికి వెళ్ళేవారు తప్పకుండా కొన్ని జాగ్రత్తలు తీసుకోవాలి.

- నూలు వస్త్రాలు ధరించడం
- తరచుగా నీళ్ళు తాగడం
- ఖర్జూర, బత్తాయి, మజ్జిగవంటి ద్రావణాలు కూడా తీసుకోవచ్చు.

మంచి పనులు చెయ్యాలి లేదా చేసేవారికి సహకరించాలి

- ఎండలోకి వెళ్ళేటప్పుడు తలకు ఎండ తగలకుండా గొడుగు వాడటం, లేదా స్కార్ఫ్ వంటివి కట్టుకోవడం వంటివి తప్పనిసరి.

- ఈ సమస్యకు హోమియోలో చాలా మంచి మందులు ఉన్నాయి

గ్లోనైన్: ఈ ఔషధాన్ని వడదెబ్బ తగలకుండా నివారించడానికి వాడవచ్చు. ఎండలో వెళ్ళేవారు రోజు ఒక డోసు ఉదయమే వేసుకోవడం మంచిది. లక్షణాలు కనిపించినప్పుడు కళ్ళు ఎర్రబడి, జ్వరం, తలనొప్పి ఉన్నట్లయితే **బెల్లడోనా 200** ప్రతి గంటలకు ఒకసారి 3 డోసులు వాడాలి. నీరసం, నోరు పొడారిపోవడం, కణతలలో నొప్పి ఉంటే **నాట్రమ్మూర్ 200** వాడవచ్చు. వ్యాధి లక్షణాలను సరిచూసుకొని జెల్మీమియం, డల్కెమెరా, అర్సనిక్ ఆల్బ్ వంటి మందులు వాడాలి.

పైన పేర్కొన్న సమస్యలే కాకుండా మరొక ముఖ్యమైన సమస్య పిల్లలకి ఆటల వలన కలిగే సమస్యలు. వేసవి సెలవులు కాబట్టి పిల్లలు ఆటలలో కాలక్షేపం చేస్తారు. పిల్లలకి తగిలే దెబ్బలకి హోమియో ప్రాథమిక చికిత్సకి మించినది లేదు.

గాయాలకు హోమియో ప్రాథమిక చికిత్స:

- కముకు దెబ్బ : ఆర్సికా
- చర్మం చీలితే : కాలెండులా
- వేళ్ళు, వెన్నుపూస : హైపరికం
- ఎముకల మీద : రూటా
- బెణుకులు : రస్టాక్స్
- వడదెబ్బ : బెల్లడోనా
- షాక్ : ఎకోనైట్
- దెబ్బలకి పై పూత : కాలెండులా

సలహాల కొరకు సంప్రదించవచ్చిన చిరునామా

డా॥ టి. నీలవేణి, బి. హెచ్.ఎమ్.ఎస్.
 ఆర్.ఎన్.జి. అడ్వాన్స్డ్ హోమియో క్లినిక్,
 ఇ.నెం. 3-211, యశోద గార్డెన్స్ దగ్గర, శాంతినగర్,
 కూకట్‌పల్లి, హైదరాబాద్ - 500 072.
 ఇ-మెయిల్: drneelaveni@gmail.com

ఈ శీర్షిక హోమియో వైద్య విధానం మీద అవగాహన పెంచు కోవడానికే. దయచేసి స్వంత వైద్యం ప్రయత్నించవద్దని మనవి.

వార్తలు

రాష్ట్రంలో జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు

ఇల్లెందులో

2013 ఫిబ్రవరి 18న యుగ నిర్మాణ మిషన్ ఆధ్వర్యంలో స్వామి వివేకానంద 150వ జయంత్యుత్సవాలలో భాగంగా పట్టణంలోని హాస్టల్స్, ఆశ్రమ పాఠశాలల్లో సామూహిక సూర్యనమస్కార ప్రదర్శనలు నిర్వహించారు. ఈ కార్యక్రమంలో ఎటిడబ్ల్యుఓ రామ్మూర్తిగారు పాల్గొన్నారు. వివేకానంద జీవితాన్ని ఆదర్శంగా తీసుకుని దేశభక్తిని పెంపొందించుకోవాలని విద్యార్థులకు సూచించారు. ఈ కార్యక్రమంలో గాయత్రీ పరివార్ ప్రముఖులు శ్రీ సతీష్ ఖండేల్వాల, శ్రీ జయప్రకాశ్, శ్రీ ముక్తేష్, శ్రీ మహేందర్, శ్రీ పాండురంగాచారి పాల్గొన్నారు.

వరంగల్లో

2013 మార్చి 9 మరియు 10 తేదీలలో వరంగల్ పట్టణంలో మహాశివరాత్రి సందర్భంగా 108 కుండముల గాయత్రీ యజ్ఞాన్ని గాయత్రీ పరివార్, వరంగల్ శాఖ వారు నిర్వహించారు. 9వ తేదీ శనివారం ఉదయం నుండి 24 గంటల పాటు సామూహిక గాయత్రీ చాలీసా పారాయణ మరియు 10వ తేదీ ఆదివారం ఉదయం రుద్రాభిషేకం తదుపరి యజ్ఞం నిర్వహించారు. తర్వాత సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు జరిగాయి.

లక్ష్మీపురంలో

2013, మార్చి 26న గుంటూరు జిల్లా నర్సరావుపేట మండలం లక్ష్మీపురంలోని గాయత్రీ శక్తి పీఠము ద్వితీయ వార్షికోత్సవము అత్యంత వైభవోపేతంగా జరుపబడింది. శక్తిపీఠం చుట్టూ ప్రక్కలనున్న పడిడిమర్రు, కాకాని, మిన్నెకల్లు, రైతునగర్, కామేపల్లి, పెట్రుపాలెం, మాగులూరు గ్రామాలతోపాటు, నర్సరావుపేట పట్టణం నుండి కూడా దాదాపు వేయి మంది పరివార్తోపాటు, భక్తజనులు కూడా పాల్గొన్నారు. ఉదయం ఏకకుండీ లక్ష్మీగణపతి హోమం జరిగింది. సాయంత్రం ఒక కోటి యాభై లక్షల వత్సలతో దీపయజ్ఞం కడు వైభవంగా నిర్వహించారు. గాయత్రీ పరివార్ ప్రముఖులైన శ్రీమతి ఎల్.రాజ్యలక్ష్మిగారి ఆధ్వర్యంలో యజ్ఞం మరియు దీపయజ్ఞం నిర్వహించబడ్డాయి. వార్షికోత్సవ వేడుకల్లో భాగంగా కాకాని గ్రామ స్కూలు విద్యార్థులు కోలాటాన్ని ప్రదర్శించారు.

ఇతరులతో సౌమ్యంగా వ్యవహరించాలి